

7 (154)

ZIELONA GÓRA PAŹDZIERNIK 2007

UNIwersytet Zielonogórski

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

XIII

Ogólnopolski

Zjazd Socjologiczny

„Zatrzymać wakacyjne chwile”

Lato się skończyło...

Każdy z nas z tęsknotą wspomina czas urlopu - czas ciekawych podróży, pięknych krajobrazów, niezapomnianych wrażeń.

Jest to także okres, kiedy mamy trochę inne spojrzenie na rzeczywistość. Możemy się zdystansować do świata i ujrzeć to, co na co dzień jest dla nas niezauważalne.

Z każdych wakacji przywozimy setki zdjęć, które przeglądamy później w chłodne jesienne i zimowe wieczory. To one dodają nam energii w pochmurne i deszczowe dni, sprawiają, że z nadzieją spoglądamy w przyszłość z niecierpliwością wyczekując kolejnego lata.

Pozwólmy, by te letnie chwile zatrzymane na fotografiach towarzyszyły nam również w trakcie wypełniania obowiązków służbowych. Będzie to możliwe za sprawą konkursu, który w tym miejscu ogłaszamy.

Redakcja Miesięcznika Społeczności Akademickiej „Uniwersytet Zielonogórski” zaprasza wszystkich pracowników uczelni do nadsyłania **zdjęć z wakacji**.

Oczekujemy na Państwa interesujące i wyjątkowe fotografie.

Najciekawsze z nich opublikujemy w kolejnych wydaniach miesięcznika, a ich autorzy zostaną nagrodzeni firmowymi T-shirt-ami UZ.

Zdjęcia prosimy przysyłać na adres redakcji: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl.

Fotografie powinny być zapisane w formacie tiff lub jpg w rozdzielczości 220-300 dpi (wielkość pliku co najmniej 1 mb).

Dzisiaj publikujemy fotografie dra Szymona Borowskiego emerytowanego pracownika Wydziału Mechanicznego UZ - z jego wyprawy na Kilimandżaro oraz na Elbrus, jak również fotografie Pawła Filipowicza studenta V roku edukacji techniczno-informatycznej także z wyprawy na Elbrus.

Anna Urbańska
specjalista ds. public relations
Biuro Promocji

KONKURS
DLA PRACOWNIKÓW UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

e-mail: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

**UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI**

REDAKCJA
ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR PROWADZĄCY
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Krzysztof Białas-Heltowski, Marek Dankowski,
Agnieszka Gąsiorowska, Paulina Komorowska-Birger,
Lidia Najder-Kozdrowska, Dorota Krassowska, Pola Kuleczka,
Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz, Agnieszka Rożewska,
Magdalena Steciąg, Anna Urbańska,
Natalia Walewska-Wojciechowska, Janina Wallis, Joanna Wyrwa

PROJEKT GRAFICZNY I ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku 25 września 2007 r.

Nakład: 1050 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

...w numerze

Bilans otwarcia	4
Habilitacje na UZ	6
Nasi naukowcy w komitetach PAN	6
Wyróżnienie młodych naukowców UZ	7
Z obrad Senatu	8
Zarządzenia JM Rektora	11
O Wydziale Nauk Biologicznych	14
XIII Ogólnopolski Zjazd Socjologiczny - przygotowania i przebieg	17
„Czterdzieści lat minęło, jak jeden dzień” - rozmowa z prof. Piotrem Rozmejem	20
Program V Dni Niemieckich na Uniwersytecie Zielonogórskim	23
Wiadomości Wydziałowe	24
Wydział Artystyczny	24
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	28
Wydział Fizyki i Astronomii	31
Wydział Humanistyczny	31
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	35
Wydział Matematyki Informatyki i Ekonometrii	38
Wydział Mechaniczny	38
Wydział Nauk Biologicznych	40
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	42
Serwis informacyjny pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	42
Nowości wydawnicze	47

SZCZĘŚLIWA 13

Zaczęło się 13 września. Na szczęście nie był to piątek! Ale była za to jeszcze jedna trzynastka - XIII Ogólnopolski Zjazd Socjologiczny. Mimo, że z samymi trzynastkami (i z trójkami), trzydniowa konferencja była największą naukową imprezą jaką dotychczas zorganizowano na naszym Uniwersytecie. 1037 socjologów z całego kraju i zagranicy debatowało na temat: *Co nas łączy, co nas dzieli*. Merytorycznie Zjazd ocenią władze PTS-u i jego uczestnicy, chociaż echa konferencji jakie do nas docierają, są niezwykle pozytywne! Ja chciałabym powiedzieć tylko tyle - organizacja tak ogromnej imprezy była perfekcyjna! Wizyta najważniejszej osoby w państwie – Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego przysporzyła Zjazdowi - również ogólnopolskiego rozgłosu medialnego. Jeszcze jedno wydarzenie cieszyło się niespotykanym dotychczas na naszej uczelni zainteresowaniem uczestników Zjazdu oraz mediów – było to wystąpienie prof. Andrzeja Zybortowicza z Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu zatytułowane: *Twarze i plecy: o sieci biznesowej Zygmunta Solorza*. Tutaj ukłon w stronę organizatorów – natychmiastowa zamiana auli ze 100-osobowej na Aulę Uniwersytecką, pozwoliła swobodnie pomieścić niemal 400 słuchaczy wykładu i wszystkie zainteresowane telewizje. A byli wysłannicy wszystkich ogólnopolskich TV, dzienników i rozgłośni radiowych. Zainteresowanie z racji tematu wystąpienia było jak gdyby naturalne. Jednym słowem – gratulacje dla organizatorów, a każdemu kto chciałby powtórzyć taki sukces, proponuję lekturę artykułu *XIII Ogólnopolski Zjazd Socjologiczny Polskiego Towarzystwa Socjologicznego 13-15/09/2007 r. – przygotowania i przebieg*. Tam jest gotowy przepis!

esa

Nagrody J.M. Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego

PRYZNANE

NAUCZYCIELOM AKADEMICKIM ZA OSIĄGNIĘCIA W 2006 ROKU

● Nagrodę za całokształt dorobku naukowego otrzymali:

1. dr hab. Edward Kozioł, prof. UZ
2. dr hab. Robert Leszko, prof. UZ

● Nagrodę indywidualną I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. prof. dr hab. Marian Bugajski
2. prof. dr hab. Andrzej Nowak
3. dr hab. inż. Adam Bydałek, prof. UZ
4. dr hab. inż. Maria Fic, prof. UZ
5. dr hab. inż. Magdalena Graczyk, prof. UZ
6. dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ
7. dr hab. inż. Andrzej Janczak
8. dr hab. inż. Adam Kempski
9. dr Maria Zielińska

● Nagrodę zespołową I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz
dr inż. Marzena Góralczyk
dr inż. Patrycja Łychmus
mgr inż. Hanna Bortnowska
mgr Marta Moczulska
mgr Bartosz Seiler
2. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Marian Adamski
prof. dr hab. inż. Oleksandr Barkalov
dr inż. Grzegorz Łabiak
dr inż. Marek Węgrzyn
3. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Józef Korbicz
dr inż. Marek Kowal

dr inż. Krzysztof Patan
dr inż. Marcin Witczak

4. Zespół w składzie:
dr hab. Jerzy Motyl, prof. UZ
dr hab. Mariusz Michta
mgr Anna Góralczyk
mgr Joachim Syga
5. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Janusz Matkowski
dr hab. Witold Jarczyk, prof. UZ
dr Justyna Jarczyk
6. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Janusz Gil
prof. dr hab. George Melikidze

● Nagrodę indywidualną II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. prof. dr hab. inż. Eugene Feldshtein
2. prof. dr hab. inż. Mirosław Galicki
3. prof. dr hab. Włodzimierz Kluźniak
4. prof. dr hab. inż. Władimir Serebryakov
5. dr hab. inż. Jerzy Dryzek, prof. UZ
6. dr hab. Beata Frydryczak, prof. UZ
7. dr hab. inż. Józef Gil, prof. UZ
8. dr hab. Leszek Jerzak, prof. UZ
9. dr hab. Jarosław Macała, prof. UZ
10. dr hab. Andrzej Małkiewicz, prof. UZ
11. dr hab. inż. Jerzy Mutwil, prof. UZ
12. dr hab. inż. Henryk Paul, prof. UZ
13. dr hab. Marian Sinica, prof. UZ
14. dr hab. Karol Smużniak, prof. UZ
15. dr hab. Józef Tatarczuk, prof. UZ
16. dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ
17. dr hab. Małgorzata Łuczyk
18. dr hab. inż. Silvy Robak
19. Leszek Knaflewski ad. II stopnia, prof. UZ
20. ad. Jerzy Szymaniuk kw. I art.
21. dr inż. Wiesław Danielak
22. ad. Magdalena Gryśka
23. dr Joanna Gorzelana
24. dr Iwona Korcz
25. dr Bartłomiej Najbar
26. dr Ewa Narkiewicz-Niedbałec
27. dr Inetta Nowosad
28. dr Magdalena Steciąg
29. dr Dorota Szagun
30. dr Marcei Tureczek
31. dr Artur Wandycz
32. dr Paweł Zimniak

● **Nagrodę zespołową II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:**

1. Zespół w składzie:
Karol Szmidt II st. kwal. art, prof. UZ
Bogumiła Tarasiewicz-Ciesielska I st. kwal. art.
2. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Igor Korotyeyev
dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ
dr inż. Grzegorz Benysek
dr inż. Robert Smoleński
dr inż. Krzysztof Sozański
mgr inż. Jacek Kaniewski
mgr inż. Paweł Szcześniak
3. Zespół w składzie:
dr hab. inż. Larysa Titarenko
dr inż. Małgorzata Kołopieńczyk
dr inż. Agnieszka Węgrzyn
mgr inż. Arkadiusz Bukowiec
mgr inż. Remigiusz Wiśniewski
4. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Krzysztof Gałkowski
dr inż. Wojciech Paszke
dr inż. Bartłomiej Sulikowski
mgr inż. Jacek Bochniak
mgr inż. Błażej Cichy
mgr inż. Łukasz Hładowski
5. Zespół w składzie:
dr hab. Mikhail Kotin, prof. UZ
dr Marek Laskowski
dr Tadeusz Zuchewicz
mgr Piotr Krycki
6. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Grzegorz Gabryś
mgr Elżbieta Roland
7. Zespół w składzie:
dr inż. Wojciech Eckert
dr inż. Beata Nowogońska
8. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki
dr Piotr Borowiecki
dr Ewa Drgas-Burchardt
dr Danuta Michalak
dr Elżbieta Sidorowicz
mgr Anna Fiedorowicz

● **Nagrodę za doktorat z wyróżnieniem otrzymali:**

1. dr Klaudia Błaszczyk
2. dr Dżamila Bogusławska
3. dr Katarzyna Dancewicz

4. dr inż. Mirosław Koziół
5. dr Hanna Kurowska
6. dr inż. Maria Mrówczyńska
7. dr Justyna Patalas
8. dr Sylwia Słowińska

● **Nagrodę w dziedzinie dydaktycznej otrzymali:**

1. prof. dr hab. inż. Marian Miłek
2. prof. dr hab. Piotr Rozmej
3. dr hab. Paulina Komorowska-Birger

● **Nagrodę za osiągnięcia organizacyjne otrzymali:**

1. prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, prof. UZ
2. dr hab. Andrzej Cegielski, prof. UZ
3. dr hab. inż. Daniel Fic, prof. UZ
4. dr hab. Mirosław Frejman, prof. UZ
5. dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ
6. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak, prof. UZ
7. dr hab. Paweł Karpińczyk, prof. UZ
8. dr hab. inż. Edward Kował, prof. UZ
9. dr hab. inż. Mieczysław Kuczma, prof. UZ
10. dr hab. inż. Józef Maćkiewicz, prof. UZ
11. dr hab. Grażyna Milkowska, prof. UZ
12. dr hab. Anatol Nowicki, prof. UZ
13. dr hab. inż. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ
14. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ
15. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ
16. dr hab. Wojciech Strzyżewski, prof. UZ
17. dr hab. Andrzej Tuchowski, prof. UZ
18. dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ
19. dr Krystyna Białek
20. dr inż. Julian Jakubowski
21. dr Leszek Krutulski
22. dr Mariusz Kwiatkowski
23. dr Barbara Literska
24. mgr Barbara Krzeszewska-Zmyślony
25. mgr Władysław Leśniak
26. mgr Jolanta Pacewicz-Johansson
27. mgr Tomasz Paluch
28. mgr Elżbieta Płodzień
29. mgr Henryk Rozmiarek
30. mgr Katarzyna Trychoń-Cieślak
31. mgr Maciej Krzysztof Wieliczko
32. mgr Ryszard Wilk

Bilans otwarcia

Największą nowością w nowym roku akademickim jest nowoutworzony wydział – Wydział Nauk Biologicznych. Dotychczasowy Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska w naturalny sposób podzielił się na dwie jednostki. I tak WNB powstał na bazie funkcjonującego dotychczas Instytutu: Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska. Pełniącym obowiązki dziekana został dr hab. Leszek Jerzak, prof. UZ. Wydział Nauk Biologicznych będzie prowadził dwa kierunki kształcenia: *ochronę środowiska* i *biologię*. Dziś na nowym Wydziale pracuje 46 pracowników, w tym: 36 pracowników dydaktycznych (12 osób z tytułem profesora i stopniem doktora habilitowanego), 7 pracowników naukowo-technicznych i 3 pracowników administracji. W strukturze nowej jednostki organizacyjnej znalazły się 4 katedry:

- Katedra Biologii,
- Katedra Biologii Molekularnej,
- Katedra Biotechnologii,
- Katedra Biotechnologii.

W strukturze Wydziału znalazł się też Ogród Botaniczny, który od tego roku akademickiego został przekazany Uniwersytetowi przez Miasto.

Na Uniwersytecie Zielonogórskim studiuje 18.325 studentów, w tym 11.162 – na studiach stacjonarnych, 7.163 – na studiach niestacjonarnych. Poza tym na studiach doktoranckich mamy 92 słuchaczy. Na I roku będzie studiowało – 4100 osób. Dla nowoprzyjętych i już studiujących przygotowano 37 kierunków kształcenia w 51 specjalnościach. 10 kierunków to studia inżynierskie. Na 21 kierunkach prowadzone są studia II stopnia prowadzące do uzyskania tytułu zawodowego magistra bądź magistra inżyniera. Od 2003 roku Państwowa Komisja Akredytacyjna oceniła pozytywnie 23 kierunki studiów (22 oceny pozytywne i 1 warunkowa), pozostałe kierunki czekają jeszcze na ocenę. W tym roku po raz pierwszy przeprowadzono rekrutację na: *automatykę i robotykę, bezpieczeństwo narodowe, in-*

żynierię biomedyczną – kierunek międzywydziałowy i *pielęgniarstwo*. Ponownie w tym roku uruchomiono też *wychowanie fizyczne*. Na pięciu wydziałach prowadzone są studia doktoranckie:

- Wydział Humanistyczny - kierunek *historia*,
- Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji - kierunek *elektrotechnika/informatyka*,
- Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii - kierunek *matematyka*,
- Wydział Fizyki i Astronomii - kierunek *fizyka/astronomia*,
- Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska - kierunek *budownictwo/inżynieria środowiska*.

Uniwersytet Zielonogórski posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w 3 dyscyplinach:

- *historia, elektrotechnika* i *matematyka*, oraz 11 uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora: *astrologia, budowa i eksploatacja maszyn, budownictwo, elektrotechnika, filozofia, fizyka, historia, informatyka, inżynieria środowiska, matematyka, pedagogika*.

Uniwersytet Zielonogórski przystąpił do Ogólnopolskiego Systemu Antyplagiatowego. Związku z tym system antyplagiatowy został zainstalowany w celu przetestowania go i od tego roku akademickiego wszystkie wydziały będą mogły sprawdzać autentyczność powstających tam prac dyplomowych.

W sześcioletniej historii naszej uczelni mamy już czterech doktorów honoris causa. Godność doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego nadano: prof. Tadeuszowi Kaczorkowi, prof. Ryszardowi Tadeusiewiczowi, prof. Julianowi Musielakowi oraz prof. Henrykowi Tuni.

Kadra

W minionym roku akademickim jeden pracownik uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, trzy osoby otrzymały tytuł doktora habilitowanego, a trzydzieści dwie osoby uzyskały stopień doktora. Nowy rok akademicki rozpoczynamy więc z takim stanem kadry: profesoro-

wie tytułarni – 61, profesorowie nadzwyczajni i doktorzy habilitowani – 166, doktorzy – 457 i 339 magistrów. Razem na Uniwersytecie Zielonogórskim pracuje 1023 nauczycieli akademickich. Natomiast w administracji zatrudnionych jest 350 osób, pracowników naukowo-technicznych jest 84, pracowników bibliotecznych 64, a przy obsłudze pracuje 287 osób. Razem jest to 785 osób.

Baza

Miniony rok upłynął pod hasłem przeprowadzek – w związku z oddaniem do użytku nowej siedziby Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska do nowego obiektu wprowadziły się Instytut Budownictwa oraz Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska (teraz Wydział Nauk Biologicznych). Ten ostatni opuścił budynek przy ul. Monte Cassino, który z kolei przypadł Wydziałowi Artystycznemu.

Już tej jesieni mieliśmy się wprowadzić do nowego budynku Rektoratu przy ul. Licealnej. Prace się przedłużyły i zakończenie robót budowlanych II etapu adaptacji budynku (przebudowa wnętrza budynku oraz zagospodarowanie terenu z dokończeniem uzbrojenia) planowane jest na luty 2008 r. Przeprowadzka powinna nastąpić w trzecim kwartale przyszłego roku.

Osoby niepełnosprawne ruchowo nareszcie mają w pełni dostępny budynek Collegium Neophilologicum. W obiekcie jest już winda, pochylnie dla wózków oraz dostępne toalety (parter i II piętro). Również na potrzeby osób niedosłyszących aule w tym budynku zostały wyposażone w pętle indukcyjne.

W strukturze Uniwersytetu Zielonogórskiego funkcjonują:

1. Biblioteka Uniwersytecka wraz z trzema bibliotekami specjalistycznymi:
 - Biblioteka Neofilologiczna,
 - Biblioteka Sztuki,
 - Biblioteka Muzyczna.
2. Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa
3. Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości

4. Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Przedsiębiorczości
5. Park Naukowo-Technologiczny
6. Ogród Botaniczny
7. Centrum Komputerowe
8. Biuro Karier
9. Lubuski Ośrodek Badań Społecznych
10. Poradnia Młodzieżowa

Studenci

Studenci UZ od ubiegłego roku otrzymują elektroniczne legitymacje studenckie. Od chwili wydania elektroniczne legitymacje są wyposażone w dodatkowe funkcje – karty bibliotecznej, karty mieszkańca DS., karty dostępu do laboratoriów oraz biletu okresowego MZK. Również od ubiegłego roku studenci UZ mogą korzystać z Systemu Poczty Elektronicznej dla Studentów. Dziś całkowita liczba studenckich kont pocztowych dostępnych w ramach SPES wynosi już 17023.

Na Uniwersytecie Zielonogórskim zarejestrowanych jest 98 Kół Naukowych, z których ok. 60 czynnie bierze udział w organizowaniu prac na rzecz studentów uczelni, nawiązuje kontakty z uczelniami całej Europy, a także działa w strukturach europejskich organizacji studenckich. Profile Kół odzwierciedlają strukturę dydaktyczną naszej uczelni, obejmując swoim działaniem kierunki artystyczne, humanistyczne, pedagogiczne, matematyczne i techniczne. Koła naukowe zrzeszają ponad 1200 członków, studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Klub Uczelniany AZS prowadzi zajęcia w 16 sekcjach, a Klub Środowiskowy AZS ma sekcję piłki ręcznej prowadzącą rozgrywki w I lidze państwowej oraz sekcję piłki siatkowej i tenisa stołowego, zespoły te prowadzą rozgrywki w II lidze państwowej.

Ewa Sapeńko

Habilitacje na UZ

Z przyjemnością informujemy, że podczas tegorocznej inauguracji kolejnym dwóm osobom zostały wręczone dyplomy doktora habilitowanego uzyskane na Uniwersytecie Zielonogórskim.

dr hab. Mariusz Michta - doktor habilitowany nauk matematycznych, w dyscyplinie: matematyka, stopień

naukowy doktora habilitowanego nadany Uchwałą Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii z dnia 23 listopada 2005 roku

dr hab. Krzysztof Szwagrzyk - doktor habilitowany nauk humanistycznych, w dyscyplinie: historia, stopień naukowy doktora habilitowanego nadany Uchwałą Rady Wydziału Humanistycznego z dnia 20 czerwca 2007 roku

Dotychczas na naszej uczelni dyplomy takie odebrało 14 osób.

Serdecznie gratulujemy!

Nasi naukowcy w komitetach PAN

Miło nam poinformować, iż w przeprowadzonych wyborach do Polskiej Akademii Nauk na kadencję 2007-2010 zostało wybranych 10 naszych naukowców, którzy będą reprezentować Uniwersytet Zielonogórski uczestnicząc w pracach 7 komitetów PAN.

Wszystkim wybranym życzymy sukcesów i satysfakcji z osiągniętych rezultatów!

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

prof. dr hab. inż. Józef Korbicz

• Komitet Automatyki i Robotyki

- Pełniona funkcja: *zastępca przewodniczącego*
Lata kadencji: **2003-2010**
- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **1993-2010**

dr hab. inż. Dariusz Uciński, prof. UZ

• Komitet Automatyki i Robotyki

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2007-2010**

prof. dr hab. inż. Marian Miłek

• Komitet Metrologii i Aparatury Naukowej

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **1993-2010**

dr hab. inż. Wiesław Miczulski, prof. UZ

• Komitet Metrologii i Aparatury Naukowej

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2003-2010**

Wydział Humanistyczny

prof. dr hab. Czesław Osękowski

• Komitet Nauk Historycznych

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2003-2010**

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

dr hab. inż. Mieczysław Kuczma, prof. UZ

• Komitet Mechaniki

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2007-2010**

Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

dr Danuta Chmielewska-Banaszak

• Komitet Naukoznawstwa

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2007-2010**

Wydział Fizyki i Astronomii

prof. dr hab. Janusz Gil

• Komitet Astronomii

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2003-2010**

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

prof. dr hab. Tadeusz Nadzieja

• Komitet Matematyki

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2007-2010**

prof. dr hab. Andrzej Nowak

• Komitet Matematyki

- Pełniona funkcja: *członek*
Lata kadencji: **2007-2010**

Anna Ucińska
Dział Nauki

Wyróżnienie młodych naukowców UZ

W dniach 21-24 czerwca 2007 roku odbył się w Warszawie 7 Międzynarodowy Kongres Naukowy Societas Humboldtiana Polonorum (SHP), Towarzystwa Naukowego zrzeszającego byłych stypendystów Fundacji Alexandra von Humboldta w Bonn. Kongresy SHP organizowane są co trzy lata w największych ośrodkach akademickich w Polsce. Tegoroczny Kongres odbył się pod tytułem *Transfer von Wissen und Kulturmustern im Zeitalter der Globalisierung (Transfer wiedzy i wzorców kultury w dobie globalizacji)*. Na czele komitetu honorowego Kongresu stał Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Michał Seweryński, udział w Kongresie wzięli m.in. prezydent Fundacji AvH Prof. Wolfgang Frühwald oraz sekretarz generalny Fundacji Dr. Georg Schütte.

W zawiadomieniu o Kongresie czytamy: „Pragnieniem Fundacji Alexandra von Humboldta jest, aby pobyt na stypendium w Niemczech nie był tylko jednorazowym epizodem naukowym. Władze Fundacji wspierają chętnie wszelkie inicjatywy zmierzające do integracji środowiska i utrzymywania stałych kontaktów zarówno między jego członkami jak i z Fundacją. W tym duchu działają kluby i stowarzyszenia skupiające Humboldtczyków i temu sprzyjają organizowane przez nich spotkania i konferencje.”

Do czynnego udziału w Kongresie zostali zaproszeni przedstawiciele młodej generacji uczonych, wychowankowie Humboldtczyków, potencjalni przyszli stypendyści Fundacji AvH. Na zaproszenie odpowiedziało kilkudziesięciu młodych naukowców. Podczas Kongresu odbyła się Sesja Młodych Badaczy dająca możliwość uczestnictwa w dwojakiej formie: prezentacji plakatowej (poster) lub wyłonionych w drodze konkursu wykładów sekcyjnych nazwanych umownie „Dialogiem Mistrz – Uczeń”, które nawiązują do humboldtowskiej tradycji *Gemeinschaft von Lehrenden und Lernenden (Wspólnota nauczających i nauczanych)*.

Ideą sesji „Mistrz – Uczeń” było umożliwienie nawiązania otwartego, międzypokoleniowego dialogu naukowego między uznanymi autorytetami naukowymi, zwanymi *Mistrzami*, a wybranymi w drodze konkursu młodymi badaczami, zwanymi *Uczniami*. Konkurs odbył się w dwóch obszarach naukowych: naukach przyrodni-

czych i naukach humanistycznych.

Do udziału w konkursie w charakterze Mistrza zostali zaproszeni:

- w naukach przyrodniczych prof. Magdalena Fikus, biolog i genetyk, profesor w Instytucie Biochemii i Biofizyki PAN, postać zasłużona dla popularyzacji nauki,
- w naukach humanistycznych prof. Andrzej Zoll, Humboldtpreisträger, profesor prawa karnego na Uniwersytecie Jagiellońskim, były przewodniczący Trybunału Konstytucyjnego i były rzecznik praw obywatelskich, przedstawiciel najwyższych elit prawniczych w kraju.

Celem konkursu było wyłonienie ośmiu badaczy (po czterech w każdym z podanych obszarów naukowych) w charakterze koreferentów do referatów Mistrzów. Spośród nich każdy z Mistrzów wybrał po czterech Uczniów, którzy zostali zaproszeni do uczestnictwa w Kongresie (na koszt organizatorów). Wśród czterech Uczniów wyłonionych w naukach przyrodniczych wybrana została dr Lidia Najder-Kozdrowska (Instytut Fizyki UZ), która wygłosiła referat *Study of oxidized coal by continuous wave/pulse electron paramagnetic resonance*.

Drugą formą uczestnictwa młodych naukowców była możliwość prezentacji prowadzonych przez nich badań w ramach specjalnej sesji plakatowej. W sesji udział wzięli dr Marceli Tureczek (Instytut Historii UZ), który przedstawił poster *Inschriften in dem Gebiet Westpommern*.

Spośród pracowników naukowych Uniwersytetu Zielonogórskiego stypendystami Fundacji Alexandra von Humboldta byli profesorowie: Janusz Gil (Instytut Astronomii), Eugeniusz Klin (Instytut Filologii Germańskiej), Jerzy Mutwil (Instytut Informatyki i Zarządzania Produkcją), Ferdynand Romankiewicz (Instytut Budowy i Eksploatacji Maszyn), Andrzej B. Więckowski (Instytut Fizyki), Joachim Zdrenka (Instytut Historii).

Andrzej B. Więckowski

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2007 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 297** w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2006.
Senat przyjął sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2006, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.
 - **Nr 298** w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego na rok 2007.
Senat uchwalił plan rzeczowo-finansowy Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2007, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
 - **Nr 299** w sprawie korekty budżetu na rok 2007.
Senat przyjął korektę budżetu na rok 2007, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.
 - **Nr 300** w sprawie przyjęcia sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za rok 2006.
Senat zatwierdził sprawozdanie finansowe Uniwersytetu Zielonogórskiego sporządzone na dzień 31 grudnia 2006 r., składające się z:

 1. Bilansu wykazującego sumy po stronie aktywów i pasywów w wysokości **186.247.921,68 zł**
 2. Rachunku zysków i strat zamykającego się zyskiem netto w wysokości **252.847,72 zł**
 3. Zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym wykazującym zmniejszenie kapitału własnego o kwotę **8.354.347,92 zł**
 4. Rachunku przepływów pieniężnych wykazującego zwiększenie środków pieniężnych o kwotę **2.571.724,44 zł**
 5. Wprowadzenia do sprawozdania finansowego.
 6. Dodatkowych informacji i objaśnień.
 - **Nr 301** w sprawie podziału zysku netto osiągniętego przez Uniwersytet Zielonogórski w 2006 roku.
Senat postanowił przeznaczyć osiągnięty przez Uniwersytet Zielonogórski w roku 2006 zysk netto w wysokości 252.847,72 zł na fundusz zasadniczy.
 - **Nr 302** w sprawie zatwierdzenia i podziału straty netto z lat ubiegłych wykazanej w sprawozdaniu finansowym Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2006 r.
Stratę netto z lat ubiegłych wykazaną przez Uniwersytet Zielonogórski w sprawozdaniu finansowym za rok 2006 w wysokości 18.362.369,62 zł Senat postanowił przenieść na zmniejszenie funduszu zasadniczego Uczelni.
 - **Nr 303** w sprawie przyjęcia zmian w regulaminie wyborczym Uniwersytetu Zielonogórskiego.
Senat wprowadził następujące zmiany w uchwale nr 271 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu wyborczego, przyjęte uchwałami nr 2-4/2007 Uczelnianej Komisji Wyborczej z dnia 26 czerwca 2007 roku w sprawie zmian w regulaminie wyborczym:

 1. zmieniony został § 26, który otrzymał następujące brzmienie:
„Wybory przedstawicieli studentów w liczbie dziesięciu przeprowadza studencka komisja wyborcza zgodnie z regulaminem samorządu studenckiego”.
 2. po § 26 dodany został § 26a, w brzmieniu:
„Wyboru jednego przedstawiciela doktorantów przeprowadza doktorancka komisja wyborcza zgodnie z regulaminem samorządu doktorantów”.
 3. zmieniony został § 30, który otrzymał następujące brzmienie:
- „Wybory przedstawicieli studentów i doktorantów wydziału w liczbie 20% składu Rady przeprowadzają, odpowiednio, studencka komisja wyborcza i doktorancka komisja wyborcza, zgodnie z postanowieniami regulaminu właściwymi dla każdej z grup. Liczbę miejsc przypadających na reprezentantów studentów i doktorantów określają wydziałowe komisje wyborcze wg liczby członków rad wydziału dnia 1 października (wliczając nie obsadzone miejsca wybieralnych członków rady wydziału); Przyjmuje się najmniejszą liczbę zapewniającą minimum 20% składu. Liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w podstawowej jednostce organizacyjnej, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup”.
- **Nr 304** w sprawie uchwalenia regulaminu przyznawania nagród rektora dla nauczycieli akademickich.
Zgodnie z przyjętym regulaminem nauczycielom akademickim zatrudnionym w Uniwersytecie Zielonogórskim mogą być przyznawane nagrody pieniężne za osiągnięcia naukowe lub artystyczne, dydaktyczne lub organizacyjne bądź za całokształt dorobku. Nagrody są przyznawane przez rektora. Nagrody za osiągnięcia naukowe lub dydaktyczne mogą dotyczyć osiągnięć uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym, natomiast nagroda za osiągnięcia organizacyjne może dotyczyć osiągnięć uzyskanych w poprzednim roku akademickim. Ustalone zostały następujące kategorie nagród:

 - 1) nagrody indywidualne:
 - a) nagroda za całokształt dorobku,
 - b) nagroda za osiągnięcia naukowe lub artystyczne – I lub II stopnia,
 - c) nagroda za doktorat z wyróżnieniem,
 - d) nagroda za osiągnięcia dydaktyczne,
 - e) nagroda za osiągnięcia organizacyjne,
 - 2) nagrody zespołowe:
 - a) nagroda za osiągnięcia naukowe lub artystyczne - I lub II stopnia.

Nagrody za całokształt dorobku mogą być przyznawane wybitnym nauczycielom akademickim za całokształt ich osiągnięć naukowych, artystycznych i dydaktycznych. Nagrody dla nauczycieli akademickich za osiągnięcia naukowe lub artystyczne mogą być przyznawane w szczególności za:

 - a) osiągnięcia naukowe udokumentowane publikacjami naukowymi, mającymi istotny wpływ na stan wiedzy i kierunki dalszych badań, pracami konstrukcyjnymi, technologicznymi i projektowymi, charakteryzującymi się nowatorskim, naukowym podejściem do problemu,
 - b) wyróżniające się prace lub osiągnięcia artystyczne, udokumentowane wystawami, koncertami lub innymi działaniami,
 - c) wyróżniające się prace doktorskie.

Nagrody dla nauczycieli akademickich za osiągnięcia dydaktyczne mogą być przyznawane w szczególności za:

 - a) kształcenie kadr naukowych, potwierdzone podejmowaniem zainicjowanej problematyki badawczej przez innych pracowników nauki, pełnienie funkcji promotora, konsultanta i opiniodawcy innych prac naukowych lub artystycznych oraz kierowanie młodą kadrą w zakresie dyscyplin artystycznych.
 - b) konkretne przedsięwzięcia, które spowodowały istotną poprawę warunków pracy dydaktycznej, wyników kształcenia i poziomu prac dyplomowych,
 - c) autorstwo lub współautorstwo wyróżniających się podręczników, skryptów, przewodników metodycz-

nych lub programów nauczania, wyróżniające się wyniki w kierowaniu jednostkami organizacyjnymi i tworzeniu warsztatu dydaktycznego uczelni.

Rektor przyznaje nauczycielowi akademickiemu nagrodę:

- 1) z własnej inicjatywy,
- 2) na wniosek prorektorów pionu, w którym nauczyciel akademicki jest zatrudniony,
- 3) na wniosek dziekana wydziału, na którym nauczyciel akademicki jest zatrudniony.

Wnioski należy składać na ręce dyrektora Biura Rektora do dnia 15 września 2007 r.

- **Nr 305** w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej regulaminu Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie regulaminu Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 306** w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej regulaminu Studium Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie regulaminu Studium Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 307** w sprawie stawek za realizację godzin ponadwymiarowych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w roku akademickim 2007/2008.

Senat ustalił następujące stawki za realizację godzin ponadwymiarowych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w roku akademickim 2007/2008:

	Stanowisko i stopień naukowy	Studia stacjonarne zł brutto	Studia niestacjonarne zł brutto
1.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora posiadający tytuł profesora prof.	58,00	100,00
2.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora nie posiadający tytułu naukowego profesora dr hab., prof. UZ	54,00	81,00
3.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego dr hab.	54,00	72,00
4.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta nie posiadający stopnia naukowego doktora habilitowanego dr	49,00	61,00
5.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy posiadającego stopień naukowy doktora dr	49,00	61,00
6.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy nie posiadający stopnia naukowego doktora mgr	49,00	50,00

7.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta posiadający stopień naukowy doktora dr	49,00	61,00
8.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta mgr	32,00	42,00
9.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku wykładowcy mgr	32,00	42,00
10.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku lektora i instruktora mgr	32,00	42,00

Ponadto Senat ustalił następujące stawki za realizację godzin ponadwymiarowych na studiach stacjonarnych oraz niestacjonarnych w roku akademickim 2007/2008, dla osób nie będących pracownikami Uniwersytetu Zielonogórskiego:

	Stopień naukowy	Studia stacjonarne zł brutto	Studia niestacjonarne zł brutto
1.	Nauczyciel posiadający tytuł naukowy prof. dr hab., prof. dr hab. inż.	58,00	100,00
2.	Nauczyciel posiadający stopień naukowy dr hab., dr hab. inż., II st. kw. art.	54,00	72,00
3.	Nauczyciel posiadający stopień naukowy dr, dr inż., doc. dr, doc. dr inż., I st. kw. art., dr n. med.	49,00	61,00
4.	Nauczyciel posiadający stopień naukowy mgr, mgr inż., inż., ks. mgr, lek. med.	32,00	42,00

- **Nr 308** zmieniająca uchwałę nr 43 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie powołania komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli akademickich.

W uchwale nr 43 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego, w § 1 dopisany został pkt. 13 o następującym brzmieniu: „13. Marta Konkel – Przedstawiciel studentów”.

Wskutek powyższej zmiany skład komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli akademickich przedstawia się następująco:

1. dr hab. Paulina Komorowska-Birger - Wydział Artystyczny,
2. prof. dr hab. Roman Gielerak – Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
3. dr hab. inż. Dariusz Uciński, prof. UZ – Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. prof. dr hab. Włodzimierz Wilczyński – Wydział Humanistyczny,
5. dr hab. Jarosław Macała – Wydział Humanistyczny,
6. dr inż. Marian Olszowy – Wydział Fizyki i Astronomii,

7. dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ – Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,
8. dr hab. Witold Jarczyk, prof. UZ – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr hab. inż. Stanisław Janik, prof. UZ – Wydział Mechaniczny,
10. dr hab. Paweł Karpińczyk, prof. UZ – Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
11. dr hab. Mieczysław Dudek, prof. UZ – Wydział Zarządzania,
12. mgr Ewa Jach-Dudzik – Studium Języków Obcych,
13. Marta Konkel – Przedstawiciel studentów.

- **Nr 309** w sprawie uchwalenia regulaminu studiów podyplomowych oraz regulaminu organizacyjnego studiów podyplomowych.

Senat uchwalił regulamin studiów podyplomowych, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały oraz regulamin organizacyjny studiów podyplomowych, stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

Jednocześnie utraciła moc uchwała nr 301 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie przyjęcia zasad organizacji studiów podyplomowych i obiegu dokumentów.

- **Nr 310** w sprawie wyrażenia opinii o utworzeniu studiów podyplomowych.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie utworzenia następujących studiów podyplomowych:

1. Dyscypliny plastyczne – Wydział Artystyczny,
2. Sztuka w procesie resocjalizacji – Wydział Artystyczny.

- **Nr 311** w sprawie opinii dotyczącej struktury organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Instytutu Pedagogiki i Psychologii wraz z następującymi zakładami:

- 1) Zakładem Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej wraz z Pracownią Edukacji Kulturowej,
- 2) Zakładem Pedagogiki Opiekuńczej i Specjalnej,
- 3) Zakładem Pedeutologii,
- 4) Zakładem Psychologii,
- 5) Zakładem Nauk Pomocniczych Pedagogiki,
- 6) Zakładem Pedagogiki Wczesnoszkolnej.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Instytutu Pedagogiki Społecznej wraz z następującymi zakładami i pracownikami:

- 1) Zakładem Poradnictwa Młodzieżowego i Edukacji Seksualnej,
- 2) Zakładem Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji,
- 3) Zakładem Edukacji Pozaszkolnej wraz z Pracownią Poradnictwa,
- 4) Zakładem Metodologii Badań Społecznych,
- 5) Zakładem Pedagogiki Kulturalno – Oświatowej wraz z Pracownią Metodyki Technik Artystycznych.

Ponadto Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych dotyczący:

1. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Katedry Zdrowia Publicznego wraz z następującymi zakładami i pracownią:
 - 1) Zakładem Poradnictwa i Seksuologii,
 - 2) Zakładem Metodologii Badań,
 - 3) Pracownią Pielęgniarstwa,
2. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Zakładu Pedagogiki Społecznej,

3. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Zakładu Resocjalizacji i Psychologii wraz z Pracownią Interakcji Społecznych,

4. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki,

5. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Zakładu Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej wraz z następującymi pracownikami:

- 1) Pracownią Pedagogiki Opiekuńczej,
- 2) Pracownią Pedagogiki Specjalnej,
- 3) Pracownią Profilaktyki i Niedostosowania Społecznego,

6. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Zakładu Teorii Wychowania i Pedeutologii wraz z następującymi pracownikami:

- 1) Pracownią Pedeutologii,
- 2) Pracownią Teorii Wychowania,

7. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Zakładu Edukacji Wczesnoszkolnej i Historii Wychowania wraz z następującymi pracownikami:

- 1) Pracownią Edukacji Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej,
- 2) Pracownią Historii Wychowania.

- **Nr 312** w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska wraz z następującymi zakładami i pracownikami:

1. Zakładem Biologii wraz z Pracownią Biologii Człowieka,
2. Zakładem Ochrony Przyrody,
3. Zakładem Biochemii i Biologii Komórki wraz z Pracownią Biofizyki,
4. Zakładem Chemii,
5. Zakładem Mikrobiologii i Genetyki wraz z:
 - Pracownią Biotechnologii,
 - Pracownią Modelowania Procesów Biologicznych.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Instytutu Inżynierii Środowiska - w Centralnym Laboratorium Instytutu Inżynierii Środowiska - następujących pracowni i laboratoriów:

1. Laboratorium Wody, Ścieków i Odpadów,
2. Pracowni Urządzeń Sanitarnych,
3. Laboratorium Biologii i Ochrony Gleb,
4. Pracowni Analizy Instrumentalnej.

Senat na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 11 lipca 2007 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 313** w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu.

Senat wyraził zgodę na ustanowienie na nieruchomości dotyczących księgi wieczystej KW nr ZG1E/00078672/4:

1. hipoteki zwykłej w kwocie 6.000.000,00 PLN na rzecz Kredyt Bank S.A. na zabezpieczenie spłaty kapitału.
2. hipoteki kaucyjnej do kwoty 1.500.000,00 PLN na rzecz Kredyt Bank S.A. na zabezpieczenie spłaty odsetek od kredytu.
3. hipoteki kaucyjnej do kwoty 422.730,00 CHF na rzecz Kredyt Bank S.A. na zabezpieczenie spłaty kapitału oraz odsetek od kredytu.
4. hipoteki kaucyjnej do kwoty 594.198,00 CHF na rzecz Kredyt Bank S.A. na zabezpieczenie spłaty kapitału i odsetek od kredytu.

Jednocześnie utraciła moc uchwała nr 138 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu.

- **Nr 314** zmieniająca uchwałę nr 203 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2007/2008.

Senat zwiększył wielkość limitu rekrutacyjnego w roku akademickim 2007/2008 na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia - kierunek budownictwo ze 135 miejsc do 150 miejsc.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał zarządzenia:

- **Nr 35** z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie powołania Rady Bibliotecznej.

JM Rektor powołał Radę Biblioteczną w następującym składzie:

1. prof. dr hab. Piotr Rozmej – Przewodniczący,
2. prof. dr hab. Janina Fyk – Wydział Artystyczny,
3. prof. dr hab. inż. Marian Adamski – Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr hab. Franciszek Pilarczyk, prof. UZ – Wydział Humanistyczny,
5. dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ – Wydział Inżynierii Ładowej i Środowiska,
6. prof. dr hab. Tadeusz Nadzieja – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
7. dr inż. Robert Barski – Wydział Mechaniczny,
8. dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ – Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
9. dr hab. inż. Maria Fic, prof. UZ – Wydział Ekonomii i Zarządzania,
10. mgr Ewa Adaszyńska,
11. mgr Alicja Łazaruk,
12. mgr Mariola Szydło,
13. Dorota Poślednia,
14. mgr Dominika Jaros.

- **Nr 36** z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w okresie od lipca do września 2007 r.

1. W okresie od lipca do września 2007 r. w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalone zostały następujące stawki (brutto) za dobę, za jedno miejsce w domach studenckich:
 - 1) przy zakwaterowaniu poniżej 14 dni we wszystkich domach – 14 zł,
 - 2) przy zakwaterowaniu na okres co najmniej 14 dni i w przypadku przedłużenia pobytu po 30 czerwca (bez wykwaterowania), 1/30 stawki miesięcznej, obowiązującej na rok akademicki 2006/2007.
2. Stawki dzienne dla studentów i doktorantów innych uczelni są wyższe o 1 zł.
3. Kandydaci na studia, na czas egzaminów, wnoszą opłaty według zasad obowiązujących studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.
4. Dla osób nie będących studentami ustalona została stawka dzienna jak w roku akademickim 2006/2007, tj. 16 zł brutto za dobę.

W okresie od lipca do września 2007 r. opłaty za zakwaterowanie wnoszone są z góry za każde kolejne 30 dni oraz za okresy krótsze niż 30 dni.

- **Nr 37** z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2007/2008.

W roku akademickim 2007/2008 opłaty za jedno miejsce w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego wynoszą:

1. Opłaty miesięczne wnoszone przez studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz ich współmałżonków i dzieci powyżej 6 roku życia, zakwaterowanych na podstawie przydziału miejsc:

DS.	w pokoju 1-osobowym	w pokoju 2-osobowym	w pokoju 3-osobowym	w pokoju 4-osobowym
Vicewersal, Piast,	285 zł	225 zł	180 zł	150 zł
Rzepicha, Ziemiowit, U Lecha	300 zł	240 zł	195 zł	165 zł
SBM	285 zł + M	225 zł + M	180 zł + M	150 zł + M

gdzie M – miesięczna opłata za media, którą ustala się na podstawie wskazań licznika.

2. Opłaty wnoszone przez studentów i doktorantów innych uczelni, zakwaterowanych na podstawie decyzji prorektora ds. studenckich o przydziale miejsca są o 30 zł wyższe od opłat określonych w pkt 1.
 3. W przypadku zakwaterowania lub wykwaterowania w trakcie miesiąca studenta lub doktoranta, o którym mowa w pkt 1, opłatę za okres zamieszkania w tym miesiącu nalicza się wg stawki dziennej równej 1/30 stawki miesięcznej, przyjmując M = 60 zł w przypadku SBM. Zasady tej nie stosuje się wobec studentów i doktorantów wydalonych dyscyplinarnie z domu studenta. Wnoszą oni pełną opłatę za miesiąc, w którym nastąpiło wykwaterowanie.
 4. Stawki dzienne dla studentów i doktorantów, o których mowa w pkt 2 są wyższe o 1zł.
 5. W przypadku niepełnej obsady miejsc w pokoju wieloosobowym, studenci lub doktoranci zamieszkujący ten pokój zobowiązani są do przyjęcia propozycji przekwaterowania do innych pokoi wieloosobowych w ciągu 14 dni od dnia zmniejszenia obsady, albo wnoszenia opłat jak za pokój z liczbą miejsc równą liczbie zamieszkujących – poczynając od 15 dnia niepełnej obsady miejsc w pokoju.
 6. Warunkiem zakwaterowania w domu studenckim jest wpłacenie kaucji 100 zł.
 7. Stawka dzienna opłaty za miejsce we wszystkich domach studenckich, w przypadku doraźnego zakwaterowania, dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego wynosi 15 zł brutto, natomiast dla pozostałych osób 18 zł brutto.
 8. Osoby wymienione w pkt 1 i 2 oraz przyjęte na I rok studiów opłaty miesięczne wnoszą w terminie do ostatniego dnia miesiąca, natomiast kaucję najpóźniej w dniu zakwaterowania. W przypadku wykwaterowania w trakcie miesiąca, opłata za ten miesiąc musi być wniesiona najpóźniej w dniu wykwaterowania.
- **Nr 38** z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2007/2008.
- JM Rektor wprowadził organizację roku akademickiego 2007/2008 w sposób ustalony w załącznikach nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 do niniejszego zarządzenia.

- **Nr 39** z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu udzielania zamówień publicznych. Zarządzeniem tym wprowadzony został regulamin udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia. Jednocześnie utraciło moc zarządzenie nr 30 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.
- **Nr 40** z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie wysokości nagród Rektora dla nauczycieli akademickich. Nagrody Rektora dla nauczycieli akademickich za osiągnięcia uzyskane w poprzednim roku kalendarzowym, mogą być przyznane w następujących wysokościach:
1. Nagroda za całokształt dorobku 12.000 zł.
 2. Nagroda indywidualna naukowa:
 - I stopnia 12.000 zł,
 - II stopnia 8.000 zł.
 3. Nagroda zespołowa naukowa:
 - I stopnia 12.000 zł,
 - II stopnia 8.000 zł.
 4. Nagroda za doktorat z wyróżnieniem 6.000 zł.
 5. Nagroda za osiągnięcia dydaktyczne 6.000 zł.
 6. Nagroda organizacyjna 6.000 zł.
- **Nr 41** z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska. Wprowadzone zostały następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska:
1. zniesiony został Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska wraz z następującymi zakładami i pracownikami:
 - 1) Zakładem Biologii wraz z Pracownią Biologii Człowieka,
 - 2) Zakładem Ochrony Przyrody,
 - 3) Zakładem Biochemii i Biologii Komórki wraz z Pracownią Biofizyki,
 - 4) Zakładem Chemii,
 - 5) Zakładem Mikrobiologii i Genetyki wraz z:
 - a) Pracownią Biotechnologii,
 - b) Pracownią Modelowania Procesów Biologicznych,
 2. zniesione zostały w strukturze organizacyjnej Instytutu Inżynierii Środowiska – w Centralnym Laboratorium Instytutu Inżynierii Środowiska następujące pracownie i laboratoria:
 - 1) Laboratorium Wody, Ścieków i Odpadów,
 - 2) Pracownia Urządzeń Sanitarnych,
 - 3) Laboratorium Biologii i Ochrony Gleb,
 - 4) Pracownia Analizy Instrumentalnej.
- Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2007 r.
- **Nr 42** z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych. Wprowadzone zostały następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych:
1. zniesiony został Instytut Pedagogiki i Psychologii wraz z następującymi zakładami:
 - 1) Zakładem Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej wraz z Pracownią Edukacji Kulturowej,
 - 2) Zakładem Pedagogiki Opiekuńczej i Specjalnej,
 - 3) Zakładem Pedeutologii,
 - 4) Zakładem Psychologii,
 - 5) Zakładem Nauk Pomocniczych Pedagogiki,
 - 6) Zakładem Pedagogiki Wczesnoszkolnej,
 2. zniesiony został Instytut Pedagogiki Społecznej wraz z następującymi zakładami i pracownikami:
 - 1) Zakładem Poradnictwa Młodzieżowego i Edukacji Seksualnej,
 - 2) Zakładem Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji,
 - 3) Zakładem Edukacji Pozaszkolnej wraz z Pracownią Poradzoznawstwa,
 - 4) Zakładem Metodologii Badań Społecznych,
- 5) Zakładem Pedagogiki Kulturalno – Oświatowej wraz z Pracownią Metodyki Technik Artystycznych,
3. powołana została Katedra Zdrowia Publicznego wraz z następującymi zakładami i pracownią:
- 1) Zakładem Poradnictwa i Seksuologii,
 - 2) Zakładem Metodologii Badań,
 - 3) Pracownią Pielęgniarstwa,
4. powołany został Zakład Pedagogiki Społecznej,
5. powołany został Zakład Resocjalizacji i Psychologii wraz z Pracownią Interakcji Społecznych,
6. powołany został Zakład Animacji Kultury i Andragogiki,
7. powołany został Zakład Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej wraz z następującymi pracownikami:
- 1) Pracownią Pedagogiki Opiekuńczej,
 - 2) Pracownią Pedagogiki Specjalnej,
 - 3) Pracownią Profilaktyki i Niedostosowania Społecznego,
8. powołany został Zakład Teorii Wychowania i Pedeutologii wraz z następującymi pracownikami:
- 1) Pracownią Pedeutologii,
 - 2) Pracownią Teorii Wychowania,
9. powołany został Zakład Edukacji Wczesnoszkolnej i Historii Wychowania wraz z następującymi pracownikami:
- 1) Pracownią Edukacji Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej,
 - 2) Pracownią Historii Wychowania.
- Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2007 r.
- **Nr 43** z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzeń dla osób biorących udział w rekrutacji na studia. Zarządzeniem tym określona została wysokość wynagrodzenia dla następujących osób biorących udział w rekrutacji na studia:
- dla nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję przewodniczącego, sekretarza lub członka uczelnianej komisji rekrutacyjnej;
 - dla nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję przewodniczącego, sekretarza lub członka komisji rekrutacyjnej powołanej przez dziekana wydziału;
 - dla egzaminatora za przeprowadzenie pojedynczego egzaminu, rozmowy kwalifikacyjnej, lub sprawdzianu umiejętności dla jednego kandydata w rekrutacji na studia pierwszego lub drugiego stopnia;
 - dla członków komisji rekrutacyjnej za przeprowadzenie postępowania rekrutacyjnego dla jednego kandydata na studia doktoranckie, w tym egzaminu lub rozmowy kwalifikacyjnej;
 - dla pracownika uczelni pełniącego funkcję członka lub sekretarza komisji rekrutacyjnej, nie będącego nauczycielem akademickim.
- Łączne wynagrodzenie nauczyciela akademickiego z tytułu pełnienia funkcji w komisjach rekrutacyjnych, za przeprowadzenie egzaminów, rozmów kwalifikacyjnych lub sprawdzianów umiejętności oraz za inne prace związane z postępowaniem rekrutacyjnym, nie może być niższe niż 435 zł i wyższe niż 1.218,00 zł.
- **Nr 44** z dnia 13 lipca 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 65 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie powołania Zespołu Antykryzysowego Uniwersytetu Zielonogórskiego. W zarządzeniu nr 65 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie powołania Zespołu Antykryzysowego Uniwersytetu Zielonogórskiego, wprowadzone zostały następujące zmiany:
1. zmieniony został § 1 ust. 18, który otrzymał następujące brzmienie: „18. Kierownik Działu Zaopatrzenia”.
 2. W załączniku nr 2 – „Instrukcja postępowania w razie zagrożenia terrorystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego”, zmianie uległa:
 - 1) treść załącznika nr 1 – „Alarmowanie”.
 - 2) treść załącznika nr 4 – „Instrukcja alarmowa dla portiera o postępowaniu w razie otrzymania zgłoszenia o podłożeniu (znalezieniu) ładunku wybuchowego lub

pakietu z niebezpieczną substancją w ochranianym obiekcie”.

3) treść załącznika nr 8 – „Telefony alarmowe”.

Aktualny stan Zespołu Antykrzysowego Uniwersytetu Zielonogórskiego, przedstawia się następująco:

1. Przewodniczący – Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego,
2. Pierwszy Zastępca Przewodniczącego – Prorektor ds. Studenckich,
3. Drugi Zastępca Przewodniczącego – Komendant Obrony Cywilnej Uniwersytetu Zielonogórskiego,
4. Kanclerz,
5. Rzecznik Prasowy,
6. Główny Specjalista ds. Osobowych,
7. Prezes UTBS,
8. Dyrektor Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska,
9. Dyrektor Centrum Komputerowego,
10. Dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej,

11. Stanowisko ds. Obronnych,
12. Stanowisko ds. Obrony Cywilnej,
13. Kierownik Sekcji Bezpieczeństwa i Higieny Pracy,
14. Specjalista ds. Ochrony Przeciwożarowej,
15. Główny Specjalista ds. Technicznych,
16. Kierownik Sekcji Głównego Energetyka,
17. Główny Specjalista ds. Gospodarczych,
18. Kierownik Działu Zaopatrzenia,
19. Główny Specjalista ds. Inwestycji,
20. Kierownik Kancelarii Ogólnej.

■ **Nr 45** z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie zasad kwatowania osób w pokojach gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Uniwersytet Zielonogórski posiada bazę noclegową w Zielonej Górze, przeznaczoną do przyjmowania gości uczelni w następujących obiektach (tabela):

Lp	Nazwa obiektu	Adres	Liczba oraz rodzaj pomieszczenia		
1.	Dom Pracowniczy	ul. Prosta 6	1 mieszkanie	1 pokój 1-osobowy, kuchnia, łazienka z wc	
			2 mieszkania	2 pokoje 1-osobowe, kuchnia, łazienka z wc	
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-16) al. Wojska Polskiego 69, tel. 068 328-31-89					
2.	Dom Pracowniczy	ul. Stefana Wyszyńskiego 19a	2 pokoje	1-osob. z umywalką	wspólna kuchnia natryski, wc
			8 pokoi	2-osob. z umywalką	
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-26) ul. Monte Cassino 21b, tel. 068 328-73-12					
3.	Dom Studenta nr 1 „Rzepicha”	ul. Podgórna 50b	8 pokoi	1-osobowe z łazienką i wc	
Klucze od pokoi - portiernia Dom Studenta nr 1 „Rzepicha” (C-1) ul. Podgórna 50b, tel. 068 328-22-91					
4.	Budynek Dydaktyczny Wydziału Artystycznego	ul. Wiśniowa 10	3 pokoje	1-osobowe	wspólna łazienka i wc
			2 pokoje	2-osobowe	
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-24) ul. Wiśniowa 10, tel. 068 328-29-68					
5.	Budynek Dydaktyczny - SWFiS	ul. Wyspiańskiego 58	1 pokój	1-osobowy	wspólna kuchnia, łazienka i wc
			4 pokoje	3-osobowe	
			3 pokoje	4-osobowe	
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-38) ul. Wyspiańskiego 58, tel. 068 328-73-86					
6.	Domek „Ambroży”	ul. Wyspiańskiego 58	2 pokoje	1-osobowe	wspólna łazienka i wc
			1 pokój	2-osobowy	
			2 pokoje	3-osobowe	
Klucze od pokoi - portiernia Budynek Dydaktyczny (A-38) ul. Wyspiańskiego 58, tel. 068 328-73-86					

Zarządzenie określa zasady rezerwacji miejsc w ww. pokojach gościnnych, zasady kwatowania osób, wysokości opłat za noclegi oraz przysługujące osobom zakwaterowanym rabaty.

■ **Nr 46** z dnia 27 lipca 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 43 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie tłumaczenia dyplomów na języki obce.

Wprowadzone zostały następujące zmiany w zarządzeniu nr 43 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie tłumaczenia dyplomów na języki obce:

1. zmieniony został § 1, który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Na wniosek absolwenta Uniwersytet Zielonogórski wydaje dodatkowy odpis dyplomu w tłumaczeniu na jeden z następujących języków obcych: angielski, francuski, hiszpański, niemiecki, rosyjski. Na wniosek absolwenta uczelnia wydaje odpis suplementu do dyplomu w tłumaczeniu na język angielski.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 absolwent powinien złożyć w terminie 30 dni od dnia złożenia egzaminu dyplomowego”.

2. skreślony został § 5.

Pozostałe postanowienia zarządzenia nr 43 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie tłumaczenia dyplomów na języki obce nie uległy zmianie.

■ **Nr 47** z dnia 27 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia zasad przydziału pokoi pracownikom uczelni w domach mieszkalnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Zgodnie z tym zarządzeniem Rektor dokonuje podziału pokoi na Wydziały, Piony Prorektorów oraz Kanclerza. Podział pokoi przeznaczonych dla pracowników stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

Przydziału pokoi pracownikom będącym nauczycielami akademickimi dokonuje odpowiednio Dziekan lub Prorektor - przydział pokoi wymaga akceptacji Kanclerza. Przydziału pokoi pracownikom nie będącym nauczycielami akademickimi dokonuje po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki, w której zatrudniony jest pracownik, Kanclerz. Wysokość opłaty za pokój wnoszona przez pracownika ustalona zostanie w odrębnym zarządzeniu Rektora.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

Wydział Nauk Biologicznych

Wydział Nauk Biologicznych (WNB) został utworzony na mocy Uchwały nr 218 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego, w dniu 28 lutego 2007 roku. Uchwała weszła w życie 1 września 2007 roku. Powstanie WNB związane było z koniecznością rozwoju badań naukowych i kształcenia w zakresie szeroko pojętej biologii na Uniwersytecie Zielonogórskim. Utworzenie WNB w ramach naszej uczelni stanowi wyjście naprzeciw wyzwaniom współczesnej nauki, a także potrzebom związanym z rozwiązywaniem problemów dotyczących zdrowia ludzkiego i jakości środowiska przyrodniczego.

Historia związana z powstaniem WNB ma początek w 1994 roku, kiedy w ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze został powołany Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska (IBiOŚ). IBiOŚ miał swoją skromną siedzibę w budynku przy ul. Monte Cassino 22a. Nieliczny początkowo zespół pracowników naukowo – dydaktycznych podjął się trudu kształcenia studentów na kierunku *ochrona środowiska*. W miarę upływu czasu, rozbudowie ulegała zarówno baza dydaktyczna, jak i naukowa. W 2006 roku, przeprowadzka znacznej części Instytutu do nowego budynku przy ul. prof. Z. Szafrana 1 umożliwiła uruchomienie nowego kierunku kształcenia – *biologia*.

Rozwijane przez ostatnie 13 lat badania naukowe w ramach szeroko pojętych nauk biologicznych zaowocowały dynamicznym rozwojem kadry tak, że obecnie reprezentowane są wszystkie podstawowe dyscypliny: biochemia, biofizyka, biologia, biotechnolo-

gia, ekologia i mikrobiologia. Obecnie zespół naukowo – dydaktyczny Wydziału Nauk Biologicznych tworzy 48 pracowników, w tym trzech profesorów, dziewięciu doktorów habilitowanych, 17 doktorów i siedmiu magistrów. Zespół ten wspomagany jest przez grupę pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, liczącą siedmiu pracowników technicznych i naukowo-technicznych, oraz pięciu pracowników administracyjnych.

Strukturę organizacyjną WNB tworzą katedry i w ich ramach pracownie, które odpowiadają zainteresowaniom naukowym kadry, oraz prowadzonym zajęciom dydaktycznym. Powołano cztery Katedry: Biologii, Biologii Molekularnej, Biotechnologii i Ochrony Przyrody.

W **Katedrze Biologii** utworzono siedem Pracowni: Zoologii Bezkręgowców, Zoologii Kręgowców, Botaniki, Ekologii, Fizjologii Zwierząt, Fizjologii Roślin, oraz Muzeum Przyrodnicze. Tematyka prowadzonych badań jest bardzo zróżnicowana i dotyczy sfery szeroko pojętych badań podstawowych z zakresu botaniki, zoologii i ekologii. Badania botaniczne dotyczą podstaw poznania świata roślin – florystyki i fitosocjologii, czyli określenia składu gatunkowego i organizacji zbiorowisk roślinnych. Praktycznym aspektem zainteresowań naukowych botaników jest też dendrologia (nauka o drzewach) stosowana. Świat zwierząt poznawany jest w ramach szeroko zakrojonych badań zoologicznych dotyczących fauny współczesnej, jak i wymarłej. Badania fauny współczesnej obejmują taksonomię, ekologię i filogenezę wybranych grup stawonogów (owadów i roztoczy), biologię i ekologię drobnych ssaków Micromammalia oraz anatomię porównawczą i rozwojową ssaków. Badania fauny wymarłej (archeozoologia) dotyczą anatomii porównawczej ssaków. Badania zoologiczne obejmują również poznanie funkcjonowania organizmów. W ramach tworzonej Pracowni Fizjologii Zwierząt będzie poznawana fizjologia komórek mózdzku, z wykorzystaniem modyfikowanych genetycznie myszy. Badania te mogą stać się źródłem informacji na temat schorzeń psychiatrycznych z grupy zaburzeń autystycznych.

Wiele prowadzonych prac badawczych w Katedrze Biologii ma charakter interdyscyplinarny. Dotyczą one biochemii roślin (zróżnicowania poliprenoli w tkankach roślinnych), ekologii biochemicznej (biochemiczne i behawioralne aspekty troficznych interakcji w łańcuchu rośliny – owady roślinożerne – owady drapieżne i pasożytnicze) oraz kształtowania i architektury krajobrazu.

Kadra naukowa Katedry Biologii szczególną uwagę poświęca poznaniu zasobów naturalnych Województwa Lubuskiego, jako że jest jedyną tego typu placówką naukową w regionie. Trzeba nadmienić, że obszar ten jest bardzo słabo zbadany pod względem przyrodniczym, ponieważ przez wiele lat nie prowadzono systematycz-

nych naukowych prac przyrodniczych. Do tej pory udało się zebrać dane o rozmieszczeniu i występowaniu większości gatunków drobnych ssaków występujących w regionie. Z ciekawszych gatunków poznano rozmieszczenie zębiełka karliczka, szczura śniadego i szczura wędrownego, nornika burego, badylarki, myszy zarosłowej oraz karczownika ziemnowodnego. Szczególnie interesujące wyniki dały badania nad występowaniem sowy płomykówki i nietoperzy w obiektach sakralnych Województwa Lubuskiego. Pracownia Botaniki wraz z Katedrą Ochrony Przyrody miała duży merytoryczny udział w projektowaniu i tworzeniu Ogrodu Botanicznego w Zielonej Górze jak też ścieżki dydaktycznej w Nowym Kisielinie. Szczególną rolę odgrywa Pracownia Muzeum Przyrodnicze, której zadaniem jest gromadzenie zbiorów florystycznych i faunistycznych oraz studia nad bioróżnorodnością Ziemi Lubuskiej. Bardzo ważną sferą działalności Pracowni Muzeum będzie przechowywanie materiału genetycznego kręgowców, zwłaszcza gatunków rzadkich, egzotycznych i ginących, na potrzeby badań filogenetycznych z wykorzystaniem technik genetyki molekularnej.

Katedra Biologii dysponuje zaawansowaną aparaturą badawczą, a jest to m. in. mikroskop konfokalny, komputerowy system analizy obrazu mikroskopowego, zestaw do elektronicznej rejestracji żerowania owadów.

Katedra Biologii Molekularnej obejmuje trzy Pracownie: Bioinformatyki i Modelowania Procesów Biologicznych, Biochemii i Biologii Komórki, oraz Mikrobiologii i Genetyki.

Zespół Pracowni Bioinformatyki i Modelowania Procesów Biologicznych zajmuje się teoretycznymi aspektami struktury i funkcji białek. Są to następujące zagadnienia: wykrywanie i analiza mutacji sprzężonych w obrębie białkowych rodzin homologicznych, badanie filogenezy białek, konstrukcja i weryfikacja molekularnych drzew filogenetycznych, teoretyczna analiza relacji sekwencja-struktura-funkcja białek, analiza teoretyczna zmienności, specyficzności i kierunku ewolucji rodzin kinazowych i ich inhibitorów oraz rodzin enzymów proteolitycznych i ich naturalnych białkowych inhibitorów, oraz tworzenie białkowych i nukleotydowych sekwencji konsensusowych oraz ich zastosowanie do wykrywania, uzupełniania i charakterystyki rodzin homologicznych. Innym aspektem działalności pracowni jest koordynacja i wdrażanie projektu zdalnego nauczania w kraju i za granicą dla kierunków biologicznych i ochrony środowiska oraz utworzenie i roz-

budowa serwisu bioinformatycznego na Wydziale Nauk Biologicznych UZ o zasięgu międzynarodowym.

Jednym z głównych tematów badawczych zespołu Pracowni Biochemii i Biologii Komórki są genetyczne uwarunkowania chorób dziedzicznych człowieka związane z defektami krwinek czerwonych i skutkujące objawami anemii hemolitycznej. Badania podstaw molekularnych rodzimych przypadków anemii obejmują głównie rodziny pacjentów ze zdiagnozowaną sferocytotą dziedziczną oraz kilka rzadkich przypadków anemii o nieustalonym podłożu. Charakterystyki kliniczne pacjentów deklarujących dobrowolną zgodę na udział w badaniach oraz historie poszczególnych przypadków przygotował zespół współpracujących lekarzy hematologów z Oddziału Hematologii Szpitala Wojewódzkiego w Zielonej Górze, Oddziału Hematologii i Chorób Rozrostowych Specjalistycznego Szpitala Wojewódzkiego w Legnicy oraz Kliniki Hematologii Dziecięcej Akademii Medycznej we Wrocławiu. Objęta analizą grupa badana liczy obecnie około stu osób. Pracownia uzyskała certyfikat Laboratorium Referencyjnego rekomendowanego przez Polskie Towarzystwo Genetyki Człowieka. Innym tematem badawczym jest zagadnienie horyzontalnego transferu genów oraz możliwości jego identyfikacji. W ramach prowadzonych prac powstaje bank DNA dla roślin dzikich i uprawnych pozyskiwanych z terenów Województwa Lubuskiego. Przy wykorzystaniu metody PCR prowadzone są testy genetyczne pod kątem obecności niektórych znanych transgenów w materiale genomowym roślin ruderalnych, chwastów oraz roślin uprawnych pozyskiwanych z materiałów handlowych deklarowanych jako organizmy niemodyfikowane genetycznie. Zbierany sezonowo i przechowywany materiał będzie umożliwiał analizę zmian w genomach roślin badanych obszarów pod kątem obecności czy rozprzestrzeniania się zjawiska horyzontalnego transferu genów na terenach województwa lubuskiego.

Pracownia Mikrobiologii i Genetyki zajmuje się zagadnieniami środowiskowego zróżnicowania pałeczki jelitowej, bakterii *Escherichia coli*. Struktura populacji *E. coli* ma wpływ na różne aspekty zdrowia publicznego. Patogenne subtypy *E. coli* mogą być przyczyną wielu chorób, a postępujące poznawanie procesów genetycznej zmienności populacji *E. coli* w różnych organizmach źródłowych (u człowieka i zwierząt) znacznie wzbogaca badania epidemiologiczne. *E. coli* jest też standardowym organizmem wskaźnikowym dla zanieczyszczeń kałowych w środowisku wodnym. Źródło zanieczyszczenia wody jest często różnorodne. Naturalnym gospo-

darzem *E. coli* jest człowiek, ale także zwierzęta ciepłokrwiste i niektóre zimnokrwiste. Istnieją też środowiskowe rezerwuary tej bakterii takie jak osady organiczne i wolno żyjące szczepy. Znajomość źródła pochodzenia zanieczyszczenia *E. coli* jest niezbędna dla analizy ryzyka i konsekwencji zanieczyszczenia wody.

Badania różnorodności genetycznej w obrębie różnych populacji *E. coli* możliwe są przy zastosowaniu metod biologii molekularnej. Pracownia Mikrobiologii i Genetyki dysponuje szerokim zakresem aparatury umożliwiającej stosowanie tych metod i pozwalającym na ocenę różnorodności zarówno na poziomie całego genomu *E. coli*, jak i na poziomie genu jako markera genetycznego. Warto zauważyć, że wśród stosowanych w pracowni metod są takie, które należą do tzw. „złoty standardów światowych” i są nimi elektroforeza pulsacyjna (PFGE) służąca analizom genomowym oraz metoda amplifikacji genu w czasie rzeczywistym (Real-time PCR) umożliwiająca analizę ekspresji różnych genów.

Badania naukowe prowadzone w **Katedrze Biotechnologii** pozwalają na wyróżnienie trzech Pracowni: Biofizyki, Biotechnologii i Chemii. W centrum zainteresowań naukowych pracowników Katedry znajdują się zagadnienia dotyczące badań podstawowych takie, jak teoretyczny opis mechanizmów relaksacji jądrowej, ruchy molekularne w ciałach stałych w ujęciu stochastycznym, szczególnie hamowana rotacja, ruchy konformacyjne, transfer protonu (deuteronu) w mostku wodorowym oraz zjawiska tunelowania molekularnego i procesy aktywacyjne w ujęciu Arrheniusa. Przedmiotem badań są również: dynamika molekularna błon biologicznych metodami jedno- i dwuwymiarowej spektroskopii magnetycznego rezonansu jądrowego oraz badania transportu

protonów w warstwach Langmuira-Blodgett, które stanowią symulatory lub proste modele błon biologicznych. Wnioski z badań przy użyciu układów modelowych pozwalają wyjaśniać złożone zagadnienia transportu ładunku w układach naturalnych. Drugą grupę zagadnień badawczych stanowi tematyka mająca walor badań aplikacyjnych i dotycząca modyfikacji naturalnych biopolimerów z grupy polisacharydów. Przedmiotem badań jest enzymatyczna i fizykochemiczna modyfikacja polimerów skrobiowych mająca na celu uzyskiwanie materiałów o pożądanym właściwościach funkcjonalnych, enzymatyczna cyklizacja glukozy, badanie zastosowania technik membranowych w produkcji hydrolizatów skrobiowych jak również modyfikacja enzymatyczna i termiczna procesów filtracji hydrolizatów skrobiowych. W tej grupie tematycznej mieszczą się również badania nad zastosowaniem produktów degradacji fizykochemicznej i enzymatycznej polisacharydów do separacji i wydzielenia jonów metali z roztworów technologicznych i ścieków.

Katedra Ochrony Przyrody obejmuje Pracownie: Ochrony Bioróżnorodności, Biologii i Ekologii Człowieka oraz Ochrony Zasobów Naturalnych. Głównym tematem są badania ekologiczne nad populacją bociana białego w kolonii lęgowej we wsi Kłopot (gm. Cybinka). Najbardziej interesujące są zagadnienia z ekologii behawioralnej oraz związku tej populacji z ekosystemami doliny Odry. Drugim nurtem działalności są studia nad awifauną województwa lubuskiego, a zwłaszcza nad występowaniem poszczególnych gatunków ptaków w różnych rejonach i środowiskach naszego regionu, np. ekspansja kłaskawki w województwie lubuskim oraz wpływ warunków pogodowych na lokalne występowanie niektórych ptaków, np. drapieżnych - myszołowa włochatego i błotniaka zbożowego czy wróblowych – jemioluszki i czechtoki.

Katedra Ochrony Przyrody prowadzi również badania nad interakcjami pomiędzy procesami hydrologiczno – biologicznymi zachodzącymi w ekosystemach wodnych, zwłaszcza jezior, poddanych antropopresji.

Katedra zajmuje się również popularyzacją ekologii jako nauki oraz ochrony przyrody przez publikację artykułów popularnonaukowych w czasopiśmie popularnych i prowadzenie warsztatów z dziećmi i młodzieżą.

Wydział Nauk Biologicznych kształci studentów na dwóch kierunkach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych: *ochrona środowiska* (studia licencjackie i magisterskie) i *biologia* (studia licencjackie). W ofercie Wydziału znajdują się również studia podyplomowe – *higiena środowiska i zdrowie środowiskowe*. Obecnie, na Wydziale kształci się około 500 studentów.

W ramach Wydziału Nauk Biologicznych działa Koło Naukowe Biologów, zorganizowane w postaci dwóch działów: Działu Biologii Molekularnej i Działu Ochrony Przyrody. W Dziale Biologii Molekularnej istnieją trzy Sekcje: Mikrobiologii i Genetyki, Biochemii i Biologii Komórki, oraz Bioinformatyki. Dział Ochrony Przyrody obejmuje cztery Sekcje: Teriologiczną Ornitolologiczną, Badań Bezkręgowców, oraz Botaniczną. W dniach 13-14 października 2007 roku, KNB organizuje drugie już Ogólnopolskie Studenckie Sympozjum Naukowe – *Między Biotechnologią a Ochroną Środowiska – Interdyscyplinarne Spotkanie Młodych Przyrodników*.

Beata Gabryś

XIII Ogólnopolski Zjazd Socjologiczny

Polskiego Towarzystwa Socjologicznego

13-15/09/2007 r. – przygotowania i przebieg

Propozycja zorganizowania Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego w Zielonej Górze pojawiła się po raz pierwszy w trakcie Zjazdu, który w 2000 roku odbywał się w Rzeszowie i Tyczynie. Nie podjęliśmy wówczas tego wyzwania z kilku powodów, ale przede wszystkim dlatego, że uznaliśmy iż Zielona Góra, a szczególnie jej uczelnie nie mają odpowiedniej bazy, aby organizować tak wielkie przedsięwzięcie. Od tego jednak czasu utworzony został i rozbudował się Uniwersytet Zielonogórski. Za kadencji rektora Michała Kisielewicza powstał budynek Wydziałów Nauk Ścisłych dobudowano nową część budynku Wydziału Mechanicznego. Rozpoczęto też budowę siedziby Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, który został ukończony i oddany do użytku z początkiem roku akademickiego 2006/2007. Zaistniały więc zupełnie nowe warunki lokalowe, dające szansę na zorganizowanie tak dużej konferencji naukowej. Jej formuła oraz liczba uczestników była nam już znana – od czasu Zjazdu w Katowicach przyjeżdża na zjazdy socjologiczne blisko tysiąc uczestników. Są one organizowane co trzy – cztery lata. Jednak w świadomości aktywnych członków Towarzystwa, zwłaszcza pracujących w Zarządzie Głównym utrwaliło się przekonanie, iż któryś z kolejnych Zjazdów odbędzie się w Zielonej Górze. Dlatego też w skład komitetu organizacyjnego Zjazdu Poznańskiego (2004 r.) weszła dr Maria Zielińska, dyrektor Instytutu Socjologii UZ.

Propozycję zorganizowania XIII Zjazdu w Zielonej Górze w 2007 roku przedłożono na posiedzeniu Zarządu Głównego PTS 14.01.2006 roku. Jeszcze w styczniu 2006 roku zielonogórski oddział PTS wystosował do Przewodniczącego Towarzystwa prof. Piotra Glińskiego list, w którym złożyliśmy deklarację gotowości podjęcia się organizacji Zjazdu. Jako oddział Towarzystwa przygotowania rozpoczęliśmy wiosną 2006 roku i poinformo-

waliśmy o tym JM Rektora prof. Czesława Osekowskiego, który zadeklarował wsparcie działań związanych z organizacją Zjazdu.

Zarząd Główny PTS w maju 2006 r. powołał Radę Programową Zjazdu oraz Komitet Organizacyjny. Funkcję Przewodniczącego Rady Programowej powierzono prof. Januszowi Musze, wieloletniemu członkowi PTS, redaktorowi naczelnemu *Studiów Socjologicznych*, a funkcję Przewodniczącej Komitetu Organizacyjnego dr Marii Zielińskiej. Wiceprzewodniczącą Rady Programowej została prof. Krystyna Janicka, pracująca w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN oraz w IS naszej uczelni, od wielu lat będąca członkiem ZG PTS i sekretarzem Towarzystwa.

Zadaniem Rady Programowej było merytoryczne przygotowanie Zjazdu. Rada najpierw wybrała wiodącą problematykę i tytuł Zjazdu, następnie tematykę sesji plenarnych i sympozjów. Z kilku propozycji wybrano dla Zjazdu tytuł *Co nas łączy, co nas dzieli*. Powyższe zagadnienia rozstrzygnięto przed wakacjami 2006 roku. Kolejne spotkanie Rady we wrześniu 2006 r. poświęcone było wyborowi organizatorów głównych sesji plenarnych i sympozjów oraz określeniu reguł i terminów zgłaszania pomysłów na organizowanie grup tematycznych. Rada programowa zbierała się sześć razy (27.05.2006; 24.06.2006; 27.09.2006; 21.10.2006; 13.01.2007 i 12.05.2007). 17. lipca odbyło się jeszcze jedno nadzwyczajne posiedzenie Rady Programowej, w nieco ograniczonym składzie, dla podjęcia niezbędnych decyzji.

Głównymi imprezami zjazdowymi są sesje plenarne, cztery równoległe sympozja oraz obrady w grupach tematycznych. Dla tegorocznego Zjazdu Rada Programowa zaakceptowała jeszcze dodatkowe formy uczestnictwa w Zjeździe - imprezy specjalne, takie jak spotkania sekcji PTS, zebrania studenckich kół naukowych, spotkania z autorami, prezentacje filmów o tematyce społecznej. Po raz pierwszy odbędzie się też sesja europejskich towarzystw socjologicznych z udziałem gości z Austrii, Czech, Słowacji, Ukrainy i Węgier oraz Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Europejskiego Stowarzyszenia Socjologicznego (ISA) prof. Michela Wieviorki i Michaela Buravov'a. Na Zjazd przyjadą również uczestnicy z Bułgarii, Kanady, Niemiec, Rosji, Słowenii, USA i Wielkiej Brytanii. Zorganizowane zostaną trzy sesje anglojęzyczne. Na uwagę zasługuje spotkanie sekcji studenckich kół naukowych. Inicjatywę utworzenia takiej sekcji w ramach PTS zgłosili studenci na Zjeździe Poznańskim i sekcja taka została utworzo-

na w 2005 roku. Studenckie zielonogórskie Koło Naukowe Socjologów działa bardzo aktywnie, a w ramach przygotowań do Zjazdu w ostatnim roku akademickim zorganizowało w UZ dwa ogólnopolskie spotkania kół naukowych studentów socjologii. Przede wszystkim z kół naukowych - i to nie tylko zielonogórskiego - rekrutować się będą studenci wolontariusze pracujący przy Zjeździe. Kółem Naukowym Studentów Socjologii UZ opiekuje się dr Żywia Leszkowicz-Baczyńska.

Komitet Organizacyjny rozpoczął swoją działalność od ustalenia listy zadań, jakie pojawiają się przy tak dużej imprezie naukowej oraz opracowania budżetu. Za pośrednictwem Zarządu Głównego PTS złożony został do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wniosek o dofinansowanie Zjazdu. W maju 2007 r. dotacja taka została przyznana. Rozpoczęliśmy też poszukiwania sponsorów. Wsparcia finansowego udzielił: Uniwersytet Zielonogórski, Miasto Zielona Góra, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, oddział Zielona Góra, firma PBG S.A. z siedzibą w Poznaniu, Gazstal S.A., „Auto-Styl” Zielona Góra, Elterma S.A. znajdująca się w Świebodzinie i firma Bomadek, z siedzibą w Trzebiechowie.

W prace organizacyjne, związane z przygotowaniem Zjazdu zaangażowali się w większym lub mniejszym stopniu niemalże wszyscy pracownicy Instytutu Socjologii i należący do PTS pracownicy Instytutu Pedagogiki Społecznej. Każdy miał szansę wybrać odpowiadający mu zakres zadań. Mariusz Kwiatkowski nawiązał współpracę z oficynami, które wydają publikacje z zakresu nauk społecznych i zechciały przyjechać do Zielonej Góry. Dorota Bazuń, Anna Mielczarek-Żejmo, Magdalena Pokrzyńska zajęły się przydzielaniem miejsc uczestnikom w akademikach i wyżywieniem w trakcie Zjazdu. Martyna Roszkowska i Izabela Kaźmierczak-Kałużna kontaktami z hotelami. Katarzyna Szafer cateringiem kawowym. Dorota Szaban, Joanna Frątczak-Müller, Jerzy Leszkowicz-Baczyński przygotowaniem materiałów zjazdowych (teczki, koszulki, ulotki reklamowe). Beata Trzop i Krzysztof Lisowski przygotowaniem bankietu. Aleksandra Jawornicka-Nowosad przygotowaniem wystawy fotograficznej z poprzednich Zjazdów. Marek Zieliński wyborem sal na obrady. Emilia Paprzycka sesjami porterowymi. Lech Szczegóła – stroną informacyjną: plakat, banery, tablice informacyjne, kontakty z prasą. Informacjami szczegółowymi dla uczestników zajęła się Danuta Chmielewska-Banaszak. Przygotowania zespołu wolontariuszy i kierowania jego pracą podjęła się Żywia Leszkowicz-Baczyńska, z którą współpracowała absolwentka socjologii UZ Justyna Nyćkowiak. Dużą pomocą służyła wszystkim Agata Szymandera. Praca tego zespołu miała i ma charakter pracy społecznej, zwłaszcza na rzecz PTS. Niezbędną rzeczą do przygotowania Zjazdu było zatrudnienie kierownika biura zjazdowego oraz księgowej do obsługi finansowej Zjazdu. Tego pierwszego zadania podjęła się pani mgr Joanna Róg-Ilnicka, drugiego pani Renata Kwaśniewska. W kilku jeszcze przypadkach trzeba było skorzystać z profesjonalnych usług – plastyka, informatyka, akustyka, tłumacza.

W czerwcu 2006 roku wysłaliśmy pierwsze pisma do dziekanów wszystkich wydziałów naszej Uczelni, z prośbą, aby na 13-15.09.2007 r. nie planowali innych dużych konferencji naukowych ani zajęć dla studentów niestacjonarnych, ponieważ będziemy chcieli skorzystać z wielu sal w budynkach UZ w kampusie A. Spotkaliśmy się też z dr. Krzysztofem Baranowskim, dyrektorem Centrum Komputerowego UZ, ponieważ wiedzieliśmy, że bez dobrej obsługi informatycznej trudno będzie prowadzić przygotowania do Zjazdu. Uzyskaliśmy zgodę na umieszczenie strony zjazdowej i bazy uczestników

na uczelnianym serwerze. Przez cały czas przygotowań współpraca z Centrum Komputerowym, Działem Aparatury, Działem Gospodarczym i Technicznym, Biurem Promocji UZ układała się bardzo dobrze.

Również w czerwcu 2006 r. poinformowaliśmy o planowanym terminie Zjazdu Prezydenta Miasta, sugerując, aby nie zmieniać dotychczasowej praktyki organizowania Winobrania w pierwszym tygodniu września, aby dwie tak duże imprezy nie przebiegały w tym samym terminie. Jednak w grudniu 2006 roku Rada Miasta zmieniła termin Winobrania i tegoroczne zaplanowano na drugi tydzień września, równoległe ze Zjazdem. Niektórzy uczestnicy kongresu socjologów ucieszyli się z możliwości zobaczenia na żywo, przy okazji przyjazdu na Zjazd, tej największej zielonogórskiej imprezy. My, jako organizatorzy bardziej obawialiśmy się jednak o brak miejsc w hotelach dla uczestników obu imprez. Jednak zainteresowani zamieszkaniem w hotelach socjologowie z dużym wyprzedzeniem, zachęceni przez nas, zarezerwowali miejsca dla siebie.

Od listopada 2006 roku uruchomiona została strona zjazdowa (www.zjazd-pts.uz.zgora.pl), utworzona i prowadzona przez panią dr inż. Edytę Mianowską. Znajdują się na niej istotne informacje dla uczestników Zjazdu, abstrakty wszystkich planowanych wystąpień, program Zjazdu, mapy Zielonej Góry, mapa kampusu A z oznaczonymi miejscami obrad oraz ich zdjęcia. Są też archiwalia – krótkie sprawozdania z wszystkich poprzednich zjazdów oraz zdjęcie ze spotkania polskich socjologów z 1935 roku.

Od kwietnia 2007 roku ruszyła elektroniczna rejestracja na Zjazd i zaczęto wpłacać pierwsze środki na konto zjazdowe. Wszyscy uczestnicy Zjazdu pokrywają koszty swojego udziału (zakwaterowanie, wyżywienie, materiały konferencyjne, udział w bankiecie, występ kabaretu Hrabi). Jednak dodatkowych wydatków, związanych z organizacją Zjazdu też jest sporo – projekt i druk plakatu zjazdowego, scenografia auli, koszt tłumaczeń symultanicznych i wypożyczenia sprzętu do tego niezbędnego, to tylko niektóre przykłady. Projekt plakatu zaprojektował artysta grafik Witold Michorzewski, przez wiele lat pracujący w UZ. On też jest autorem logo Zjazdu, które przedstawia twarz utworzoną z trzynastki, będącej numerem zielonogórskiego Zjazdu.

Kiedy ten tekst trafia do rąk Czytelnika jest już po Zjeździe. Warto jednak wspomnieć o ostatnich dniach i godzinach przygotowań, które poprzedziły tę potężną imprezę, a w które zaangażowani byli niemal wszyscy pracownicy Instytutu Socjologii UZ, oraz o przebiegu samego Zjazdu.

Przede wszystkim przygotowano kilkadziesiąt kartonów zawierających ponad tysiąc skompletowanych teczek z materiałami konferencyjnym, płytą DVD promującą Zieloną Górę, ulotkami, programem Zjazdu oraz identyfikatorami. Następnie przewieziono je do zielonogórskich hoteli oraz akademików, w których zakwaterowani mieli być goście Zjazdowi. Tam bowiem (dla wygody uczestników) przeniesiona została duża część rejestracji obsługiwanej przez studentów wolontariuszy. Również w tym czasie otrzymaliśmy informację, że Prezydent RP Lech Kaczyński przyjął zaproszenie Przewodniczącego Polskiego Towarzystwa Socjologicznego prof. Piotra Glińskiego i weźmie udział w oficjalnej części obrad otwierającej XIII Zjazd PTS. Warto podkreślić, że po raz pierwszy w historii zjazdów socjologów był obecny Prezydent naszego kraju. Ta sytuacja sprawiła, że pojawiły się nowe okoliczności skutkujące kolejnymi zadaniami, którym musiał sprostać Komitet Organizacyjny. Chodziło zwłaszcza o dodatkowe kontakty z władzami miasta, zmianę scenariusza oficjalnego otwarcia, kon-

takty z Biurem Ochrony Rządu, dziennikarzami, przedsięwzięcie wszelkich środków ostrożności w związku ze wspomnianą wizytą, wreszcie zmianę organizacji pierwszego dnia Zjazdu. 10 września odbyła się ostatnia odprawa Komitetu Organizacyjnego, na której każda z osób zdała relację ze stanu przygotowań powierzonych jej zadań, wskazała na ewentualne dodatkowe problemy i sposób ich rozwiązania oraz wyraziła gotowość do podjęcia pracy podczas Zjazdu.

11 września rozpoczęło swoją działalność na terenie Miasteczka Zjazdowego biuro Zjazdu. Zorganizowane zostało także zebranie z wolontariuszami, którzy mieli obsługiwać Zjazd. Pojawiło się 52 studentów zarówno z Zielonej Góry, jak i innych ośrodków akademickich (Wrocławia, Poznania oraz Warszawy). Podczas spotkania przydzielone zostały im konkretne zadania oraz miejsca, które mieli obsługiwać (punkty rejestracyjne i informacyjne, biuro Zjazdu, sale konferencyjne, stołówka, akademiki, hotele). Tak więc od środy studenci zajęli punkt informacyjny na dworcu PKP, hotele oraz akademiki, w których dokonywana była rejestracja, kontrolowali stan przygotowań akademików, działali w biurze Zjazdu oraz wykonywali niezbędne bieżące prace o charakterze organizacyjno-technicznym. Również tego dnia zainstalowany zostały przez informatyków we wszystkich salach obrad sprzęt do prezentacji multimedialnych. Do każdej z sal przydzielony został również student, którego zadaniem było służyć pomocą uczestnikom obrad, a zwłaszcza osobom prowadzącym.

13 września o godzinie 7.30 na terenie Miasteczka Zjazdowego pojawił się w pełnej gotowości Komitet Organizacyjny oraz wolontariusze, a o 10.00 otwarto oficjalnie XIII Ogólnopolski Zjazd Socjologiczny. Otwarcia dokonał Przewodniczący Polskiego Towarzystwa Socjologicznego prof. Piotr Gliński oraz Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski. O zabranie głosu poproszono Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Całej części oficjalnej towarzyszyli przedstawiciele władz województwa i miasta, licznie zgromadzeni dziennikarze z ogólnopolskich stacji radiowych i telewizyjnych, a także przybyli na salę obrad goście oraz uczestnicy Zjazdu, którzy poddani wcześniej zostali dość rygorystycznej kontroli. W części oficjalnej głos zabrał również Prezydent Miasta Zielonej Góry Janusz Kubicki. Osoby, które nie znalazły się w Auli UZ miały możliwość obserwowania obrad w auli budynku Wydziału Mechanicznego, w którym zainstalowany został na czas Zjazdu telebim.

Po zakończeniu części oficjalnej rozpoczęła się I sesja plenarna zatytułowana **Dobro wspólne i kultura polityczna** prowadzona przez Mirosławę Grabowską oraz Grażynę Woroniecką. Po południu odbyła się II sesja plenarna „Lepsi” i „gorsi” **we współczesnym społeczeństwie polskim** moderowana przez Wielisławę Warzywodę - Kruszyńską oraz Jarosława Górniaka. Także tego dnia wieczorem rozpoczęło obrady dziewięć sesji specjalnych oraz trzy posterowe. Pierwszy dzień Zjazdu zakończył występ kabaretu „Hrabi”, który pozwolił na odreagowanie tego pełnego napięć dnia. Jednak prawdziwe wyzwanie organizacyjne czekało nas w kolejnych dniach.

W drugim dniu obrad, prócz czterech jednocześnie odbywających się ranną porą sympozjów, realizowanych było dwanaście sesji specjalnych, trzy posterowe oraz dwadzieścia jeden grup tematycznych. Również i ten dzień udało się w sposób organizacyjny „ogarnąć”. Wieczorem, po obradach odbył się w Sali Kolumnowej Urzędu Marszałkowskiego bankiet, który zadowolił gusta kulinarne najbardziej wybrednych uczestników Zjazdu. Wzięło w nim udział około sześciuset osób, ale

dzięki sprawnej logistyce i organizacji nie było tłoku, a goście rozmawiali i bawili się dobrze.

Ostatniego dnia Zjazdu odbyło się czterdzieści sześć spotkań w ramach grup tematycznych i cztery sesje specjalne. Zakończenie trzydniowych obrad stanowiła III sesja plenarna **Okragły stół – Ku nowym formom życia społecznego**, którą poprowadził Włodzimierz Wesołowski. W sesji tej wzięli udział Barbara Fatyga, Andrzej Rychard, Piotr Sztompka, Paweł Śpiewak oraz Michel Wieviorka. Po ostatniej sesji plenarnej Przewodniczący PTS prof. Piotr Gliński oraz Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego dr Maria Zielińska zamknęły obrady dziękując za przybycie zarówno gościom, jak i uczestnikom oraz Komitetowi Organizacyjnemu za sprawną przebieg Zjazdu.

Przewodniczący prof. Piotr Gliński podkreślił nie tylko bardzo dobrą organizację Zjazdu, ale również wspaniałą atmosferę stworzoną przez organizatorów, którzy wychodzili naprzeciw oczekiwaniom uczestników i zawsze służyli pomocą. Odrębnie podziękowano za wspaniałą postawę oraz pracę studentom wolontariuszom, którzy pełni entuzjazmu i oddania uczestniczyli w trudnej i długiej pracy podczas Zjazdu. Na zakończenie ogłosił, że kolejny XIV Zjazd Polskiego Towarzystwa Socjologicznego odbędzie się w Krakowie.

Warto również podkreślić, że po raz pierwszy w historii zjazdów swój udział merytoryczny mieli studenci Kół Naukowych z różnych ośrodków akademickich, którzy obradowali w zorganizowanej przez siebie sesji specjalnej oraz sesjach posterowych. Jest to ewidentny znak aktywności naukowej młodych ludzi i dobrze prognozuje na przyszłość jeśli chodzi o rozwój socjologii.

Całości Zjazdu towarzyszyły dodatkowe imprezy: spotkania z Davidem Ostem autorem książki *Kłęska Solidarności* oraz Piotrem Sztompką, który komentował swoją najnowszą książkę *Zaufanie; fundament społeczeństwa*. Miały miejsce także spotkania i wystawy – między innymi wystawa fotograficzna poświęcona *Historii zjazdów socjologicznych*. Swoje pozycje naukowe zaprezentowało także dwadzieścia jeden wydawnictw z całej Polski.

W XIII Zjeździe Polskiego Towarzystwa Socjologicznego wzięło udział 1037 osób. Zorganizowane zostały 3 sesje plenarne, 4 sympozja, 49 Grup Tematycznych, 12 sesji specjalnych, 50 sesji posterowych. Zaprezentowano 550 referatów poruszających najrozmaitszą problematykę.

Korzystając z własnych doświadczeń i obserwacji, zdobytych i poczynionych w trakcie poprzednich zjazdów, staraliśmy się tak przygotować, aby spełnić oczekiwania uczestników tak dużej imprezy naukowej (np. zredukować kolejki do rejestracji i odbierania materiałów zjazdowych poprzez ich dystrybucję w miejscach zakwaterowania, zagwarantować każdemu referentowi możliwość prezentacji multimedialnej, uprzejmie odpowiadać na wszystkie nadsyłane e-maile i udzielać rzeczowych odpowiedzi na pytania telefoniczne). Pytanie, czy udało się nam przewidzieć większość powstałych sytuacji, rozwiązać problemy organizacyjne i logistyczne – chwilowo zostaje otwarte. O tym, jakie były reperkusje Zjazdu poinformujemy Państwa w następnym numerze Miesięcznika UZ.

Ewa Narkiewicz-Niedbalec
Sekretarz XIII Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego PTS
Przewodnicząca Zielonogórskiego Oddziału PTS
Żywia Leszkowicz-Baczyńska
Członek Komitetu Organizacyjnego XIII Ogólnopolskiego
Zjazdu Socjologicznego PTS

Czterdzieści lat minęło, jak jeden dzień

**Rozmowa
z prof. Piotrem Rozmejem,
dyrektorem
Instytutu Fizyki**

Panie Profesorze, fizyką zajmuje się Pan od 40. lat. Dlaczego wybrał Pan właśnie tę dziedzinę nauki?

Odpowiedź jest bardzo prosta. Z ciekawości. Fizyka to nauka o najprostszych procesach w przyrodzie nieożywionej.

Pan chyba żartuje?

Nie. Tak naprawdę, fizyka jest skomplikowaną nauką o najprostszych procesach. Bo wszystkie procesy fizyczne są w porównaniu z innymi procesami w przyrodzie naprawdę proste. Ale fizyka daje odpowiedź na wiele podstawowych pytań o świecie. Wszystko to, co jest poza fizyką, jest dużo bardziej skomplikowane.

Ale poważnie – wiele zależy od tego m.in. co i jak studiujemy. Nasze wybory bardzo zależą od ludzi, których spotykamy na swojej drodze. Ja na przykład do dziś nie lubię termodynamiki, ponieważ wykład, którego słuchałem na studiach, prowadziła w bardzo przestarzały sposób osoba odchodząca na emeryturę. Ale już w następnym roku wrócił z dłuższego stażu w Anglii profesor Stanisław Szpikowski (wtedy świeżo po habilitacji) i zaczął nowoczesnie wyklądać mechanikę kwantową i fizykę jądrową. Byłem, można powiedzieć, olśniony, tym że ktoś tak świetnie wykląda, zna swoją dziedzinę i potrafi zafascynować przedmiotem. Do dziś nie mogę się zmusić, żeby porządnie zrozumieć termodynamikę, bo miałem kiepskiego wykładowcę, a elektrodynamika czy mechanika kwantowa bardzo mi się podoba.

Postacią, która odegrała dużą rolę w moim życiu zawodowym oraz w polskiej fizyce jądrowej, był prof. Zdzisław Szymański. Miałem przyjemność „robić” u niego doktorat na Uniwersytecie Warszawskim. Profesor był człowiekiem, który zarażał ludzi swoim entuzjazmem. Jeździł dużo po świecie, miał świetne kontakty z noblistami z fizyki jądrowej, np. profesorami Aage Bohrem i Benem Mottelsonem. Często z nimi dyskutował i po prostu przywoził pomysły. Dlatego młodzi, zdolni ludzie gromadzili się wokół niego. Miałem przyjemność być członkiem takiej grupy skupionej wokół Profesora.

Wracając do Profesora Szpikowskiego, to oprócz tego, że jest bardzo dobrym fizykiem, jest również znakomitym dyplomata. Prowadził taką politykę, że najlepszych studentów starał się zatrudnić u siebie. W ciągu 20 lat z niewielkiego zespołu zbudował dużą, 20-osobową katedrę fizyki teoretycznej w Lublinie. W tej grupie są profesorowie tytularni, doktorzy habilitowani (obecnie już kilkunastu), dziekani, rektorzy – wszyscy wychowankowie Profesora. A on sam mimo, że przekroczył osiemdziesiątkę, jest wciąż aktywny zawodowo i cieszy się ogromnym szacunkiem swoich uczniów.

Fizyki praktycznie nie można się nauczyć samemu z podręczników, ani jej tworzyć wyłącznie posługując się teorią. Problem polega na tym, że na każdy proces fizyczny wpływ mają niezliczone oddziaływania z całego wszechświata. Fizycy starają się zawsze wydzielić te z nich, które mają wpływ istotny oraz zaniedbać wszystkie inne. W ten sposób powstaje prosta teoria fizyczna dotycząca danych zjawisk. Następnie konfrontuje się przewidywania tej teorii z pomiarami otrzymanymi z doświadczeń. Jeżeli mamy zgodność w ramach błędów doświadczalnych, to przyjmujemy, że teoria prawidłowo opisuje dane zjawiska. Jeżeli nie, staramy się w opisie teoretycznym uwzględnić inne jeszcze, uprzednio zaniedbane możliwe wpływy zewnętrzne. Ten proces powtarza się wielokrotnie, ponieważ dokładność wszystkich pomiarów fizycznych staje się z czasem coraz większa. Dlatego zarówno w uczeniu fizyki jak i prowadzeniu badań bardzo ważne jest osobiste doświadczenie nauczyciela czy badacza. Doświadczenie pozwala łatwiej odróżnić czynniki mało istotne i ograniczyć się do tych ważnych.

Czyli miał Pan szczęście Panie Profesorze spotykając takich ludzi na swojej drodze?

Tak, ale nie tylko w Polsce. Miałem też duże szczęście współpracować przez 20 lat z prof. Wolfgangiem Nörenbergiem, wieloletnim kierownikiem zakładu teorii w Gesellschaft für Schwerionenforschung (w skrócie

GSI) w Darmstadt, Niemcy. GSI to unikalny ośrodek doświadczalny, specjalizujący się w badaniach materii, które można prowadzić wykorzystując ciężkie jony przyspieszone do ogromnych energii.

Również znakomicie współpracowało mi się przez prawie 15 lat z prof. Robertem Arvieu z Institute des

Profesor Piotr Rozmej

Obecnie dyrektor Instytutu Fizyki UZ. Magister fizyki - 1967, doktorat – 1975 na Uniwersytecie Warszawskim, habilitacja – 1987 na UMCS, tytuł profesora – 1997 UMCS. Od 2000 roku w Zielonej Górze (Politechnika, UZ). Autor i współautor ponad 70 oryginalnych artykułów naukowych, z czego ponad połowa w czasopiśmie o najwyższym rankingu.

Ponad 200 cytowań.

<http://www.uz.zgora.pl/~prozmej>

Sciences Nucléaires w Grenoble we Francji. W latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych warunki prowadzenia badań teoretycznych były w Niemczech i Francji zdecydowanie lepsze niż w Polsce. To, że przepracowałem tam wówczas kilka lat na długich pobytach (zajmując się wyłącznie pracą naukową) miało znakomity wpływ na mój dorobek. Oczywiście, nie tylko szczęście odgrywało rolę. Dwukrotnie objąłem pozycję po konkursach, w których uczestniczyło po trzydziestu fizyków z całego świata.

W swoim 40-letnim życiorysie zawodowym zajmował się pan kilkoma dziedzinami fizyki. W jakiej dziedzinie Pan się specjalizuje?

Najwięcej czasu poświęciłem fizyce jądrowej. Ale fizyka jądrowa posługuje się wieloma metodami, chociażby z mechaniki kwantowej czy mechaniki klasycznej, więc w pewnych momentach zbaczałem w inne dziedziny. I bardzo mi się to podobało. Mogę jednak powiedzieć, że głównie zajmowałem się trzema dziedzinami - fizyką jądrową w sensie badań teoretycznych struktury jądra atomowego, teorią chaosu oraz mechaniką kwantową stanów niestacjonarnych. Przez parę lat zajmowałem się dziedziną teorii chaosu deterministycznego, ale też w zastosowaniach do takich obiektów, które pochodziły z fizyki jądrowej. W tej tematyce mieścił się pierwszy doktorat, którego byłem promotorem. Bardzo zainteresowały mnie badania z mechaniki kwantowej dotyczące stanów niestacjonarnych, to znaczy stanów, które zmieniają się w czasie. I tutaj pojawiła się niezwykle interesująca dziedzina, którą zajęliśmy się z moim francuskim przyjacielem prof. Robertem Arvieu – tak zwane paczki falowe. Są to kwantowe obiekty mikroświata, których zachowanie można śledzić w czasie. Można je tworzyć przy pomocy narzędzi fizycznych takich jak krótkie impulsy laserowe. W pewnym sensie można je oglądać, a wizualizacja tych procesów jest bardzo interesująca. Wyniki teoretyczne z tej dziedziny zaczynają już mieć

zastosowanie w badaniach prowadzących do zastosowań technologicznych

W czasie 40 lat wiele Pan osiągnął w swojej karierze naukowej. Co osobiście uważa Pan za swój największy sukces zawodowy?

To jest trudne pytanie. Jest kilka rzeczy, którymi się z powodzeniem zajmowałem, ale nie indywidualnie. Jeżeli mogę się czymś pochwalić, to pracami napisanymi wspólne z kolegami. W mojej dziedzinie jest to powszechne. Fizycy współpracują ze sobą, niewiele prac naukowych z fizyki powstaje samodzielnie. Wszystko się wypracowuje w dyskusjach, w pracy w grupach, a przynajmniej w zespołach dwu-, trzyosobowych. We współczesnej fizyce doświadczalnej prac pojedynczych autorów w ogóle nie ma.

Z najciekawszych wyników, które osiągnęliśmy, były wyniki badań, które przeprowadziliśmy pod koniec lat osiemdziesiątych z kolegami z Warszawy, profesorem Adamem Sobiczewskim i profesorem Stefanem Ćwiokiem (niestety zmarłym przedwcześnie na raka). Wspólnie zrobiliśmy badania rozszczepienia jąder atomowych z okolic toru (jądra o 100 protonach). Niemal w tym samym czasie, zaledwie kilka miesięcy wcześniej, te same jądra badała grupa doświadczalna w Stanach Zjednoczonych, która informowała nas o wstępnych wynikach, które otrzymywała. A były one dość zaskakujące. Mianowicie, niektóre izotopy toru rozszczepiały się z podobnym prawdopodobieństwem na dwa różne sposoby. Na wielkiej konferencji w Kanadzie jesienią 1987 obie te grupy przedstawiły swoje wyniki. My byliśmy w stanie niemal równolegle obliczyć teoretycznie wielkości zmierzone przez Amerykanów i objaśnić przyczyny tego dziwnego „bimodalnego” rozszczepienia.

Również za duże osiągnięcie uważam wyniki badań, przeprowadzonych w tej samej grupie według mojego pomysłu, chociaż wykonanie było również zespołowe. Zaproponowałem, aby maksymalnie rozszerzyć przestrzeń zmiennych określających kształt jądra w taki sposób, aby uwzględnić jak najszerzej możliwe efekty kształtu. W tym przypadku zwykle jest taki problem, że jeżeli przestrzeń, w której rozpatrujemy jakieś zjawisko jest wielowymiarowa, to im więcej jest tych wymiarów, tym trudniejsze są obliczenia, bardziej żmudne, czasochłonne itd. Przez szereg lat fizycy starali się ograniczać wymiar tej przestrzeni do stosunkowo małej liczby zmiennych. Przede wszystkim dlatego żeby oszczędzić czas obliczeń. W latach 80. takie obliczenia trwały bardzo długo. My akurat mieliśmy wtedy szczęście, bo mieliśmy dostęp do najnowocześniejszych ówczesnych komputerów. Nalegałem, żebyśmy zastosowali jak najszerzy aparat matematyczny, żeby otrzymać jak najlepszy opis własności rozważanych jąder atomowych. Okazało się, że tymi obliczeniami potwierdziliśmy pewne hipotezy, które stawialiśmy. Ta praca jest do dziś bardzo często cytowana. Może to nic wielkiego, bo dziś mając do dyspozycji bardzo dobre urządzenia obliczeniowe można to wreszcie zrobić bez problemu, ale wtedy kosztowało nas to kilka miesięcy wyłożonej pracy.

W kilku ważnych pracach naukowych, o dużej liczbie cytowań, współpracowałem z profesorem Nörenbergiem w GSI. Były to badania objaśniające mechanizmy zamiany energii kinetycznej jądra pocisku na inne formy energii w reakcjach zderzeń ciężkich jąder atomowych w ramach tzw. „dyssypatywnej dynamiki diabatycznej” - idei jego pomysłu.

Na koniec chciałbym powiedzieć o jeszcze jednej spr-

wie, którą uważam za największy sukces. Z moim francuskim przyjacielem, prof. Arvieu „odkryliśmy” pewien nowy efekt kwantowy. Powiedziałem odkryliśmy, ale trzeba to wziąć w cudzysłów, ponieważ na razie jest to odkrycie wyłącznie teoretyczne. To znaczy przewidzieliśmy pewne zachowania układów atomowych, których na razie jeszcze nie można doświadczalnie stwierdzić. Ale technika tak szybko się rozwija, że jak sądzę, w ciągu góra kilkunastu lat, dokładność pomiarów w pożądanym zakresie doświadczeń na tyle wzrośnie, że będzie to można potwierdzić w pomiarach. Nazwaliśmy ten efekt – wydaje nam się, że bardzo ładnie - *wahadłem spinowo-orbitalnym*.

Jedną z dziedzin, którą się Pan zajmuje jest chaos deterministyczny. Czy chaos w fizyce oznacza to samo co chaos w życiu codziennym?

W fizyce chaos jest pojęciem bardzo szerokim i większość fizyków, którzy w tej dziedzinie pracują, stara się zawęzić to pojęcie do tzw. chaosu deterministycznego. Są to takie zjawiska, w których równania ruchu tych obiektów, które podlegają prawom fizyki są całkowicie klasyczne, tzn. są deterministyczne. Natomiast wewnętrzne własności tych równań są takie, że tak naprawdę nie możemy z pewnością przewidywać dłuższego czasu ewolucji tego układu. A przyczyna jest prosta - te (nieliniowe) równania mają taki charakter, że rozwiązania, które startują z bardzo bliskich punktów, czyli z bardzo podobnych warunkach początkowych, niemal identycznych, bardzo szybko „rozjeżdżają” się, tzn. ewoluują w zupełnie różnych kierunkach. I w związku z tym, ponieważ tak naprawdę nigdy nie jesteśmy w stanie określić warunków początkowych z nieskończoną dokładnością, tylko zawsze z jakimś błędem skończonym, to zawsze pojawia się niepewność. Przyczyną są nieliniowości równań ruchu. Z powodu nieliniowości ewolucja odbywa się w ten sposób, że z dwóch bardzo bliskich punktów rozwiązania oddalają się od siebie w sposób wykładniczy. To powoduje, że nie można przewidzieć stanu układu po dłuższym czasie. Na tym głównie polega chaos deterministyczny. I tak na przykład do tej klasy zjawisk należą wszystkie zjawiska pogodowe. Dlatego tak trudno jest zrobić dobrą prognozę pogody. Żeby mieć całkowity opis pogody, praktycznie trzeba byłoby mieć całkowity opis wszystkich cząstek, które są w powietrzu, pod wpływem różnych zjawisk oraz poprawne prawa opisujące te procesy. Przede wszystkim procesy wymiany ciepła. Dlatego nigdy nie będzie można długoterminowo przewidywać pogody. I to jest pewne – nigdy. Na krótką metę te prognozy mogą być coraz lepsze, bo wymagają tylko dobrej teorii termodynamicznej, dużych komputerów i jak najdokładniejszego zbierania danych o aktualnym stanie. To wymaga pomiarów w wielu miejscach, na różnych wysokościach, bardzo gęsto, itd. Teoretycznie można to zrobić, ale chyba się nie opłaca, bo i tak rozwiązania będą się szybko „rozjeżdżać” i długoterminowa prognoza będzie bardzo niepewna.

We wrześniu ukazała się książka prof. Stevena Hawking'a „Ukryty klucz do wszechświata”, w której autor pisze, że ludzkość czeka zagłada. Brytyjski profesor sugeruje, że ludzie prędzej czy później staną w obliczu wojny jądrowej lub zderzenia z asteroidą i tylko kolonizacja kosmosu daje niejaką gwarancję ludzkości na przetrwanie. Zostawmy na razie kosmos w sferze fantastyki, ale czy rzeczywiście człowiek sam unicestwi się korzystając z broni jądrowej?

Mam nadzieję, że tak daleko nie zajdzie. Natomiast coraz bardziej obawiam się, że prędzej czy później dojdzie do zamachów terrorystycznych z użyciem broni jądrowej na małą skalę. O ile użycie broni jądrowej przez rządy państw, mam nadzieję, nie nastąpi, o tyle nie można wykluczyć, że dojdzie do władzy jakiś fanatyk, który „dorwie się” do tej broni. Niestety, staje się ona coraz łatwiej dostępna. Dlatego niezbędne są mechanizmy międzynarodowej kontroli.

Naukowcy pracują nad sposobami bezpiecznego korzystania z energii jądrowej. Jest duży projekt z fizyki jądrowej, który ma za zadanie - po pierwsze rozszerzyć metody wytwarzania energii, a po drugie – zmienić technologię na zupełnie bezpieczną. W tym sensie bezpieczną, że nie groziłaby żadną awarią elektrowni atomowej, jak ta którą pamiętamy z Czernobyla. By błąd człowieka, czy niedostatki technologii nie mogły doprowadzić do tragedii. Nowa generacja urządzeń przede wszystkim pozwoli zmniejszyć ilość odpadów radioaktywnych, a wręcz wiele z tych starych odpadów zużyć na wytwarzanie nowej energii. Poza tym energia będzie tylko wtedy produkowana, kiedy urządzenie zewnętrzne „pозwala” na to przez inicjowanie reakcji. Dotychczasowe, standardowe elektrownie jądrowe pracują na zasadzie reakcji łańcuchowej, która jest tylko spowalniana przez człowieka.. Jeżeli nie jest kontrolowana, spowolniona, może nastąpić wybuch. Jest to dość niebezpieczna technologia, ale wcześniej po prostu nie znalaliśmy innej. Nowe technologie opierają się na reakcjach wywołanych przez zewnętrzny „zapłon” podawany tak aby energia była wydzielana równomiernie w czasie. Wtedy nie ma fizycznej możliwości wybuchu.

Czy „bezpieczne” elektrownie atomowe to jest odległa przyszłość?

One już pracują, ale na razie są w fazach prototypów. Do szerszego zastosowania musimy poczekać jeszcze przynajmniej 15 – 20 lat. Budowanie nowych stacji, a zamykanie starych wiąże się z poważnymi kosztami. To jest wyłącznie ekonomiczny hamulec, natomiast technologicznie prototypy są już sprawdzane i niektóre już działają. Przypuszczam, że będzie to jedno z ważniejszych źródeł energii, ponieważ będzie jednym z najczystszych. To smutne, ale fizyka jądrowa najszybciej rozwijała się w czasach „zimnej wojny”. Odkrycia fizyki jądrowej dokonane wówczas miały ogromne znaczenie nie tylko dla wojska i energetyki. Dzięki nim zrozumieliśmy także ewolucję gwiazd, historię i budowę kosmosu. Teraz rozwój fizyki jądrowej znacznie się spowolnił, bo zmniejszyły się na nią nakłady.

Pańskie najbliższe plany naukowe?

Trudno powiedzieć. Dla naukowca najkorzystniejszym okresem jest czas tuż przed habilitacją i jeszcze do uzyskania tytułu. Wtedy jest się na fali, ma się największy impet, „rozkręconych” jest wiele tematów badawczych. Później naukowiec zwykle jest już za stary, żeby nadal tak intensywnie pracować (śmiech). Ale poważnie, chciałbym popracować z młodymi ludźmi. Mam nowego doktoranta, współpracuję też z młodymi matematykami, szykuje się także coś nowego w fizyce jądrowej – na pewno będę miał co robić.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Sapeńko

V DNI NIEMIECKIE

NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

PROGRAM

8 - 13 października 2007

PIĄTEK, 5 PAŹDZIERNIKA

- „Akcja Jabłuszko” młodzież szkół średnich dostarcza do najważniejszych instytucji w mieście jabłka z polskimi i niemieckimi mini-flagami

...

PONIEDZIAŁEK, 8 PAŹDZIERNIKA

- 16.00-17.00 - blok informacyjno-publicystyczny w Akademickim Radiu INDEX
- 19.00 - aula UZ, ul. Podgórna 50 uroczysta inauguracja V DNI NIEMIECKICH Koncert w wykonaniu Młodzieżowej Orkiestry Dętej przy Zespole Szkół Budowlanych w Zielonej Górze

...

WTOREK, 9 PAŹDZIERNIKA

- 13.00 - Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna im. C. Norwida wystawa „Goethe i Polacy wczoraj i dziś”
- 13.30 - 14.00 - Kampus B, budynek główny, aula C program literacko-muzyczny „Aus der Luft gegriffen” w wykonaniu studentów z Zielonej Góry i z Halle
- 16.00 - 17.00 - blok informacyjno-publicystyczny w Akademickim Radiu INDEX
- 18.00 - Muzeum Ziemi Lubuskiej Koncert dla uczczenia 150 rocznicy śmierci niemieckiego poety Josepha von Eichendorffa

...

ŚRODA, 10 PAŹDZIERNIKA

- 10.00 - 11.00 - Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna im. C. Norwida „Zabawy z językiem niemieckim” prezentują dzieci z zielonogórskich przedszkoli i uczniowie szkół podstawowych
- 12.00 - Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna im. C. Norwida „Pan Gutenberg w Zielonej Górze” dwujęzyczna scenka dla uczniów szkół podstawowych
- 10.00 - 13.00 - Uniwersytet Zielonogórski, Neofilologicum niemieckie warsztaty literackie dla uczniów i studentów z Zielonej Góry, część I (informacje i zgłoszenia: <http://www.ifg.uz.zgora.pl>)
- 13.30 - Uniwersytet Zielonogórski, Neofilologicum otwarcie wystaw zdjęć z komentarzem literackim: „BUNTESrepublik DEUTSCHLAND” i „NU POGODI”
- 15.00 - 18.00 - Uniwersytet Zielonogórski, Neofilologicum niemieckie warsztaty literackie dla uczniów i studentów z Zielonej Góry, część II (informacje i zgłoszenia: <http://www.ifg.uz.zgora.pl>)
- 16.00 - 17.00 - blok informacyjno-publicystyczny w Akademickim Radiu INDEX

...

CZWARTEK, 11 PAŹDZIERNIKA

- 9.45 - Uniwersytet Zielonogórski, Neofilologicum wykład na temat pracy i oferty DAAD w Polsce
- 10.30 - Uniwersytet Zielonogórski, Neofilologicum „Deutschland aus meiner Sicht” prezentacje stypendystów DAAD, GFPS i THK
- 11.45 - 15.45 - Uniwersytet Zielonogórski, Neofilologicum projekcje niemieckich filmów fabularnych
- 16.00 - 17.00 - blok informacyjno-publicystyczny w Akademickim Radiu INDEX

...

PIĄTEK, 12 PAŹDZIERNIKA

- 16.00 - 17.00 - blok informacyjno-publicystyczny w Akademickim Radiu INDEX

...

SOBOTA, 13 PAŹDZIERNIKA

- 15.00 - Muzeum Etnograficzne w Świdnicy koło Zielonej Góry polsko-niemieckie „Święto wina” na zakończenie V DNI NIEMIECKICH

Projekt wspierany przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej
 Gefördert aus Mitteln der Stiftung für deutsch-polnische Zusammenarbeit

wiadomości wydziałowe

wydział
artystyczny:Instytut Sztuk Pięknych

39

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

W piątek 12 października 2007 o godz. 11.00 w Galerii Grafiki przy ul. Wiśniowej odbędzie się otwarcie wystawy: Marcin Berdyszak - Prace oraz wykład "Sztuczny instynkt kultury", który zakończy spotkanie.

Janina Wallis

Fragment eseju Kazimierza Piotrowskiego

Esej o instynkcie

(inimitabilia i *nescio quid* w sztuce Marcina Berdyszaka)

Marcin Berdyszak od lat tworzy różne odmiany *martwych natur*, które można nazwać jako militarne, klerikalne, biurokratyczne, biznesowe, turystyczne czy hipisowskie - ostatnio w *Hipi - Still Live* (2006). Artysta sprawia wrażenie, jakby radował się uciechą dziecka z powodu wybujałego instynktu imitacji, który przejawia się w jego sztuce w naśladowaniu i amplifikowaniu (powiększaniu) własności pewnych stylów życia. Kompleksy przedmiotów są jedynie domniemane (sugerowane) pod powierzchnią imitującą i poddającą ekstensji wybraną swoistą, konstytutywną w swym standardzie, rozpoznawczą cechę jakiegoś gatunku (modusu) życia wzgl. danej klasy czy grupy ludzi – zazwyczaj charakterystycznego ubrania (uniformu wojskowego, sutanny, garnituru, kostiumu kąpielowego czy jeansu). Berdyszak dobiera te przedmioty czy atrapy metonimicznie w spójne kompleksy, stosując zasadę analogii atrybucji, przy czym ta różnorodna imitacja i kompletowanie zdaje się potencjalnie rozciągać na wszystkie możliwe zbiory rzeczy jakby zgodnie z instynktem mimikry, czyli instynktem dostosowywania się do otoczenia służącego defensywie lub agresji, albo odwrotnie, zaspokajającego potrzebę wyróżnienia się w celu skupiania na sobie uwagi, respektu czy wręcz epatowania innością (jak hipisi i im podobne subkultury) dla opanowania swej frustracji i lęku przed wchłonięciem przez niezróżnicowane, mechaniczne środowisko. Hipertrofia instynktu imitacji, który mechanizuje zachowanie i doświadczenie, musi zatem nieuchronnie podsycać również instynkt emulacji (rywalizacji) ze względu na te partykularne, uniformizujące zapędy, ujawniające się w poszczególnych martwych naturach. Może je jedynie pojednać jakaś nieokreślona powierzchnia, imitująca zgodność tych różnych interesów. Berdyszaka zajmuje tu żywioł tych manifestacji – instynktowne życie, które imituje się najpierw w postaci podnieć, a te następnie uświadomiane są jako określone interesy specjalistów (czy fach-idiotów) i zaspokajające je narzędzia (stymulatory) i dobra. Poznańskiego artystę ciekawi związek pomiędzy względnie niezłożonym zachowaniem instynktownym a będącymi jego refleksami zróżnicowanymi sposobami życia świadomego czy może już zautomatyzowanego,

reprezentowanego przez owe charakterystyczne dla nich instrumentaria, pokrywające ciało ludzkie i jego środowisko jakby różnorodną powłoką – niczym drugą, sztuczną skórą.

Kwestia różnych (czy nawet sprzecznych) interesów i ich reprezentacji, których ciemnym tłem pozostaje instynkt, staje więc jako główny problem twórczy w centrum uwagi Berdyszaka. Zagadnieniu temu poświęcił tekst pt. Sztuczny instynkt (2005). W dziele „Spadkobiercy” Williama Goldinga – czytamy - mamy do czynienia z dwoma plemionami ludzkimi, Neandertalczykiem i człowiekiem z Cromagnon, który jest inteligentniejszy, co potwierdzają badania antropologiczne. W utworze Goldinga wydaje się, że w walce o byt zwycięża plemię inteligentniejsze. Inteligentniejsze i zdecydowanie agresywniejsze. To inteligencja rodzi agresję. Agresja zatem zastępuje instynkt przetwarzania, który był tak silny u Neandertalczyka. Instynkt, którym posługiwał się Neandertalczyk, według Goldinga, wykluczał agresję i zakładał harmonię z naturą. Badacz francuski z końca XIX wieku, Eugene Marais twierdził, że inteligencja jest czymś, czym nadrabiamy brak instynktu. A zatem człowiek inteligencją nadrabia brak instynktu.... Mówimy o sztucznej inteligencji, ale czy istnieje albo istnieć może sztuczny instynkt? Zatem inteligencja jest wypadkową braku gotowości na niespodziewane. Gdy stwierdzimy, że człowiek z natury jest inteligentny, to tak jakbyśmy stwierdzili, że w naturze naszej leży fakt bycia permanentnie nieprzygotowanym na niespodziewane. W kontekście instynktu chyba nie możemy mówić o problemie nieprzygotowania Interesuje mnie znalezienie sytuacji, która zdefiniuje pojęcie sztucznego instynktu.

Kazimierz Piotrowski

FOT. ALDONA BERDYSZAK

MARCIN BERDYSZAK

Urodzony w Poznaniu w 1964 roku. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Włodzimierza Dudkowiaka oraz z rzeźby w pracowni prof. Macieja Szańkowskiego w PWSSP w Poznaniu w 1988 roku. Od 1989 roku związany z Akademią Sztuk Pięknych w Poznaniu, gdzie obecnie jest profesorem i prowadzi pracownię warsztatów twórczości edukacyjnej na Wydziale Edukacji Artystycznej. Prowadzi również pracownię rzeźby w Instytucie Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej.

Członek Stowarzyszenia Artystyczno-Edukacyjnego „Magazyn”, którego jest współzałożycielem wraz z Ta-

deuszem Wieczorkiem, Piotrem Pawlakiem i Wojciechem Nowakiem.

Zajmuje się instalacją, obiektem, rysunkiem. Swoje prace prezentował na różnych wystawach zbiorowych i indywidualnych między innymi w Polsce, Niemczech, Słowacji, Finlandii, Szwecji, Japonii, Meksyku, Wielkiej Brytanii, Litwie i USA.

W swoich pracach artysta zajmuje się owocami. Bada granice kultury i natury oraz ich wzajemne relacje. Pracuje także z zapachami. Interesuje go owoc w relacji do czasu, pamięci, iluzji czy imitacji. W swojej twórczości porusza takie problemy jak problem unifikacji, konsumpcji, nowych sentymentów i emocji prowokowanych sztucznie. Interesuje się również stereotypami wypracowywanymi przez kulturę i ich funkcjonowaniem w różnych kontekstach. Zajmuje się też nadużyciem jako formą osiągania doskonałości, oraz zagadnieniem sztucznego instynktu. Ostatnie realizacje dotyczą problemu tresury kulturowej, mechanicznego wartościowania rzeczywistości i standaryzacji odczuć i opinii dotyczących moralności.

Sztuczny instynkt kultury

Mówimy o sztucznej inteligencji, ale czy istnieje albo istnieć może sztuczny instynkt?

Zatem inteligencja jest wypadkową braku gotowości na niespodziewane. Gdy stwierdzimy, że człowiek z natury jest inteligentny, to tak jakbyśmy stwierdzili, że w naturze naszej leży fakt bycia permanentnie nieprzygotowanym na niespodziewane.

W kontekście instynktu chyba nie możemy mówić o problemie nieprzygotowania

Tymczasem szeroko pojęta kultura zawłaszcza nawet nieoczekiwane, estetyzując je zanim zostanie rozpoznane. Wytwarzana jest sytuacja, w której nasza partycypacja polega na instynktownym działaniu. To instynktowne działanie nie pochodzi jednak od natury, z którą instynkt był zawsze utożsamiany lecz źródło swe ma w represyjnej kulturze popularnej.

Zatem możemy mówić o „sztucznym” instynkcie kultury, któremu ulegamy i instynktownie reagujemy na szerokie oferty czy presje kultury popularnej jak powszechna estetyzacja, korzystanie z promocji - kupujemy bo jest taniej niż zwykle niezależnie czy tego potrzebujemy czy nie, czy wreszcie pijemy napoje bądź jemy, bo są ku temu warunki jak stacja BP, McDonald czy automat do kawy. Zatem pragnienie nie będzie już tylko instynktem utożsamianym z naturą ale również instynktem kulturowym. Taki stan sugeruje, że albo rozszerzymy pojęcie instynktu nie dzieląc go na naturalny albo kulturowy, albo instynkt kultury będziemy traktować jako sztuczny, bo wypracowany przez kulturę i przystający do pojęcia sztucznej inteligencji. Skoro mamy do czynienia z takimi pojęciami jak sztuczna inteligencja i sztuczny instynkt to gdzie istnienie, które z nich korzysta. Czy są to roboty, humanoidy czy jakaś inna forma? Otóż to my sami najpierw ujarzmiający naturę, a w konsekwencji ujarzmieni przez kulturę, która podpowiada poprzez nabywane przez nas „nowe instynkty” jak w niej funkcjonować, gdyż te „stare” instynkty przetrwania są tu bezużyteczne a raczej niekompatybilne. Jednym słowem potrzebne są jedno i drugie, przynajmniej na chwilę obecną. Idąc dalej, konieczne stanie się traktowanie błędu, usterki, awarii w systemie jako następstwa grzechu pierwotnego. Argument niedoskonałości jest najpoważniejszym argumentem realnego istnienia, bo istnienie posiadające „body” lub jego brak musi się doskonalić.

Marcin Berdyszak

Prace studentów Instytutu Sztuk Pięknych na wystawach w Uniwersytecie Zielonogórskim i Viadrinie

Nowy rok dla środowiska akademickiego ma swój początek w październiku. To dobra okazja, aby zobaczyć, co zrobiono w roku minionym.

Instytut Sztuk Pięknych dokonuje wyłomu w tradycji eksponowania wystaw końcoworocznych i proponuje zapoznanie się z pracami swoich studentów teraz, u progu roku nowego. A jest się czym chwalić i cieszyć.

Trzy zakłady: Architektury Wnętrz, Grafiki i Malarstwa prezentują dokonania studentów w hollu przy sali Senatu w budynku przy ul. Podgórznej oraz w przestrze-

BARBARA KARWAŁA, ITYS II ROK AW, MEBEL
PRACOWNIA PROJEKTOWANIA MEBLA I ARCHITEKTURY WNETRZ
PROF. MAREK OWSIAN

MARTA PERKOWSKA, AKRYL, PRAC. MALARSTWA
PROF. ANDRZEJA KLIMCZAKA DOBRZANIECKIEGO

ADAMI STROŻEK, OLEJ, PRAC. MALARSTWA PROF. JANA GAWRONA

ANNA WERETA, SERIGRAFIA, PRAC. AD. JACKA PAPLI

niach komunikacyjnych Wydziałów Fizyki i Astronomii oraz Matematyki. Wystawę można zobaczyć przez najbliższe dwa miesiące. To dzięki tej inicjatywie nasze środowisko akademickie ma okazję zobaczyć, iż forma, piękno i prawda są integralnie związane z tworzeniem nowej wizji przestrzeni, z dojrzwaniem ekspresji i poszukiwaniem dróg do twórczego porozumiewania się ponad pozorami potocznej, szeroko rozumianej komunikacji.

Całością ekspozycji dyrygował ad. Jacek Papla, zaś z ramienia poszczególnych zakładów Instytutu Sztuk Pięknych, wspomagali go: asystenci Anna Owsian, Natalia Kliśko i Małgorzata Kufel z Zakładu Architektury Wnętrz, asystent Mirosław Gugąła z Zakładu Grafiki

oraz dr Jarosław Łukasik z Zakładu Malarstwa.

Równoległe z prezentacją twórczych dokonań studentów Instytutu Sztuk Pięknych na terenie naszej uczelni prezentowana jest wystawa naszych studentów w Collegium Polonicum Uniwersytetu Viadrina w Słubicach. Ta wystawa trwać będzie do końca roku kalendarzowego. Obie wystawy łączy idea, że twórcze poszukiwania języka ekspresji i nieskrępowana kreacja, jest naszym wspólnym wkładem w rozwój form międzynarodowej współpracy środowisk nie tylko akademickich. Śladem tych dokonań jest katalog wspólny dla obu wystaw.

Pozostaje mi tylko zaprosić na wystawy,

Jarosław Łukasik

DOM NA WODZIE
AUTOR: TOMASZ JASIŃSKI, PRACA DYPLOMOWA
PRACOWNIA PROJEKTOWANIA WNETRZ I WYSTAW - PROF. ZDZISŁAW ŁOSIŃSKI

WYSTĄPIENIE INAUGURACYJNE JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. hab. Czesława Osękowskiego

Szanowni Państwo!

W czerwcu br. obchodziliśmy 6-cio lecie powstania Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tradycyjnie już staramy się przy tej okazji wyjść poza mury uczelni i pokazać społeczności miasta i regionu nasz dorobek oraz kierunki badań naukowych i zakres kształcenia studentów. Przy okazji Święta Uniwersytetu organizowany jest Festiwal Nauki. Tegoroczny odbył się na terenie uczelni oraz w centrum Zielonej Góry. Z satysfakcją odnotowujemy, że Festiwal Nauki uznawany jest coraz powszechniej przez społeczność akademicką oraz mieszkańców miasta za ważne wydarzenie o naukowym i poznawczym charakterze i z roku na rok wzrasta zainteresowanie tym przedsięwzięciem. W czerwcu br. nadaliśmy dwa tytuły doktora *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego wybitnym polskim uczonym: Panu Profesorowi Julianowi Musielakowi i Panu Profesorowi Henrykowi Tuni. Wysoką rangę nadaliśmy obchodom 40-lecia powstania Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Z tej okazji Wydział zaprezentował swój naukowy i dydaktyczny dorobek, do uczelni przybyli profesorowie z wielu Uniwersytetów i Politechnik w kraju oraz absolwenci wydziału z różnych lat.

Gościliśmy także władze rektorskie Fachhochschule Giessen-Friedberg, uczelni współpracującej z Wydziałem w zakresie naukowym i wspólnego kształcenia studentów.

Integracji społeczności Uniwersytetu Zielonogórskiego dobrze służy organizowany co roku w dniach Święta Uczelni piknik pracowniczy z udziałem naszych rodzin. Wszystkie te przedsięwzięcia zamierzamy kontynuować i rozwijać także w latach następnych.

W minionym roku akademickim odnotowaliśmy dalszy postęp w rozwoju kadry naukowej. Obecnie na Uniwersytecie zatrudniamy 61 profesorów tytularnych, 166 profesorów nadzwyczajnych i doktorów habilitowanych, 457 doktorów i 339 magistrów. W stosunku do ubiegłego roku akademickiego wyraźnie zwiększyła nam się liczba doktorów. To dobrze rokuje na przyszłość, bowiem według moich obliczeń w ciągu pięciu najbliższych lat w grupie adiunktów aż 90 osób musi uzyskać habilitację, jeżeli tego nie uczyni będzie podlegać rotacji i może zostać zwolniona. Prawidłową tendencją jest także wyraźne zmniejszenie się na uczelni liczby asystentów. Wynika to z uzyskania przez dużą grupę spośród nich doktoratów, rotacji oraz tworzenia przez kolejne wydziały studiów doktoranckich. Obecnie Uniwersytet Zielonogórski zatrudnia ogółem 1808 osób, w tym 1023 nauczycieli akademickich i 785 osób w administracji i obsłudze uczelni.

W roku akademickim 2006/2007 tytuł naukowy profesora uzyskał Pan prof. Włodzimierz Kuźniak, dwie dalsze osoby uzyskały zatwierdzenie tytułów profesorskich przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych i oczekują na ich wręczenie przez Prezydenta RP. Trzy osoby uzyskały stopień doktora habilitowanego: Jacek Dłużewski, Małgorzata Łuczyk oraz Paweł Zimniak, a 30 osób uzyskało stopień naukowy doktora. Od 1 września br. w strukturze organizacyjnej Uniwersytetu obok dotychczasowych dziewięciu wydziałów powołany został Wydział Nauk Biologicznych. Jego pierwszym dziekanem jest Pan Profesor Leszek Jerzak.

Posiadamy uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w 3 dyscyplinach: elektrotechnice, historii i matematyce oraz prawo nadawania stopnia doktora w 11 dyscyplinach. Są to: astronomia, budowa i eksploatacja maszyn, budownictwo, elektrotechnika, filozofia, fizyka, historia, informatyka, inżynieria środowiska, matematyka i pedagogika. W inaugurowanym dziś roku akademickim zamierzamy uzyskać dwa dalsze uprawnienia do doktoryzowania, a do 2010 roku dalsze trzy.

W minionym roku akademickim resort nauki i szkolnictwa wyższego dokonał kategoryzacji wydziałów. Spośród 9 wydziałów w pięciostopniowej skali, 4 wydziały uzyskały pierwszą kategorię: Wydział Artystyczny, Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Fizyki i Astronomii oraz Humanistyczny, 2 wydziały otrzymały drugą kategorię: Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz Nauk Pedagogicznych i Społecznych, 2 wydziały trzecią kategorię: Wydział Ekonomii i Zarządzania oraz Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, a jeden wydział czwartą kategorię, jest to Wydział Mechaniczny. Kategoryzacja to bardzo ważne kryterium oceny jakościowej i pozycji naukowej wydziałów. Od uzyskanej kategorii zależą przyznawane do ich dyspozycji przez resort nauki i szkolnictwa wyższego środki finansowe. Oceniam, że osiągnięte przez nasze wydziały kategorie są korzystne, znacznie lepsze od dotychczasowych.

Z roku na rok wzrasta naukowa aktywność pracowników uczelni. W minionym roku akademickim opublikowali ponad 1400 różnych prac, w tym 54 wydawnictwa zwarte, 376 części w wydawnictwach zwartych, 727 artykułów, z których 83 to publikacje w czasopiśmie z renomowanej w naszym środowisku listy filadelfijskiej. Na Uniwersytecie zorganizowanych zostało 10 poważnych konferencji międzynarodowych i dalszych kilkadziesiąt o mniejszym zasięgu. Pracownicy naszej uczelni wygłosili referaty na 525 konferencjach międzynarodowych i krajowych.

Zdobyliśmy dalsze doświadczenia i czerpiemy korzyści z uczestnictwa w europejskich programach badawczych. W strukturze Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii funkcjonuje Punkt Kontaktowy Programów Badawczych Unii Europejskiej. Jego rolą jest działanie na rzecz możliwie szerokiego udziału pracowników Uniwersytetu w programach badawczych Unii. Pragnę jednoznacznie stwierdzić, że nasza aktywność w tych programach jest bardzo słaba, a przyczyn takiego stanu rzeczy upatruję w nas samych. Są na uniwersytecie osobowości i zespoły badawcze, które przy pewnym wysiłku, głównie natury organizacyjnej, mogłyby wygrywać bardzo ważne i ciekawe projekty. W 6 Programie Ramowym Unii

Europejskiej uczestniczą dwa zespoły: jeden pod kierunkiem dr. inż. Adama Małeckiego z Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, który otrzymał dofinansowanie UE w wysokości 47 900 EUR oraz drugi zespół pod kierunkiem dr. inż. Marka Malinowskiego z Wydziału Mechanicznego. Na ten projekt przyznano dofinansowanie z Unii w wysokości – 120 000 EUR. Podjęte zostały już także działania na rzecz spopularyzowania wśród pracowników naszego Uniwersytetu możliwości uczestnictwa w 7. Programie Ramowym UE. Apeluję więc, zwłaszcza do wydziałów technicznych, o mobilizację i powszechny udział w tych programach.

W roku akademickim 2006/2007 korzystaliśmy ze środków pomocowych Unii Europejskiej, w szczególności z funduszy i programów unijnych. Dają one możliwość realizacji wielu form kształcenia, pozyskiwania środków na badania, aparaturę i inwestycje. Obecnie Uniwersytet realizuje 14 projektów na łączną kwotę 13 milionów złotych. Spośród projektów na szczególną uwagę zasługuje projekt „Modernizacja i rozwój badawczy Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego” na kwotę 3 mln 571 tys. złotych, które uzyskał Pan Profesor Mieczysław Kuczma. Przed tygodniem dzięki tym środkom mogliśmy otworzyć świetnie wyposażone i nowoczesne laboratorium Instytutu Budownictwa.

W 2006 roku uczelnia otrzymała na badania własne dotację w wysokości 1 mln 74 tys. zł. Pozwoliło to na realizację 81 tematów badawczych. W 2007 roku kwota ta jest wyższa o 25 tys. złotych. Wzrastają również przyznawane nam środki na działalność statutową. W 2007 roku otrzymaliśmy na ten cel dotację w wysokości 2 mln 987 tys. złotych. W najbliższych latach kwoty te powinny systematycznie wzrastać. Z zalem należy stwierdzić, że nadal zbyt skromnie zabiegamy i otrzymujemy środki finansowe z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na projekty badawcze. W 2006 roku udało nam się uzyskać na ten cel 1 mln 46 tys. złotych, co pozwoliło na realizację 36 tematów badawczych, w tym 20 projektów własnych.

Projekty badawcze własne, habilitacyjne i promotorskie mają najczęściej wieloletni charakter. Stąd też nie jest łatwo kwalifikować je i charakteryzować w jednym roku akademickim. W 2007 roku Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego rekomendował do finansowania 7 naszych projektów badawczych w ramach XXXIII konkursu, w tym 4 projekty własne, 1 projekt habilitacyjny, 2 projekty promotorskie. Ponadto w 2007 roku Minister rekomendował do finansowania w ramach III konkursu projektów badawczych rozwojowych projekt Pana dr inż. Janusza Kaczmarka i przyznano mu dotację w wysokości 504 tys. złotych. Oprócz już wskazanych projektów realizowanych ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego chciałbym jeszcze wymienić: projekt na lata 2002-2007 Pana Profesora Janusza Gila w kwocie 440 tys. złotych – *Poszukiwanie mechanizmu promieniowania radiowego pulsarów*, projekt na lata 2006-2009 Pani Profesor Elżbiety Krasickiej-Cydzik na kwotę 360 tys. złotych – *Otrzymywanie i charakterystyka samoregulujących się nanomateriałów tlenkowych na implantowych stopach tytanu*, projekt na lata 2006-2008 Pana Profesora Wiesława Miczalskiego opiewającego na kwotę 516 tys. złotych – *Węzły do inteligentnych systemów pomiarowo sterujących*, projekt na lata 2007-2009 Pana Profesora Zbigniewa Fedyczaka na kwotę 288 tys. złotych – *Matrycowo-reaktancyjne przemienniki częstotliwości o transmisji napięciowej typu buck-boost*. Wskazałem jedynie przykłady. Mogłbym wymienić jeszcze co najmniej kilkanaście dalszych, wartościowych i ważnych projektów realizowanych przez pracowników Uniwersytetu

Pragnę jednak stwierdzić jednoznacznie, że to wciąż za mało w stosunku do potrzeb i naszego intelektualnego potencjału. O ile za mało? To trudne, ale możliwe do określenia. Uważam, że każdego roku na Uniwersytecie Zielonogórskim powinno zostać opracowanych i skierowanych do konkursów ministerialnych, Unii Europejskiej i innych jednostek ogłaszających możliwość ubiegania się o środki finansowe pięć razy więcej projektów niż ma to miejsce dotychczas. Apeluję także do dziekanów i promotorów rozpraw doktorskich: aplikujcie państwo powszechnie o granty habilitacyjne i promotorskie.

Sprawnie funkcjonują Oficyna Wydawnicza UZ i Zakład Poligrafii. W minionym roku akademickim Oficyna wydała 55 prac zwartych, w tym 7 habilitacji, natomiast Zakład Poligrafii realizując także zlecenia zewnętrzne wydrukował 177 pozycji, w tym 27 monografii, 14 prac zbiorowych, 16 periodyków naukowych i 15 prac pokonferencyjnych. W najbliższych dwóch latach musimy zakupić maszynę do druku cyfrowego, co poprawi jakość naszych wydawnictw, skróci czas ich produkcji oraz obniży cenę druku.

Staramy się z roku na rok poszerzać naszą ofertę kształcenia. Aktualnie prowadzimy 37 kierunków kształcenia, w tym 10 inżynierskich. W ramach kierunków oferujemy 51 specjalności. Od dnia dzisiejszego rozpoczyna kształcenie studentów na pięciu kierunkach: automatyka i robotyka, inżynieria biomedyczna, bezpieczeństwo narodowe, pielęgniarstwo i wychowanie fizyczne. Uniwersytet Zielonogórski staje się powoli uczelnią o charakterze uniwersalnym, łączymy kształcenie na kierunkach humanistycznych, społecznych, technicznych, biologicznych, ścisłych i artystycznych. Jesteśmy najmniejszym miastem uniwersyteckim w Polsce. W takim mieście jak Zielona Góra nie ma miejsca na kilka uczelni, głównie z powodów demograficznych i finansowych. Stąd też musimy doskonalić i poprawiać pod każdym względem jakość funkcjonowania i wizerunek Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jesteśmy wyczuleni na zgłaszane pod naszym adresem z różnych miejsc regionu lubuskiego zapotrzebowania na użyteczność naszych badań naukowych i kształcenie studentów. Stąd też nowe kierunki kształcenia, o których wspominałem wcześniej. Dodam, że kształcenie na kierunkach pielęgniarstwo i wychowanie fizyczne będzie możliwe jedynie dzięki pomocy finansowej udzielonej nam na ten cel przez władze Zielonej Góry. Liczba kierunków kształcenia na Uniwersytecie staje się powoli optymalna. Niemniej jednak, gdyby w związku z powstawaniem w naszym regionie nowych firm pojawiło się zapotrzebowanie na określonych specjalistów będziemy ich kształcić. Na dzień dzisiejszy toczą się kierowniczych gremiach Uniwersytetu rozmowy na temat ewentualnego kształcenia studentów w zakresie przetwórstwa drewna i alternatywnych źródeł energii.

W roku akademickim 2006/2007 na Uniwersytecie Zielonogórskim kształciło się 18 325 studentów, w tym 11 162 na studiach stacjonarnych, 7 163 na studiach niestacjonarnych oraz 92 na studiach doktoranckich. Na 29 studiach podyplomowych kształciły się 1 273 osoby. W 2007 roku mury naszej uczelni opuściło 3 448 absolwentów, w tym 1 951 po studiach stacjonarnych i 1 497 po studiach niestacjonarnych.

Pomyślnie przebiegła tegoroczna rekrutacja na studia. Nie odnotowaliśmy dużego spadku kandydatów. Ogółem przygotowaliśmy 7 363 miejsca dla kandydatów na studia stacjonarne, w tym 5 209 pierwszego stopnia i 2 154 drugiego stopnia. Na studia niestacjonarne przygotowaliśmy 3 895 miejsc, w tym 2 535 na studia pierwszego stopnia i 1 360 na studia drugiego stopnia. Na studia doktoranckie przygotowaliśmy 60 miejsc. W wyniku postępowania rekrutacyjnego na studia stacjonarne pierwszego stopnia przyjęliśmy 1 474 osoby, na studia stacjonarne drugiego stopnia 316 osób oraz na studia doktoranckie 31 osób. Na studia niestacjonarne pierwszego stopnia przyjęliśmy 1 517 osób i na studia niestacjonarne drugiego stopnia 768 osób.

W obliczu rywalizacji poszczególnych uczelni o studentów oraz niżu demograficznego podjęliśmy skuteczną moim zdaniem strategię marketingową, na rzecz pozyskania kandydatów do studiowania na Uniwersytecie Zielonogórskim. Zakończyła się ona powodzeniem, przy czym największy nacisk położyliśmy na propagowanie kierunków ścisłych i technicznych. Sprawdziły się w tej strategii Biuro Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Sekcja Rekrutacji. Wsparty nas władze Zielonej Góry fundując wspólnie z Rektorem UZ stypendia dla 50 studentów kierunków ścisłych i technicznych, Prezydent Miasta wraz z Rektorem UZ przyjął patronat nad Ligą Informatyczną, inicjatywą Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji polegającą na współpracy ze szkołami ponadgimnazjalnymi Zielonej Góry w zakresie informatycznego kształcenia młodzieży. Dla studentów kierunków technicznych prowadzimy zajęcia wyrównawcze z matematyki. Jeszcze w tym miesiącu Instytut Ma-

tematyki rozpocznie cykl cotygodniowych wykładów dla młodzieży licealnej z województwa, mających ułatwić jej przystąpienie do matury z matematyki i w konsekwencji podjęcie decyzji o studiowaniu na kierunkach technicznych i ścisłych. Uważam, że w ostatnim roku udało nam się poprawić wizerunek Uniwersytetu, jesteśmy widoczni w Zielonej Górze i w regionie w zasadzie w każdym obszarze życia.

Nadal wspólnie z Fachhochschule Giessen-Friedberg prowadzimy zintegrowane studia na kierunkach elektrotechnika i informatyka, po ukończeniu których studenci otrzymują dyplomy obu uczelni. Sprawdza się, utworzony z inicjatywy Uniwersytetu i władz Zielonej Góry, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości. Obecnie w Inkubatorze działa 11 firm, które zostały utworzone przez naszych studentów. Obecnie za zgodą Wojewody Lubuskiego przejmujemy od władz Zielonej Góry Ogród Botaniczny. To bardzo cenny dla nas obiekt, zwłaszcza w kontekście utworzenia Wydziału Nauk Biologicznych.

W roku akademickim 2006/2007 kolejne cztery kierunki kształcenia na Uniwersytecie otrzymały pozytywną ocenę Państwowej Komisji Akredytacyjnej, jeden kierunek otrzymał ocenę warunkową. Ocena obejmie jeszcze 11 kierunków, w tym 5 rozpoczynających kształcenie od nowego roku akademickiego. Do jakości kształcenia przywiązujemy coraz większą wagę. W roku akademickim 2007/2008 czeka nas kompleksowa ocena kadrowa, która obejmie wszystkich nauczycieli akademickich. Cztery dni temu Senat uczelni przyjął dokument: „System zapewnienia jakości kształcenia na Uniwersytecie Zielonogórskim”. Powinno to rozwiać wszelkie wątpliwości dotyczące samego procesu kształcenia na uczelni, jak też w obszarach z nim związanych bezpośrednio lub pośrednio. 21 września br. podpisaliśmy w Bolonii dokument Magna Carta Universitatum, weszliśmy tym samym do akademickiej wspólnoty uniwersyteckich, które przyjęły zobowiązanie przestrzegania jakości norm kształcenia i prowadzenia badań naukowych. Do grona sygnatariuszy Karty przyjmowane są uczelnie zaawansowane we wdrażaniu procesu bolońskiego. Jak dotąd gremium to liczy około 500 uczelni z całego świata, w tym 20 to uczelnie polskie.

Uniwersytet Zielonogórski posiada szerokie kontakty międzynarodowe. Współpracujemy obecnie z 32 uczelniami z 20 krajów na wszystkich kontynentach. W roku akademickim 2006/2007 odnotowaliśmy 512 wyjazdów naszych pracowników i studentów do uczelni zagranicznych. Dotyczyły one udziału w konferencjach i sympozjach, stażach naukowych, szkoleniach i warsztatach, działalności dydaktycznej, uczestnictwa w projektach naukowych oraz praktyk studenckich. W tym czasie nasz Uniwersytet odwiedziło 150 zagranicznych gości – brali oni udział w konferencjach, wykładach, wspólnych badaniach naukowych, praktykach studenckich.

W ramach programu Sokrates/Erasmus nasza uczelnia współpracuje z 45 uczelniami z Europy. Z wyjazdów na zagraniczne stypendia skorzystało 53 studentów z siedmiu wydziałów. Do naszej uczelni w ramach programu Sokrates przyjechało 4 studentów z Francji, 2 z Niemiec i 1 z Czech. Na stypendia dla studentów otrzymaliśmy grant w wysokości 124 600 EUR. Komisja Europejska przyznała Uniwersytetowi na lata 2007-2013 tzw. Kartę Uczelni Erasmusa, która pozwala na prowadzenie wymiany studentów nie tylko na wyjazdy studyjne, ale także na praktyki zagraniczne. Oprócz programu Sokrates/Erasmus realizowane są na uczelni dwa międzynarodowe programy edukacyjne: Program Uniwersytetu Bałtyckiego i Leonardo da Vinci. Od pewnego czasu wzrasta aktywność naukowa studentów. Na uczelni działa 98 kół naukowych, zrzeszających 1 200 studentów.

W porównaniu do roku akademickiego 2005/2006 w roku akademickim 2006/2007 o blisko 2 mln złotych powiększył się nasz fundusz stypendialny. Wynosił on 19 mln 269 tys. złotych, w tym przeznaczaliśmy 6 mln 319 tys. na stypendia socjalne, 7 mln 617 tys. na stypendia za wyniki w nauce, 2 mln 096 tys. na stypendia na wyżywienie, 1 mln 273 tys. na stypendia mieszkaniowe, 607 tys. na stypendia socjalne dla studentów niepełnosprawnych, 86 tys. na stypendia za wyniki w nauce dla doktorantów oraz 90 tys. na stypendia za wyniki w sporcie.

15 naszych studentów otrzymało stypendia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wyniki w nauce, a dwóch za wybitne osiągnięcia sportowe. Na początku roku akademickiego 2006/2007 dysponowaliśmy 2 255 miejscami w 8 akademikach. Jednak wskutek grożącej katastrofy budowlanej akademik Wcześniak z prawie 600 miejscami, został wyłączony z użytkowania i niebawem poddany zostanie generalnemu remontowi. Wyłączenie tego akademika z użytkowania nie spowodowało poważnych problemów mieszkaniowych dla studentów. Dyslokacja studentów do innych miejsc zamieszkania dzięki zaangażowaniu administracji uczelni odbyła się spokojnie i sprawnie. Wszystkim dotychczasowym mieszkańcom DS Wcześniak została udzielona pomoc materialna w formie zapomóg.

Cieszy wzrastająca aktywność i troska o uczelnię organizacji studenckich. Sprawny jest Parlament Studencki, widoczne są organizacje studenckie (Zrzeszenie Studentów Polskich, Akademicki Związek Sportowy, Europejskie Forum Studentów AEGEE, Niezależne Zrzeszenie Studentów, Rada Studentów Niepełnosprawnych i Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży). Wysoki artystyczny poziom prezentuje Chór Akademicki, teatry: Trupa Teatralna Sekcji Języka Francuskiego i Teatr Czego Nigdy. Na dobrym poziomie stoi sport akademicki. Klub Uczelniany AZS prowadzi 16 sekcji sportowych, w których uczestniczy 745 naszych studentów. W pierwszej lidze występuje nasza męska drużyna piłki ręcznej, w drugiej lidze drużyny piłki siatkowej i tenisa stołowego. Wciąż wiernych wielbicieli ma Ośrodek Jeździecki Uniwersytetu w Raculce.

Działalność kulturalną prowadzą kluby studenckie „Gęba” i „U Ojca”. W krótkim czasie wiele pozytywnych ocen zdobyła gazeta studencka „UZetka”, którą redaguje obecnie Stowarzyszenie Gazety Samorządu Studenckiego UZ. Jest ona czytana nie tylko przez społeczność Uniwersytetu, ale dostarczana jest także do młodzieży szkół średnich w południowej części województwa lubuskiego. W nowym roku akademickim zamierzamy także zmienić jakość studenckiego radia „Index”. Trudno jest wymienić wszystkie przedsięwzięcia podejmowane przez organizacje studenckie. Chciałbym jednak wskazać na atrakcyjnie zorganizowane przez Parlament Studencki „Bachanalia”. W zakończeniu wątku o sprawach studenckich chciałbym jeszcze poinformować o wdrażaniu na Uniwersytecie elektronicznej legitymacji studenckiej, która będzie dokumentem o wielofunkcyjnym przeznaczeniu.

Stajemy się uczelnią coraz bardziej przyjazną dla studentów niepełnosprawnych. Na Uniwersytecie studiuje dziś 340 osób niepełnosprawnych. Stwarzamy im przyjazne warunki do nauki m.in. poprzez łagodzenie barier architektonicznych, uruchomienie windy w budynku Neofilologicznym, a w 9 największych aulach uniwersyteckich za kwotę 273 tys. złotych z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zamontowane zostały pętle indukcyjne, które ułatwią studentom noszącym aparaty słuchowe uczestnictwo w wykładach.

W minionym roku akademickim pomimo trudności finansowych o około 11 tys. woluminów powiększyły się zbiory Biblioteki Uniwersyteckiej. Liczą one obecnie około 841 tys. jednostek, w tym 469 tys. książek i 302,5 tys. zbiorów specjalnych. Biblioteka prenumeruje na bieżąco 1 440 tytułów czasopism w wersji drukowanej, w tym 236 czasopism zagranicznych oraz blisko 34 tys. czasopism w wersji elektronicznej. Od roku funkcjonuje Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa, w zbiorach której znajduje się ponad 2 tys. dokumentów m.in. rozprawy doktorskie i habilitacyjne pracowników Uniwersytetu, czasopisma akademickie, publikacje pracowników uczelni oraz inne unikalne zbiory znajdujące się w zasobach Biblioteki Uniwersyteckiej.

Ważne miejsce w funkcjonowaniu uczelni zajmuje Centrum Komputerowe. W roku akademickim 2006/2007 Centrum przejęło obsługę systemu Dziekanat oraz koordynuje wdrażanie na uczelni Uniwersyteckiego Systemu Obsługi Studentów (USOS), co pozwoli nam funkcjonować w systemie obejmującym uczelnie akademickie kraju. Centrum Komputerowe realizuje szereg istotnych przedsięwzięć związanych z eksploatacją i zarządzaniem siecią komputerową ZielMAN i ZielMAN 2, świadczy

usługi internetowe na terenie Zielonej Góry, Sulechowa i południowej części województwa lubuskiego, prowadzi działalność szkoleniową i badawczą, nadzoruje i koordynuje informatyzację Uniwersytetu. W roku akademickim 2006/2007 zakupiliśmy do uczelni 202 komputery. Obecnie posiadamy na uniwersytecie 3014 komputerów.

W roku akademickim 2006/2007 zmniejszyliśmy tempo inwestycji. Nadal realizowany jest remont budynku przy ul. Licealnej przeznaczonego na siedzibę rektoratu. Obiekt zamierzamy oddać do użytku na wiosnę 2008 roku. Z powodu ograniczonych środków finansowych wykonywaliśmy jedynie niezbędne bieżące remonty w różnych naszych obiektach. Mam nadzieję, że w latach następnych uda nam się skorzystać z większych środków finansowych, w tym także z Unii Europejskiej i zrealizować nasze zamierzenia inwestycyjne i remontowe.

Przed dwoma tygodniami odbył się na Uniwersytecie Zielonogórskim Ogólnopolski Zjazd Socjologiczny. Było to największe naukowe wydarzenie w Zielonej Górze od niepamiętnych lat. Uważam, że przedsięwzięcie zakończyło się wielkim sukcesem. Gratuluję i dziękuję naszym socjologom za trud włożony w przygotowanie zjazdu, w tym zwłaszcza Pani dr Marii Zielińskiej i Pani dr Ewie Narkiewicz-Niedbalec. W otwarciu Zjazdu Socjologów uczestniczył Prezydent RP Lech Kaczyński, co z jednej strony podniosło rangę Zjazdu, z drugiej zaś spowodowało, że o Zielonej Górze i Uniwersytecie Zielonogórskim mówili i pisały wszystkie media w kraju.

Szanowni Państwo!

Przed nami kolejny rok akademicki. Czekają nas szereg wyzwań, ciężkiej pracy i trudnych decyzji. Na wiele stojących przed nami zadań wskazywałem we wcześniejszych fragmentach wystąpienia. Uważam, że generalny kierunek funkcjonowania i rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego jest już określony i powinien być w najbliższych latach kontynuowany.

Jesteśmy najmniejszym miastem uniwersyteckim w Polsce. To powód do dumy, ale także poważne wyzwanie, zwłaszcza o to by nie stracić dotychczasowej pozycji i rangi. Przyjęte przez Sejm w 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym wymaga, aby uniwersytety do 2010 r. posiadały co najmniej 12 uprawnień do nadawania stopnia doktora w ściśle określonych dyscyplinach. Dziś Uniwersytet Zielonogórski, jak już wspominałem, posiada 11 uprawnień do nadawania stopnia doktora, w tym w 8 dyscyplinach określonych w Prawie o szkolnictwie wyższym. Czynimy wszystko, aby do 2010 roku spełnić stawiane przed nami wymagania.

W podobnej sytuacji jak nasz Uniwersytet są również uniwersytety w Opolu, Rzeszowie, Olsztynie, Białymstoku, Szczecinie i Bydgoszczy. Wszystkie te uniwersytety, łącznie z Zielonogórskim, są uczelniami stosunkowo młodymi, położonymi na pograniczach Polski. Sądzę, że należy dać tym uniwersytetom nieco więcej czasu np. do 2015 roku na wypełnienie wymogów sformułowanych przez ustawę. Byłoby to moim zdaniem zgodne z ideą państwa solidarnego, przyjaznego społecznościom lokalnym mieszkającym w pewnym oddaleniu od stolicy.

Na Uniwersytecie Zielonogórskim studiuje 60 proc. młodzieży z województwa lubuskiego. Jest to młodzież pochodząca na ogół z niezamożnych rodzin, mająca znacznie trudniejsze warunki przedzierania się przez życie niż młodzież z dużych miast o ugruntowanej już od pokoleń infrastrukturze. Duża część młodzieży z małych miasteczek i wsi naszego regionu, jeszcze wiele lat ze względu na materialnych i mentalnościowych nie będzie wybierać na miejsce studiowania Warszawy, Krakowa czy też Poznania. Dla nich studiowanie na Uniwersytecie w Zielonej Górze jest awansem i szansą na zmianę własnej pozycji.

Jestem wrogiem zaniżania poziomu i zmniejszania wymagań. Warto jednak zwrócić uwagę na to, że problem dotyczy aż 7 uniwersytetów. Obyśmy za kilka lub kilkanaście lat nie rozwarstwili i zróżnicowali się jeszcze bardziej i to w tak wrażliwym obszarze jak wykształcenie. Na problem ten pozwalam sobie zwrócić uwagę lubuskim parlamentarzystom i proszę, aby wspólnie ze swoimi kolegami parlamentarzystami z innych województw, w których znajdują się wskazane przeze mnie uniwersytety podjęli zdecydowane działania.

Czekają nas w nowym roku akademickim zmiany dotychczasowego systemu finansowego. Musimy dostosować go do wysokości dotacji otrzymywanej corocznie z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i sformułowanych przez resort zasad jej podziału. To trudne, ale konieczne wyzwanie bowiem przyznawana nam każdego roku dotacja jest o około 8 milionów niższa od naszych potrzeb. Musimy także oddzielić w naszym systemie finansowym dotację z ministerstwa od dochodów własnych, a te jak wiadomo kurczą się z roku na rok z powodu spadku liczby studentów studiów niestacjonarnych. Chcemy aby budżet Uniwersytetu Zielonogórskiego na 2008 rok skonstruowany został według nowych zasad.

Obok troski o jakość badań naukowych i kształcenie studentów oraz wyposażenie laboratoriów będziemy zabiegać o unijne pieniądze przewidziane na infrastrukturę szkolnictwa wyższego. Naszymi priorytetami na lata 2007-2013 będą: przebudowa DS Wcześniak, budowa lub rozbudowa Biblioteki Uniwersyteckiej oraz modernizacja budynku Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Mamy jeszcze inne zamierzenia, ale te trzy zadania są dla Uniwersytetu najważniejsze.

Z determinacją będziemy tworzyć w Nowym Kisielinie Park Naukowo-Technologiczny. Mamy w tym względzie sojuszników w postaci władz Zielonej Góry i gminy Zielona Góra, władz samorządowych i administracyjnych województwa oraz lubuskich parlamentarzystów. Została opracowana doskonała koncepcja stworzenia w Nowym Kisielinie obszaru, który może przyczynić się do pobudzenia gospodarczego Zielonej Góry i gminy Zielona Góra oraz całego regionu. Na gruntach należących do Uniwersytetu, obok naszego Parku Naukowo-Technologicznego powstałaby Strefa Aktywności Gospodarczej Lubuskiego Trójmiasta i Lubuski Park Przemysłowy Specjalnej Strefy Ekonomicznej – wszystko połączone nową drogą biegnącą pomiędzy drogą krajową S-3 a przewidywanym mostem w Miłsku. Ta koncepcja to wielka szansa dla Uniwersytetu Zielonogórskiego na przezwyciężenie problemów finansowych i dobra perspektywa na przyszłość.

Na wiosnę 2008 roku czekają nas wybory do władz Uniwersytetu wszystkich szczebli. Od nas zależy komu powierzymy los uczelni na lata 2008-2012. Starajmy się wybierać do jednoosobowych kierowniczych władz Uniwersytetu Zielonogórskiego osoby nie pracujące na wielu etatach i w wielu uczelniach, chyba że po wyborze są gotowe do poświęcenia się pracy wyłącznie na naszej uczelni. Twórzmy przekonanie, że wartość pracy na Uniwersytecie Zielonogórskim jest wysoka i obowiązuje nas lojalność wobec Alma Mater.

Życzę wszystkim pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz studentom, zwłaszcza pierwszych lat, wszelkiej pomyślności w rozpoczynającym się roku akademickim 2007/2008.

prof. Czesław Osękowski

....Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Tradycją na kierunkach plastycznych Wydziału Artystycznego stały się wystawy, prezentujące na koniec roku akademickiego dorobek wszystkich pracowni. Nazywane po prostu końcoworocznymi, dają studentom i wykładowcom możliwość podsumowania procesu dydaktycznego, konfrontacji postaw, pokazują różnice pomiędzy pracowniami, ich swoistość. Publiczność zaś może zobaczyć efekty pracy, dzięki różnorodności pracowni, pokazujące szerokie spektrum umiejętności zdobywanych przez studentów.

W roku akademickim 2006/07 wystawę końcoworoczną zorganizowała tylko Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej UZ. W odróżnieniu od poprzednich, ta prezentacja odbyła się poza Uczelnią, w Muzeum Ziemi Lubuskiej i galerii BWA. W dniach 16-18.07.br. studenci mieli możliwość (większość po raz pierwszy w życiu) zmierzenia się z profesjonalną przestrzenią wystawienniczą i koniecznością dostosowania się do jej warunków. Dzięki starannej selekcji, obie wystawy pokazały zarówno codzienność pracy dydaktycznej w pracowniach zawodowych, jak i podkreśliły kilka wyróżniających się indywidualności. Wielość użytych mediów (malarstwo, grafika, rysunek, fotografia, video, instalacja, performance) pokazywała wielotorowość i wieloaspektowość kształcenia w Katedrze. Bardzo ważnym elementem tego przedsięwzięcia wydaje się być

↑ MUZEUM ZIEMI LUBUSKIEJ (FOT. B. SZUMOCKI) GALERIA BWA (FOT. A. SKULSKI) ↓

także wyjście poza Uczelnię i spełnianie postulatu o konieczności zacieśniania związków Miasta i Uniwersytetu. Pracownicy Katedry, z których większość mieszka i pracuje w Zielonej Górze a także absolwenci, którzy zasilają lokalne środowisko plastyczne, stanowią przykład wagi roli uczelni w rozwoju naszego miasta.

(wk)

wydział elektrotechniki, informatyki i telekomunikacji

“INFORMATYKA – sztuka czy rzemiosło” po raz czwarty

22 – 25 maja odbyła się w Szklarskiej Porębie IV Konferencja Naukowa *Informatyka – sztuka czy rzemiosło* oraz warsztaty szkoleniowe KNWS'07. Tematyka konferencji obejmowała przegląd najnowocześniejszych trendów i technologii informatycznych oraz wymianę informacji i doświadczeń w dziedzinach:

- zaawansowane metody analizy i syntezy mikrosystemów cyfrowych,
- języki, algorytmy i technologie informacyjne,
- urządzenia elektroniczne oraz systemy mikroprocesorowe.

Organizatorem czwartej już konferencji KNWS był tradycyjnie Instytut Informatyki i Elektroniki. Przedsięwzięcie objął patronatem Jego Magnificencja Rektor oraz Polskie Towarzystwo Informatyczne Oddział Wielkopolska.

Uczestnikom konferencji, oprócz tradycyjnej wymiany informacji naukowych, zaproponowano udział w warsztatach szkoleniowych na temat komunikowania się i współpracy w edukacji, pracy w grupie oraz zajęciach z emisji głosu, prowadzonych przez wysokiej klasy specjalistów.

Swój udział w konferencji zgłosiło ponad 100 osób z całej Polski. Łącznie w spotkaniu wzięło udział ponad 70 osób. Wśród uczestników znaleźli się znamienici goście z krajowych ośrodków akademickich, przedstawiciel

samorządu terytorialnego, przedstawiciele partnerów przemysłowych Instytutu Informatyki i Elektroniki oraz władze uczelni i macierzystego wydziału.

Gościliśmy między innymi Panów: prof. Tadeusza Czachórskiego z Instytutu Informatyki Teoretycznej i Stosowanej Polskiej Akademii Nauk, prof. Bolesława Pochopienia z Instytutu Informatyki Politechniki Śląskiej, prof. Jacka Kluskę z Politechniki Rzeszowskiej oraz prof. Witolda Kosińskiego z Polsko-Japońskiej Wyższej Szkoły Technik Komputerowych w Warszawie. Mimo licznych obowiązków swoją obecnością zaszczylił nas prof. Czesław Osękowski. Władze macierzystego Wydziału reprezentowali Dziekan prof. Andrzej Pieczyński oraz Prodziekan ds. jakości kształcenia dr Zbigniew Skowroński. Gościliśmy również laureata nagrody w kategorii Człowiek Roku w lubuskim konkursie miesięcznika „Forbes”, prezydenta miasta Nowa Sól, Wadima Tyszkiewiczza. Partnerzy przemysłowi Instytutu, którzy zgłosili swój udział w spotkaniu to firmy: Max Elektron S.A., LUMEL S.A., ADB Polska Sp. z o.o., Calmet oraz Microsoft Polska. Z ważnych przyczyn zawodowych nie dojechał do nas doktor honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Ryszard Tadeusiewicz z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Po uroczystym otwarciu konferencji Dyrektor Instytutu Informatyki i Elektroniki prof. Marian Adamski (przewodniczący Komitetu Naukowego) w wykładzie *Informatyka – sztuka czy rzemiosło* zwrócił uwagę na miejsce i rolę, jaką odgrywa informatyka jako: samodzielna dyscyplina nauki, narzędzie wykorzystywane przez inne nauki, gałąź techniki oraz przemysł wytwarzający sprzęt

i oprogramowanie. W trakcie wykładu dyrektor, odpowiadając na pytanie *Informatycy: twórcy czy rzemieślnicy*, przytoczył słowa prof. Ryszarda Tadeusiewicza: „Traktowana w sposób zunifikowany Informatyka prowadzi do częstych sporów, czy jakaś praca naukowa (na przykład rozprawa doktorska lub habilitacyjna) należy do „prawdziwej” informatyki czy nie”. Pierwszego dnia konferencji obrady toczyły się w dwóch równoległych sesjach naukowych. Tematyka referatów zgłoszonych do prezentacji podczas konferencji była odbiciem szerokiego spektrum problemów związanych z najnowszymi technologiami informatycznymi wykorzystywanymi w szeroko pojętej technice cyfrowej, rozwiązaniach sprzętowych o technologiach informacyjnych.

W drugim dniu konferencji miały miejsce: sesja *Nauka, przemysł, samorząd – możliwości i kierunki współdziałania*, zamknięty panel dyskusyjny prowadzony przez Wadima Tyszkiewicza oraz część szkoleniowa *Dobry wykład – sztuka czy rzemiosło?*. Sesja z udziałem przedstawicieli świata nauki, partnerów przemysłowych Instytutu oraz przedstawiciela samorządu terytorialnego dedykowana była szeroko rozumianej współpracy środowisk naukowego i przemysłowego oraz władz samorządowych. Prezentacji Instytutu Informatyki i Elektroniki dokonał dr Zbigniew Skowroński (do końca 2007 roku zastępca dyrektora), który przedstawił historię i teraźniejszość, ofertę dydaktyczną oraz możliwości współpracy z naszym Instytutem. Następnie głos zabrał Wadim Tyszkiewicz. Przedstawiciel samorządu w wystąpieniu zatytułowanym *Nauka? Praca? Płaca?* przedstawił aspekty korelacji kształcenia i zatrudnienia. Do słów Pana Prezydenta nawiązali przedstawiciele przemysłu, którzy wskazali możliwości i obszary współpracy realizowanej z naszym Instytutem. Po sesji uczestnicy konferencji wzięli udział w sesji plakatowej oraz wystawie produktów przemysłowych partnerów Instytutu. Możliwości współdziałania świata nauki, przemysłu i samorządu omówiono również podczas zamkniętego

wystąpiła Magdalena Mleczak, która w przerywniku artystycznym humorystycznie pokazała między innymi błyskotliwą karierę - bynajmniej nienaukową - Zdzisława Śrubki.

Uroczystego wręczenia nagród za referat naukowy i wystąpienie przyznanych przez Komitet Programowy oraz zamknięcia części naukowej Konferencji dokonał Rektor, prof. Czesław Osękowski. Zamykając Konferencję podkreślił znaczenie połączenia nauki z gospodarką, jako wyzwania dla środowiska akademickiego oraz jego rolę w realizacji rozwoju naukowego poprzez aktywne uczestnictwo w grantach i projektach. Kilka słów do uczestników skierował również Dziekan Wydziału, prof. Andrzej Pieczyński.

Komitet Programowy KNWS'07 za najlepsze referaty naukowe i wystąpienia przyznał nagrody I-go i II-go stopnia. Wśród laureatów nagrody I-go stopnia znaleźli się Panowie: Artur Bal z Politechniki Śląskiej za referat *Metoda poszukiwania strukturalnie niedokładnej odpowiedniości elementów poprzez poszukiwanie klik optymalnych* i nasz kolega z Instytutu, Jacek Bieganowski, współautor referatu *Synthesis of control unit with modified operational linear chains*. Nagrody II-go stopnia otrzymała Dorota Cendrowska z Polsko-Japońskiej Wyższej Szkoły Technik Komputerowych, która przedstawiła referat pt. *Co tkwi we wzorach matematycznych: sztuka czy rzemiosło?* oraz Artur Gielata z Akademii Górniczo-Hutniczej, współautor referatu *Implementacja standardu szyfrowania AES w układzie FPGA dla potrzeb sprzętowej akceleracji obliczeń*.

Po zamknięciu części naukowej Konferencji w wykładzie *Seksualność a Internet* prof. Zbigniew Izdebski przedstawił wyniki badań ilościowych i jakościowych.

Kontynuacja części szkoleniowej miała miejsce w trzecim dniu konferencji. Uczestnicy brali udział w warsztatach szkoleniowych *Komunikowanie się i współpraca w nauczaniu*, *Zadbaj o głos – swój warsztat pracy* oraz w warsztacie superwizyjnym, związanym z nietypowymi

SPOTKANIE NA PODIUM – PROF. BOLESŁAW POCHOPIEŃ I PROF. MARIAN ADAMSKI

panelu dyskusyjnego moderowanego przez Wadima Tyszkiewicza. Uczestnicy tego spotkania podkreślili, że utworzenie rady naukowej (propozycja W. Tyszkiewicza) może przyczynić się do wprowadzenia w życie działań samorządowych wspierających naukę i przemysł. Cenne podczas dyskusji okazały się doświadczenia przedstawiciela Politechniki Śląskiej, prof. Bolesława Pochopienia. Śląska uczelnia z powodzeniem współpracuje z władzami samorządowymi.

Wykład dr Żanetty Kaczmarek zatytułowany *Dobry wykład – sztuka czy rzemiosło?* otworzył część szkoleniową Konferencji. Cieszył się on dużym zainteresowaniem, a przedstawione w nim zagadnienia znajdują zastosowanie w praktyce nauczycieli akademickich. Po wykładzie, specjalnie dla uczestników konferencji

STANOWISKO PROMOCYJNE FIRMY LUMEL S.A.

problemami w codziennej pracy nauczyciela akademickiego. Zajęcia prowadzili: Bogumiła Tarasiewicz-Cieślińska, muzykolog, adiunkt w Instytucie Kultury i Sztuki Muzycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego, autorka podręcznika do nauki emisji głosu pt. *Mówię i śpiewam świadomie*, solistka zespołu kameralnego Quodlibet Orchestra oraz Krzysztofa Jadcowski, psycholog, psychoterapeuta psychodynamiczny, trener Polskiego Towarzystwa Psychologicznego oraz terapeuta praktyk NLP, wykładowca psychologii w PWSZ w Sulechowie. Warsztaty zostały wysoko ocenione przez uczestników, co zostało potwierdzone wynikami ankiet.

W piątek 25-go maja zakończyła się IV Konferencja Naukowa *Informatyka – sztuka czy rzemiosło* oraz warsztaty szkoleniowe KNWS'07. Jeszcze przed wyjaz-

SPOTKANIE NA SZCZECIE – OD LEWEJ: DZIEKAN WYDZIAŁU EIT, JM REKTOR, DYREKTOR IIE

WADIM TYSZKIEWICZ DZIELI SIĘ WRAŻENIAMI Z ZAMKNIĘTEGO PANELU DYSKUSYJNEGO

RODZINNE ZDJĘCIE NA SALI OBRAD

MAGDA MILECZAK W MONOLOGU O ZDZISŁAWIE ŚRUBCE

dem uczestnicy dopytywali się o szczegóły i ustalenia dotyczące kolejnej edycji konferencji. Cieszymy się z faktu, że konferencja naukowa z udziałem przedstawicieli przemysłu oraz z cyklem warsztatów szkoleniowych została wysoko oceniona przez uczestników i że znaczna większość deklarowała swoją gotowość do udziału w przyszłym roku.

Anna Pławiak-Mowna

As Microsoftu: MVP jest wśród nas

„Microsoft Most Valuable Professionals to wyjątkowi specjaliści i pasjonaci, szeroko rozpoznawani oraz zaważani przez Microsoft z powodu dużej aktywności, celności spostrzeżeń i wypowiedzi, niekwestionowanej chęci dzielenia się swoim bogatym doświadczeniem technicznym z innymi oraz stałego wspierania społeczności gromadzących się wokół Microsoftu”.

źródło: <http://www.microsoft.com/poland>

O tym, jak to jest być MPV rozmawiam z **Aleksandrem Polakiem** – studentem informatyki (specjalność inżynieria komputerowa, prowadzona w Instytucie Informatyki i Elektroniki), który w kwietniu dołączył do grona wyjątkowych specjalistów.

Co to znaczy MVP?

MVP jest akronimem od „Most Valuable Professional”, co w dosłownym tłumaczeniu oznacza „najcenniejszy specjalista”. Jest to rozpoznawane na całym świecie wyróżnienie, które firma Microsoft przyznaje osobom posiadającym specjalistyczną wiedzę z zakresu oferowanych przez nią produktów lub rozwiązań, które tą wiedzą dzielą się z innymi np. na forach internetowych, blogach czy grupach dyskusyjnych.

Jak można otrzymać taki tytuł?

Jak wspomniałem wcześniej, wyróżnienie MVP jest przyznawane za aktywny i kreatywny wkład w życie społeczności zajmujących się technologiami Microsoft. Nominację otrzymuje się od pracownika Microsoft lub któregoś z obecnych MVP, jest ona następnie rozpatrywana przez regionalny oddział firmy, a w dalszej kolejności przez centralę w Redmond w USA. Jeśli wszystko pójdzie dobrze, zostaje się MVP na okres roku.

Czy trudno było Panu zostać MVP?

Trudno powiedzieć. Nigdy nie starałem się o takie wyróżnienie, a informacja o nominacji była dla mnie zaskoczeniem.

Od kiedy interesuje się Pan technologią Microsoft .NET i co Pana do niej przekonało?

Technologią Microsoft .NET zajmuję się już ponad dwa lata. Wybrałem .NET, gdyż stwierdziłem, że jest to właściwy kierunek rozwoju dla osoby interesującej się programowaniem aplikacji klienckich dla systemów Windows. Odnalazłem w nim przystępność, spójność i wszechstronne możliwości, których nie dawała mi dotąd żadna platforma programistyczna, z którą pracowałem. Jednak szczególnie cenię w .NET możliwość transferu wiedzy technicznej pomiędzy różnymi obszarami platformy – poznając jedno zagadnienie, łatwo wykorzystać zdobyte umiejętności w innych miejscach.

Jakich technologii .NET używa Pan na co dzień w pracy?

Staram się używać wszystkiego po trochu, natomiast je-

śli miałbym wybrać technologie, z którymi pracuję najczęściej, wskazałbym rozwiązania używane przy programowaniu aplikacji Web. Pomimo długiego i intensywnego okresu fascynacji językiem C++, nigdy nie wykorzystywałem go do programowania aplikacji dla platformy .NET – praktycznie wszystkie rozwiązania opracowuję w języku C#. Właśnie w kategorii Visual C# zostałem wyróżniony jako MVP.

Działa Pan aktywnie w kole naukowym UZ.NET oraz na portalu CodeGuru.pl. Gdzie jeszcze?

Oprócz wymienionych aktywności, działam w programie Microsoft Student Consultant, a także biorę udział w ogólnopolskim projekcie IT Core, którego celem jest stworzenie jednej, wspólnej platformy dla społeczności dwóch największych portali poświęconych technologiom Microsoft w Polsce – WSS.pl i CodeGuru.pl.

Czym zajmuje się Pan na co dzień? Czy ma Pan czas na jakieś własne hobby?

Na co dzień poświęcam się wymienionym wcześniej zajęciom, a także staram się pogłębiać moją wiedzę w zakresie platformy .NET, głównie czytając książki, artykuły czy blogi. Niestety ciężko jest pogodzić to wszystko

ze studiami i widać to po moich ocenach – od paru semestrów mój indeks wypełnia się głównie trójkami, zdarzyło się również powtarzanie przedmiotu. Jeśli miałbym wskazać jakieś moje hobby, zapewne byłoby to gitara elektryczna, natomiast mam trochę zbyt mało wolnego czasu, by rozwinąć swoje umiejętności w tym kierunku.

Czy jest Pan pierwszym MVP z naszego Uniwersytetu?

Drugim. W styczniu tego roku nagrodę za wkład w rozwój portalu WSS.pl otrzymał Robert Stuczyński, absolwent informatyki na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Robert studiował na inżynierii komputerowej – tej samej specjalności, co ja.

Co sądzi Pan o polskiej informatyce ogólnie? Czy jesteśmy dobrymi informatykami czy raczej mamy specjalistów w kilku dziedzinach?

Nie wiem na ile z mojej pozycji mogę w ogóle wypowiedzieć się na ten temat, jednak wydaje mi się, że sukcesy polskich studentów w międzynarodowych konkursach informatycznych, jak również inwestycje Microsoft i Google w Polsce można traktować jako pewien wyznacznik.

Jakie ma Pan plany na przyszłość? Kim chciałby Pan być za 10 lat?

W najbliższej przyszłości chciałbym przede wszystkim skończyć studia i znaleźć pracę. Natomiast za 10 lat chciałbym móc powiedzieć, że ostatnie 10 lat było udane i owocne.

Piotr Bubacz

Pracownicy Instytutu Fizyki UZ żegnają z bólem swojego przyjaciela i kolegę **magistra Janusza Sobolewskiego**.

Odszedł od nas przedwcześnie człowiek w sile wieku, pełen radości życia, energii, osobistych i zawodowych planów na najbliższą przyszłość. Ogromnie oddany rodzinie, swojej trójce dzieci, zawsze miał, że musi zapewnić byt i zadbać o ich wykształcenie. Rodzina straciła czułego i troskliwego Męża i Ojca.

Janusz zapisał się w naszej pamięci, jako niezwykle lubiany kolega, szukał dróg rozwiązywania problemów z właściwą Mu pogodą ducha, sprawny organizator. Pasjonat nauczania fizyki przez pokazy doświadczalne, potrafił niemal z niczego wyczarować interesujący pokaz dydaktyczny. Zawsze był wobec nas otwarty, przyjazny, cierpliwy i wyrozumiały.

wydział
fizyki
i astronomii

...Instytut Filologii Germańskiej

Dr Anna GARYCKA
(* 04.07.1958 - + 04.09.2007)

Pro memoria

Ludzie są razem nie tylko wtedy, gdy się znajdują tuż obok siebie, z nami żyje także ten, który odszedł, któregośmy pożegnali.

Johann Wolfgang von GOETHE

Z ogromnym smutkiem i żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszej drogiej koleżanki i pracownicy Instytutu Filologii Germańskiej, dr Anny Garyckiej.

Dr Garycka ukończyła studia filologii germańskiej w roku 1980 w ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Była autorką szeregu publikacji

oscylujących tematycznie wokół dzieł klasyków weimarskich, średniowiecznej moralności i obyczajowości,

jak również tradycji polskiego romantyzmu. Jej rozprawa doktorska będąca komparatystyczną analizą *Fausta* Goethe'go i mickiewiczowskich *Dziadów* dowodzi fascynacji bohaterami przełomu epok.

Dr Garycka dała się poznać jako niezwykle rzetelny wykładowca zaangażowany w działalność Uczelni, stawiający wymagania zarówno sobie jak i studentom, jako wybitna humanistka, posiadająca dar przekazywania swoich pasji naukowych i literackich kolejnym pokoleniom. Brakować nam będzie Jej otwartości i życzliwego spojrzenia.

Odeszła od nas po ciężkiej chorobie w dniu 4 września 2007 r.

Izabela Taraszczuk

wydział
humanistyczny

Innowacyjność zielonogórskich germanistów „Mała Szkoła Doktorancka DAAD” w dziedzinie literaturoznawstwa dla Uniwersytetu Zielonogórskiego

Program **Admoni – Mała Szkoła Doktorancka** jest już oficjalnie przyznany Uniwersytetowi Zielonogórskiemu przez DAAD. Zwycięstwo w konkursie, w którym wzięło udział szesnaście dużych uczelni, w tym kilka polskich uniwersytetów, kosztowało sporo trudu, w tym przygotowania 60 stronicowego wniosku wraz z uzasadnieniem. Nasz wniosek zyskał jako JEDYNY w Polsce aprobatę nader wymagającej komisji DAAD, co było m.in. wyrazem uznania dla bardzo wysoko ocenionej dotychczasowej współpracy w ramach tzw. „GIP” – Partnerstwa Instytutów Filologii Germańskiej UZ i JLU Gießen (Szczegółowe informacje znajdują się na stronie internetowej projektu: <http://www.ifg.uz.zgora.pl/podstrony/gip1.html>). Powołanie Małej Szkoły Doktoranckiej w dziedzinie literaturoznawstwa stało się więc już faktem. „Admoni” pozwoli na szybkie tworzenie i finalizowanie doktoratów nie tylko przez pracowników Instytutu Filologii Germańskiej UZ, lecz również najzdolniejszych studentów, którzy po przygotowaniu odpowiedniego exposé będą mogli przystąpić do konkursu przed wspólną polsko-niemiecką komisją. Ponieważ jest to jedyny wniosek w Polsce, który został rozpatrzony pozytywnie, strona niemiecka i komisja rozpatrująca oczekiwały – zgodnie z przepisami programu „Admoni” – m.in. jasnej deklaracji, że taka inicjatywa zostanie przez władze uczelni odpowiednio doceniona. Deklaracja taka została złożona i podpisana przez JM Rektora oraz przez Dziekana Wydziału Humanistycznego podczas spotkania z prof. Carstenem Ganselem i dr. hab. Pawłem Zimniakiem. Program „Admoni” jest w całości finansowany przez stronę niemiecką, zaś opiekę naukową nad nim sprawują: prof. Carsten Gansel (Uniwersytet im. Justusa Liebiga w Gießen) i dr. hab. Paweł Zimniak (Uniwersytet Zielonogórski). SeminaRIA doktoranckie oraz konsultacje z doktorantami Szkoły będą się odbywać zarówno w Zielonej Górze, jak i w Gießen. Przyznanie Uniwersytetowi Zielonogórskiemu prawa i funduszy na prowadzenie Małej Szkoły Doktoranckiej w ramach programu „Admoni” jest wielkim sukcesem na skalę całej Polski.

Oprócz programu „Admoni” w przygotowaniu znajduje się wniosek o powołanie przez Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego *Centrum Niemieckojęzycznej Literatury Współczesnej i Mediów*, które będzie funkcjonować na naszej uczelni od najbliższego roku akademickiego i pozwoli pozyskiwać na inicjatywy naukowe środki trzecie, głównie z Niemiec i Unii Europejskiej. Zgodnie z rygorami, według których funkcjonują liczne centra tego typu w Niemczech, powołani zostaną dyrektorzy-założyciele Centrum (prof. dr. hab. Carsten Gansel z Uniwersytetu im. Justusa Liebiga Gießen i dr. hab. Paweł Zimniak z UZ), których zadaniem będzie opracowanie szczegółowego planu działania. Statut (regulamin funkcjonowania) centrum znajduje się w fazie przygotowań i konsultacji prawnych.

Podsumowując: w IFG UZ funkcjonują obok siebie trzy bardzo ważne międzynarodowe inicjatywy: GIP – Partnerstwo Instytutów Filologii Germańskiej (Gießen-Zielona Góra) od 2004 r., finansowane przez DAAD na podstawie wspólnych naukowych inicjatyw, które dały podstawę do przyznania, finansowanego przez DAAD programu Admoni – Małej Szkoły Doktoranckiej DAAD (5 miejsc), do której włączeni zostali asystenci IFG UZ w celu szybszego sfinalizowania doktoratów w kooperacji polsko-niemieckiej, oraz *Centrum Niemieckojęzycznej*

Literatury Współczesnej i Mediów (również jedyne w Polsce), którego działalność chcielibyśmy zainicjować w listopadzie podczas konferencji naukowej, a którego celem jest intensyfikacja prac naukowych oraz zwiększenie możliwości pozyskania środków trzecich dla dynamicznego rozwoju naszego Instytutu.

Germanistyka zielonogórska wysuwa się tym samym na samo czoło polskich uniwersytetów, proponując inicjatywę w Polsce nowe, za to doskonale sprawdzone za granicą.

Paweł Zimniak
Dyrektor IFG

...Instytut Neofilologii

Dni Kultury Rosyjskiej

28 – 31.05.2007 r. odbyły się na Uniwersytecie Zielonogórskim kolejne **Dni Kultury Rosyjskiej**. Animatorem tej cyklicznej imprezy jest **Koło Naukowe Rusycystów**, którym opiekuje się dr Nel Bielniak. W organizację tego przedsięwzięcia aktywnie włączyli się studenci Filologii Rosyjskiej nie zrzeszeni w Kole.

W ramach Dni Kultury Rosyjskiej nasi studenci przygotowali wspaniałe rosyjskie potrawy, których można

było skosztować w holu budynku Neofilologii. Oprócz odkrywania smaków kuchni rosyjskiej odwiedzający mieli okazję obejrzeć oryginalną wystawę grafiki studentki IV roku Filologii Rosyjskiej Inny Panek oraz fotografie z pobytu naszych studentów w Petersburgu i Moskwie. Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się żywe Matrioski oraz kultowe postaci Wilka i Zająca, z którymi można było zrobić zdjęcie. Nie lada zamieszanie wśród studentów wywołało pojawienie się na Uniwersytecie naszych małych gości z przedszkola „Bajka”. Milusińscy zostali uraczeni słodkim poczęstunkiem oraz obdarowani matrioszkami i kolorowankami, a wszystko to odbywało się przy dźwiękach popularnych rosyjskich piosenek.

Wieczorami natomiast można było zrelaksować się podczas pokazu rosyjskich filmów. Główną atrakcją Dni Kultury Rosyjskiej był recital aktorów Teatru Lubuskiego zorganizowany przy współpracy klubu studenckiego „Kotłownia”. Swoje umiejętności muzyczne zaprezentowali także studenci naszej uczelni. Na widowni nie zabrakło wykładowców i przedstawicieli władz miasta. W międzyczasie wyświetlano film nakręcony podczas *I Festiwalu Piosenki Rosyjskiej*, który odbył się zimą tego roku dzięki hojności sponsorów. Dni pełne niezapomnianych emocji i wrażeń zakończyły się tańcami przy przebojach muzyki rosyjskiej.

Agnieszka Szyńska, III FR

Sympozjum Sławistyczne w Instytucie Neofilologii

30-31 maja 2007 roku Katedra Filologii Wschodniosłowiańskiej przy Instytucie Neofilologii UZ zorganizowała *XIII Międzynarodowe Sympozjum Sławistyczne*. Impreza ta, która na stałe wpisała się już do kalendarza spotkań polskich i zagranicznych sławistów, ma charakter cykliczny i odbywa się co dwa lata. W tym roku zjazd naukowców przebiegał pod hasłem: *Literatury i języki wschodniosłowiańskie wobec swego czasu historycznego*.

W konferencji uczestniczyło ponad pięćdziesięciu referentów z siedmiu krajów. Przyjechali badacze z Ukrainy, Węgier, Białorusi, Czech, Łotwy i Rosji. Z polskich ośrodków akademickich najliczniej reprezentowany był nasz rodzimy uniwersytet oraz Uniwersytet Opolski, ponadto do Zielonej Góry przybyli przedstawiciele środowisk naukowych z Lublina, Warszawy, Krakowa, Białegostoku, Gdańska, Olsztyna, Poznania, Bydgoszczy, Kielc i Sosnowca.

Sympozjum otworzył dyrektor Instytutu Neofilologii, prof. Andrzej Ksenicz, który przywitał uczestników i przypomniał historię powołania Instytutu Neofilologii, następnie udzielił głosu zaproszonym gościom: dziekanowi Wydziału Humanistycznego prof. Wojciechowi Strzyżewskiemu oraz prezesowi Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód Zygmuntovi Stąbrowskiemu. W pierwszym dniu sympozjum po uroczystym otwarciu odbyły się obrady plenarne, które uświetniły odczyty prof. Joanny Korzeniewskiej-Berczyńskiej (Warszawa), która zaprezentowała referat pt. *Тени прошлого в польском и российском культурном пространстве* oraz prof. Zoltána Andrása (Budapeszt), który omówił problem powiązań polskich i węgierskich naukowców w wystąpieniu pt. *Rusińsko-polska współpraca naukowa i kulturalna w Budapeszcie w latach II wojny światowej (Emil Balczyk i Wacław Felczak)*.

Po zakończeniu części plenarnej uczestnicy sympozjum kontynuowali prace w dwóch zespołach: literaturoznawczym i językoznawczym.

Obrady w sekcji językoznawczej trwały jeden dzień i koncentrowały się wokół dwóch głównych tematów: **Języki wschodniosłowiańskie: tradycje i innowacje** oraz *Nazwy własne w językach wschodniosłowiańskich*. Naukowcy skupieni wokół pierwszego tematu wysłuchali szesnastu referatów, a obradom przewodniczyli kolejno prof. Danuta Dudniak (Kielce) i dr Siergiej Jakowlew (Witebsk). Natomiast drugi temat zainteresował czterestu badaczy, którzy obradowali pod przewodnictwem prof. Jeleny Korolewej (Daugavpils, Łotwa). Łącznie ogłoszono trzydzieści referatów.

Podczas dwudniowych obrad sekcji literaturoznawczej zatytułowanej *Kontekst historyczny i kulturowy w literaturach słowiańskich* wysłuchano dwadzieścia referatów. W pierwszym dniu sympozjum przewodniczyli prof. dr hab. Zbigniew Zbyrowski (Warszawa) i prof. dr hab. Włodzimierz Wilczyński (Zielona Góra). Drugi dzień sympozjum przebiegał pod przewodnictwem dr hab. Małgorzaty Semczuk (Warszawa), która dokonała również podsumowania obrad, uznając je za tematycznie bogate i zróżnicowane.

Po wysłuchaniu referatów we wszystkich sekcjach żywo dyskutowano m. in. na temat formuły sympozjum, perspektyw rozwoju badań rusycystycznych, białorusystycznych i ukrainistycznych oraz o nowej metodologii badań. Uwagę referentów zwrócił również wzrost zainteresowania literaturą białoruską wśród młodych naukowców oraz ich skłonność do badań interdyscyplinarnych.

Prof. Andrzej Ksenicz wygłosił słowo końcowe, zamykające obrady i zaprosił na kolejne XIV Międzynarodowe Sympozjum Sławistyczne za dwa lata.

Dodajmy jeszcze, że tegorocznym obradom towarzyszyły Dni Kultury Rosyjskiej organizowane przez Koło Naukowe Rusycystów. Uczestnicy sympozjum w przerwach między posiedzeniami poszczególnych sekcji mieli okazję m. in. skosztować potraw kuchni rosyjskiej przygotowywanych przez studentów filologii rosyjskiej.

Wydaje się, że kolejne sympozjum sławistyczne zorganizowane przez Instytut Neofilologii spełniło oczekiwania zarówno organizatorów, jak i uczestników. Przyjazna atmosfera sprzyjała bowiem wymianie poglądów i umożliwiały nawiązywanie bezpośrednich kontaktów pomiędzy badaczami oraz dała możliwość szerokiego oglądu głównych tendencji w polskiej i zagranicznej myśli sławistycznej, z którymi w niedługim czasie będą mogli zapoznać się również czytelnicy, ponieważ materiały zostaną opublikowane.

Nel Bielniak

...Instytut Filozofii

ICCEES Regional European Congress Berlin 2-4 sierpnia 2007

U progu sierpnia w stolicy Niemiec, Berlinie, odbyła się konferencja zorganizowana przez regionalny oddział *Międzynarodowego Komitetu do Badań nad Europą Środkową i Wschodnią* (International Council for Central and East European Studies). Kongres, na którym zjawili się naukowcy z całego świata zatytułowano: *Przekraczanie europejskich granic: Unia Europejska i jej sąsiedzi* (Transcending Europe's Borders: The EU and its neighbours). W dostojnych murach założonego w 1809 r. Uniwersytetu Humboldta (uczelni, z którą związani byli m.in. wielcy filozofowie G. W. F. Hegel i Karol Marks), znajdującego się przy jednej z piękniejszych alei miasta, Unter den Linden, otoczonej wiekowymi lipami i budynkami pamiętającymi Królestwo Pruskie, a prowadzącej do Bramy Brandenburskiej, ponad czterystu prelegentów (z dziedzin takich jak prawo, historia, ekonomia, filozofia, socjologia) dyskutowało na temat istnienia, transformacji i przyszłości Unii Europejskiej. Nie zabrakło przy tym tematów dotyczących intelektualnego dziedzictwa dzisiejszej Europy.

Zasadniczo rozmowy i wystąpienia zorganizowane były wokół zagadnienia „Granicy” – mentalnej, społecznej, historycznej, geograficznej. Zaprzeczając jej naturalnej własności – zdolności do podziału – próbowano odnajdywać w relacjach między narodami funkcjonującymi w strukturze unijnej i ich sąsiadami pewne intelektualne spoiwo sprzyjające rozwiązywaniu zastanych i wciąż niestety powstających problemów (np. kwestia energetyczna na linii UE - Rosja, w którą zaangażowana jest Polska; bądź problem niełatwych ostatnio stosunków rosyjsko-estońskich). Wszystkie te zagadnienia zostały poruszone na jednym z paneli, zatytułowanym *EU Neighbourhood Policy – Between Overreach and Vision*, którego gośćmi byli: prof. Rita Süsmuth [prezydent *German Association for European Studies*] oraz były prezydent Polski, Aleksander Kwaśniewski.

Prezydent A. Kwaśniewski w swoim wystąpieniu zwracał uwagę, że projekt Unii Europejskiej jest najlepszym projektem w świecie, a to oznacza, że tym bardziej należy o niego dbać, pielęgnować go, bowiem niemożliwością jest, by w ramach UE nie pojawiały się konflikty – te

FOT. GORNE:
OD LEWEJ: DR JACEK UGLIK, DR ROMAN SAPEŃKO, PROF. LILIANA KIEJZIK, PROF. JANUSZ DOBIESZEWSKI [UNIWERSYTET WARSZAWSKI], PROF. JAN KRASICKI [UNIWERSYTET WROCLAWSKI]

FOT. DOLNE:
OD LEWEJ: DR JACEK UGLIK, PROF. LILIANA KIEJZIK, PROF. JANUSZ DOBIESZEWSKI [UNIWERSYTET WARSZAWSKI]

jednak trzeba likwidować, a nie rozszerzać. Spoczywa poza tym na nas odpowiedzialność za dalsze pogłębianie europejskiej integracji – jest to bowiem wpisane w koncepcję polityki dobrosąsiedzkiej. I w tej materii – zauważył A. Kwaśniewski – dużo dobrego robią Niemcy, o czym świadczy niniejszy Kongres. Rozszerzanie UE staje się dla polityków wyzwaniem, wręcz koniecznością z tej przyczyny – podkreślił A. Kwaśniewski – że jego zahamowanie najprawdopodobniej spowoduje, iż strony UE znajdujące się na obrzeżach Europy mogą stać się źródłem kryzysowych sytuacji.

W berlińskim Kongresie uczestniczyło kilkudziesięciu pracowników nauki z Polski, w tym trzej reprezentujących Uniwersytet Zielonogórski, którzy w Instytucie Filozofii prowadzą badania nad rosyjską filozofią i właśnie rezultaty swych wysiłków przedstawili na konferencji omawiając wkład polskich starań do studiów nad ideami Sergiusza Bułgakowa, Grigorija Skoworody oraz rosyjskiego anarchizmu: prof. Lilianna Kiejzik wystąpiła z referatem *Polish Investigation of Sergei Bulgakov's Philosophy*, dr Roman Sapeńko (*G. Skowroda's Investigation on Philosophy in Poland*), dr Jacek Uglik (*Research on Russian Anarchism in Poland*).

Dyskusje wywołane przez uczestników kongresu w Niemczech znajdą swą kontynuację w następnej, tym razem, światowej konferencji organizowanej przez ICCEES w Sztokholmie, w 2010 r.

Z programem i abstraktami Kongresu berlińskiego zapoznać można się pod adresem www.iccees-europe.de

Jacek Uglik

Z posiedzenia Rady Wydziału

■ Posiedzenie Rady Wydziału 11 lipca, któremu przewodniczył Dziekan prof. Tadeusz Kuczyński było ostatnim posiedzeniem z udziałem Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska. Instytut ten z dniem 3 września br. tworzy odrębną jednostkę organizacyjną jako Wydział Nauk Biologicznych. Posiedzenie to było czasem podziękowania za współpracę, a także podjęcia ostatnich w tym roku akademickim uchwał w następujących sprawach:

- Zaopiniowano wnioski o nagrodę Rektora dla nauczycieli akademickich.
- Przyjęto rozprawę doktorską mgr inż. Krzysztofa Kuli pt. *Nieliniowa analiza płyt włóknokompozytowych*, oraz wyznaczono termin publicznej obrony na 12 września 2007r.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie powołania dr inż. Marii Mrówczyńskiej na Kierownika Zakładu Geotechniki i Geodezji Instytutu Budownictwa.
- Powołano Komisję do przygotowania raportu samoceny na kierunku *inżynieria środowiska* w składzie: prof. Tadeusz Kuczyński, dr inż. Marek Talaga, prof. Andrzej Jędrzak, prof. Marlena Piontek. Raport będzie przedstawiony Radzie Wydziału do zatwierdzenia 12 września 2007r.
- Zatwierdzono korekty do siatki na kierunku *budownictwo*.
- Przyjęto sprawozdanie Kierownika studiów doktorskich prof. Tadeusza Chrzan.

Mister Budowy

Lubuska Izba Budownictwa z siedzibą w Zielonej Górze z przyjemnością zawiadamia, że oddany do użytku Budynek Laboratoryjno-Dydaktyczny Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. prof. Z. Szafrana, w którym swoją siedzibę ma Instytut Budownictwa UZ, w drodze konkursu uzyskał tytuł „**Lubuski Mister Budowy – edycja 2006**”.

Uroczystość uhonorowania laureatów Konkursu odbędzie się (już po oddaniu tego materiału do druku) w ramach **Gali Budownictwa** 21 września w Filharmonii Zielonogórskiej.

W tym samym dniu na Uniwersytecie Zielonogórskim w budynku A-8 odbędzie się II Konferencja pt. *Innovations in building engineering* (Innowacje w budownictwie). Organizatorami Konferencji są Instytut Budownictwa UZ i Lubuska Izba Budownictwa. Sprawozdanie z Konferencji i Gali Budownictwa ukaże się w następnym numerze miesięcznika Uniwersytet Zielonogórski.

**wydział
inżynierii
ładowej
i środowiska**

Konferencje

- 28-29 czerwca 2007r. Uniwersytet Zielonogórski gościł osobistości ze świata nauki zarówno z Polski, jak i zagranicy, zajmujące się rekultywacją terenów zdegradowanych. Okazją ku temu była zorganizowana przez Instytut Inżynierii Środowiska UZ IV Międzynarodowa Konferencja *Ochrona i Rekultywacja Terenów Dorzecza Odry: Rekultywacja terenów zdegradowanych*. Współorganizatorami Konferencji byli: Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Zielonej Górze, Lubuski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze, Urząd Miasta Zielona Góra, C.K. Ziemiannin, CETCO Poland Sp. z o.o., Polskie Towarzystwo Gleboznawcze i Polskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk o Ziemi. Patronat honorowy nad Konferencją objęli: prof. Jan Szyszko - Minister Środowiska, dr Wojciech Perczak - Wojewoda Lubuski, mgr Janusz Kubicki - Prezydent Miasta Zielona Góra, prof. Czesław Osękowski - JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego. W Konferencji wzięło udział około 80 uczestników. Istotne aspekty naukowe, które zostały przedstawione w licznych referatach i dyskusjach dotyczyły niezwykle ważnej problematyki związanej z ogólnie pojętą ochroną Dorzecza Odry, a także rekultywacją terenów zdegradowanych. Szeroki profil konferencji umożliwił podzielenie się uczestników

spotkania swoimi wynikami badań, przemyśleniami, jak również poglądami w zakresie obejmującym wielołątkowość tej problematyki, tj.:

- eksploatację surowców mineralnych;
 - rekultywację terenów przemysłowych;
 - lasy w rekultywacji;
 - przyrodę terenów rekultywowanych;
 - gospodarką wodną;
 - materiały odpadowe w rekultywacji.
- W tych samych dniach, równoległe ze wspomnianą wyżej Konferencją odbyło się na Uniwersytecie Zielonogórskim X Jubileuszowe Sympozjum Glacitektoniki. Organizatorami sympozjum byli: Uniwersytet Zielonogórski i Państwowy Instytut Geologiczny. Problematyka obejmowała zagadnienia z zakresu zaburzeń i deformacji glacitektonicznych. W spotkaniu wzięło udział 15 uczestników i zaprezentowano 18 referatów.

Uroczystego otwarcia obu Konferencji dokonał prof. Henryk Greinert, natomiast referat wprowadzający pt.: *Główne problemy rekultywacji terenów zdegradowanych* wygłosił prof. Andrzej Greinert.

Drugi dzień spotkania uczestnicy obydwu Konferencji przeznaczyci na wspólną sesję terenową. Program wyjazdu obejmował m.in. zapoznanie się z rekultywacją wyrobisk pokopalnianych, oraz ze zjawiskami związanymi z zaburzeniami glacitektonicznymi w rejonie Łęknicy i Weisswasser oraz zwiedzanie parku głazów narzutowych w Nochten.

Naukowe Koło Mostowe UZ na obwodnicy Nowej Soli

czerwca 2007 odbyło się piąte i zarazem ostatnie przed wakacjami spotkanie Naukowego Koła Mostowego UZ. Miało ono miejsce podczas wycieczki naukowo-

-technicznej na budowę obiektów drogowo-mostowych obwodnicy Nowej Soli w ciągu drogi krajowej nr 3 (Zielona Góra-Legnica).

Uczestnikami wyjazdu byli przede wszystkim członkowie Naukowego Koła Mostowego UZ, a więc studenci IV i V roku *budownictwa* o specjalności: drogi i mosty. Nie zabrakło też sympatyków Koła tj. studentów zaocznych studiów uzupełniających specjalności drogowo-mostowej oraz studentów IV roku *budownictwa* o specjalności: konstrukcje budowlane i inżynierskie. Opiekunami wycieczki byli; prof. Adam Wysokowski, prof. Jakub Marcinowski, mgr Włodzimierz Dyszak oraz mgr Anna Staszczuk.

Uczestników wycieczki po obiektach drogowo-mostowych oprowadzał Lesław Łanoszka – kierownik budowy, nadzorujący pracę nad realizacją obiektów ze strony wykonawcy, to jest Przedsiębiorstwa Budownictwa Komunalnego „ABM” Sp. z o.o. w Legnicy.

Zwiedzano w sumie 7 obiektów oznaczonych symbolami: WD1, WA1, WD2, WD4, WA8, WA7, MA6 oraz Piaskownicę Rejów. Ponadto obejrzano również przepusty pod drogami o konstrukcji gruntowo-powłokowej wykonane z blach falistych, których producentem jest firma ViaCon Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Rydzynie, a jednocześnie sponsor wyjazdu.

Po zapoznaniu się z realizowanymi obiektami oraz ze stanem zaawansowania robót i stosowanymi tam technologiami uczestnicy wycieczki udali się na obiad do zajazdu „Złoty Łan” pod Nową Solą. Tam również odbyło się piąte i zarazem ostatnie posiedzenie Naukowego Koła Mostowego UZ, podsumowujące działalność koła w roku akademickim 2006/2007. W roku akademickim 2006/2007 odbyło się 5 posiedzeń Koła: 20 listopada 2006r., 04 grudnia 2006r., 18 grudnia 2006r., 02 kwietnia 2007r. i 11 czerwca 2007r. Ostatnie posiedzenie Koła to podsumowanie jego dotychczasowej pracy, oraz wytyczenie planów na następny rok akademicki. Prof. A. Wysokowski obiecał realizację zaległych wycieczek,

które w minionym okresie nie były możliwe do odbycia przede wszystkim ze względów finansowych i organizacyjnych. Profesor zaproponował ponadto zaproszenie na posiedzenia Koła ciekawych osób z branży drogowo-mostowej.

Na zakończenie posiedzenia Profesor podziękował wszystkim członkom i sympatykom Naukowego Koła Mostowego UZ za bardzo aktywne uczestnictwo w posiedzeniach - zarówno w imieniu swoim jak i Dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska – i zachęcał do dalszej, równie owocnej współpracy.

Uczestnicy wrócili zadowoleni, ponieważ konfrontacja wiedzy teoretycznej nabytej podczas studiów z wiedzą praktyczną uzyskaną podczas zwiedzania rzeczywistych obiektów drogowo-mostowych to ogromnym zastrzyk nowego i bardzo cennego doświadczenia.

27-28 sierpnia 2007 na moście na rzece Odrze w miejscowości Cigacice miało miejsce pierwsze w Polsce uruchomienie systemu GEOMOS szwajcarskiej firmy LEICA. System GEOMOS służy do geodezyjnego monitoringu obiektów inżynierskich polegającego na analizowaniu stanu monitorowanego obiektu w czasie rzeczywistym. Danych do analizy dostarczały dwa wysokiej klasy urządzenia pomiarowe tj. tachimetr elektroniczny Leica TCRA 1203 oraz niwelator precyzyjny Leica DNA 03, które zostały ostatnio zakupione przez Instytut Budownictwa. Osobami biorącymi udział w projekcie ze strony firmy Leica byli dr inż. Krzysztof Karsznia, mgr inż. Krystian Portasiak, natomiast ze strony Instytutu Budownictwa mgr inż. Sławomir Gibowski (Zakład Geotechniki i Geodezji).

Marek Danowski

wydział matematyki informatyki i ekonometrii

- Prof. Marian Nowak uczestniczył 23 - 29 lipca 2007 w cyklicznej konferencji Positivity V zorganizowanej przez Queen's University w Belfaście (Wielka Brytania). Prof. M. Nowak wygłosił wykład *Compactness of Bochner representable operators on Orlicz spaces*.
- Dr Anna Karczewska wzięła udział w konferencji Linear and Non-Linear Theory of Generalized Functions and its Applications, która odbywała się w terminie 2-8 września, w Będlewie. Współorganizatorem konferencji jest IM PAN w Warszawie. Temat referatu dr Karczewskiej *Regularity of solutions to stochastic Volterra equations*. W czasie jednej z sesji konferencji dr Anna Karczewska pełniła rolę chairmana.

Medal Filca na WMIiE!

24 - 28 sierpnia, w Grzegorzewicach koło Warszawy odbyła się XXXIX Szkoła Matematyki Poglądowej.

Szkoła Matematyki Poglądowej jest cykliczną konferencją odbywającą się (nieprzerwanie od 1987 roku) dwa razy w roku, w ostatni (pięciodniowy) weekend stycznia i sierpnia. Głównymi organizatorami Szkół są Akademia Podlaska w Siedlcach (i działający przy niej Ośrodek Kultury Matematycznej w Mordach) oraz Wydział Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego. Celem Szkół jest propagowanie szeroko pojętej kultury matematycznej wśród wykładowców wyższych uczelni, nauczycieli, pedagogów oraz studentów i doktorantów. Odbywa się to za każdym razem w cyklu 26 wykładów (45-minutowych) związanych z jakimś ogólnym tematem przewodnim. Większość wykładów dotyczy matematyki, ale na każdą ze Szkół zapraszani są również przedstawiciele innych dziedzin nauki, nawet tak bardzo odległych, jak prawo czy muzyka. Ideą łączącą wszystkie wykłady jest ich możliwie największa poglądowość. Od samego początku Szkołom towarzyszy stosowne wydawnictwo - zeszyty *Matematyka Społeczeństwo Nauczanie*, które zawierają relacje z wybranych odczytów na Szkołach oraz wiele innych ciekawych artykułów.

Temat XXXIX Szkoły brzmiał *Domniemanie-hipoteza-*

-dowód. Uniwersytet Zielonogórski był tym razem reprezentowany przez 3 osoby, które (w różny sposób) związane są z Naszym Wydziałem. Byli to:

- Zofia Miechowicz, która jest studentką IV roku *matematyki* i prezesem Koła Naukowego mUZG,
- Agnieszka Janiak-Osajca, która jest obecnie adiunktem na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska, ale jest absolwentką Matematyki Stosowanej na WSI,
- Tomasz Bartnicki, który jest asystentem i doktorantem na naszym Wydziale.

Agnieszka Janiak-Osajca wygłosiła referat pt.: *Domniemanie i hipotezy w zjawiskach przyrodniczych*, zaś Tomasz Bartnicki referat pt.: *Jak wygrać milion dolarów w Sapera?*.

Począwszy od stycznia 1997 (XVIII SMP) na zakończenie każdej Szkoły wśród uczestników przeprowadzany jest plebiscyt na najlepszy ich zdaniem wykład. Zwycięzca otrzymuje na kolejnej Szkole specjalne odznaczenie zwane Medalem Filca i ma przywilej wygłoszenia wykładu inauguracyjnego. Z przyjemnością donosimy, że to zaszczytne wyróżnienie przypadło tym razem naszemu koledze Tomaszowi Bartnickiemu. W styczniu 2008 odbędzie się jubileuszowa XL Szkoła Matematyki Poglądowej na temat „*Matematyczne obrazy*”, którą zainauguruje wykład laureata.

Dorota Krassowska

Dr. Jackowi Bojarskiemu

wyrazy serdecznego współczucia z powodu
śmierci OJCA
składają
pracownicy Wydziału Matematyki, Informatyki
i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego

wydział mechaniczny

Jarosław Falicki doktorem nauk

20 czerwca br. na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Jarosława Falickiego na temat: *Wpływ lepkoplastycznych mediów smarnych na rozkład ciśnień w łożyskach ślizgowych wzdłużnych*. Promotorem rozprawy doktorskiej była prof. Anna Walicka, zaś recenzentami: prof. Michał Styp-Rekowski z Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy oraz prof. Jerzy Mutwil z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tego samego dnia po dyskusji, Rada Wydziału Mechanicznego, której przewodniczył dziekan prof. Edward Kowal, na posiedzeniu niejawnym podjęła decyzję, na mocy której mgr inż. Jarosławowi Falickiemu został nadany stopień doktora nauk technicznych w dziedzinie Budowy i Eksploatacji Maszyn.

Jarosław Falicki urodził się 21 stycznia 1974 r. w Ko-

zuchowie. W roku 1993 zdał egzamin maturalny i rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej na kierunku *mechanika i budowa maszyn* na specjalności konstrukcyjno-menedżerskiej. W 1998 r. obronił pracę magisterską, której opiekunem był prof. Edward Walicki. Po zakończeniu studiów podjął pracę w Zakładzie Mechaniki Wydziału Mechanicznego na stanowisku asystenta.

Był współorganizatorem cyklu międzynarodowych konferencji naukowych:

- *International Conference on Engineering Rheology*, Zielona Góra, w latach – 1999, 2003, 2005,
- *International Tribology Conference*, Zielona Góra w latach – 1999, 2002, 2004.

Otrzymał w 2000 roku nagrodę Rektora Politechniki Zielonogórskiej (zespołowa I stopnia za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej) oraz w 2005 roku nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (zespołowa za osiągnięcia w pracy dydaktycznej).

Rozprawa doktorska dotyczy zagadnień związanych z badaniem wpływu lepkoplastycznych mediów smarnych na rozkład ciśnień w łożyskach ślizgowych wzdłużnych.

W pracy przedstawiono wyniki eksperymentalnych ba-

dań reologicznych środków smarnych oraz rezultaty rozwiązań zmodyfikowanych równań różniczkowych Reynoldsa w przyjętych do rozważań konfiguracjach przepływu.

Praca zawiera: ogólną charakterystykę środków smarnych, wyznaczone doświadczalnie krzywe płynięcia i lepkości dla wybranych olejów i smarów samochodowych wraz z przypisanymi do nich modelami reologicznymi (Newtona, Herschela-Bulkleya, Cassona, Vočadlo) oraz rozwiązania analityczne równania Reynoldsa bazujące na rzeczywistych modelach reologicznych; rozwiązania opisujące rozkłady ciśnienia były przedstawione w postaci bezwymiarowej.

Nowością pracy są: doświadczalnie wyznaczone krzywe płynięcia i lepkości dla wybranych olejów i smarów samochodowych, określenie modeli reologicznych opisujących badane media smarne, otrzymanie rozwiązań analitycznych analogonów równania Reynoldsa w których użyto rzeczywiste modele reologiczne środków smarnych (z wykładnikami ułamkowymi, co znacznie utrudnia rozwiązania analityczne), uwzględnienie bezwładności środka smarnego, wyznaczenie formuł dla rozkładów ciśnienia dla wybranych konfiguracji łożysk wzdlużnych.

Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów w życiu zawodowym i prywatnym.

Dariusz Michalski

Informacje wydziałowe

5-7 listopada 2007 w Łagowie Lubuskim odbędzie się XVIII Konferencja Zastosowań Ergonomii. Problemem wiodącym będzie zarządzanie warunkami pracy, a w szczególności kwestie związane z wdrażaniem zasad ergonomii i medycyny pracy we wszystkich przejawach działalności człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska pracy.

Organizatorami Konferencji są: Zakład Inżynierii Środowiska Pracy (Wydział Mechaniczny UZ), Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy w Zielonej Górze, Polskie Towarzystwo Ergonomiczne (Oddział Zielonogórski), Polskie Towarzystwo Medycyny Pracy (Oddział w Zielonej Górze), Państwowa Inspekcja Pracy (Okręgowy Inspektorat Pracy w Zielonej Górze).

Konferencja poświęcona będzie pamięci prof. Witolda Rybarczyka.

Więcej informacji znajdują Państwo na stronie: www.ergo.wm.uz.zgora.pl/konferencja

Paweł Kaźmierczak

Pracowite wakacje w Erlangen - niemieckie uniwersytety na wyciągnięcie ręki

Pewnego pięknego dnia zaproponowano mi wyjazd na Friedrich-Alexander University Erlangen – Nuremberg i kto wie czy nie był to jeden z najważniejszych dni w moim życiu. Na początku miałam pewne wątpliwości, ponieważ angielski i niemiecki znałam średnio. Postanowiłam jednak zaryzykować i skorzystać z tej szansy. Wyjazd wypadł na sierpień, a wtedy studenci w Niemczech również mają wakacje, więc nie mogłam mieszkać w akademiku. Umieszczono mnie jednak w wygodnym i przytulnym domu gościnnym - miałam swój pokój z łazienką i aneksem kuchennym. Pierwszego dnia poznałam pracowników Instytutu Materiałoznawstwa. O dziwo, doktorzy i doktoranci, a byli bardzo wyluzowani, niezwykle sympatyczni i komunikacja z nimi, mimo moich wcześniejszych obaw, nie stanowiła żadnego problemu. Następnego dnia rozpoczęłam naukę, a miałam poznać elementy nanotechnologii tytanu stosowanej dla potrzeb biomedycznych. Przydzielono mi własne stanowisko pracy, biureczko wraz z komputerem i mogłam zacząć. Warunki do pracy są tam po prostu rewelacyjne. Wszystko co było mi potrzebne miałam na wyciągnięcie ręki, włącznie z mikroskopem elektronowym i innymi urządzeniami. Pracowałam po kilkanaście godzin dziennie, ale najzwyczajniej nie chciało się z laboratorium wychodzić. Miałam świetne wsparcie od doktorantów z Francji, Indii, Chin, Korei, Czech, Wielkiej Brytanii. Mój osobisty nauczyciel Sebastian szybko nauczył mnie wszystkiego w dwa tygodnie. Tęsknię za tamtym laboratorium i ludźmi. Już teraz bardzo chciałabym tam wrócić po nowe doświadczenia i wierzę, że tak się stanie za rok. Pojadę tam na dłużej w ramach Programu Erasmus. Wierzę też, że i inni studenci skorzystają z takich możliwości. Panująca tam atmosfera bardzo sprzyja rozwojowi i owocnej pracy. Wróciłam z głową pełną pomysłów i zapalem do pracy, a dzięki temu wyjazdowi jaśniej widzę swoją przyszłość.

Chciałabym bardzo podziękować prof. Patrikowi Schmuki za zgodę na odbycie tego krótkiego stażu i prof. Elżbiecie Krasickiej-Cydzik za propozycję wyjazdu. Władzom Uniwersytetu Zielonogórskiego dziękuję za sponsorowanie.

*Agnieszka Kaczmarek,
studentka II roku ZiIP, WM*

PROF. PATRIK SCHMUKI WRAZ Z PROF. ELŻBIETĄ KRASICKĄ-CYDZIK I AGNIESZKĄ KACZMAREK PODCZAS SPOTKANIA W ERLANGEN, SIERPIEŃ 2007

wydział
nauk
biologicznych

Profesor Leszek Jerzak został Dziekanem Wydziału Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Z zielonogórską uczelnią jest związany już od 1982 r., kiedy to rozpoczął pracę jako asystent na Wydziale Pedagogicznym zielonogórskiej WSP. Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskał w Instytucie Ekologii PAN w 1990 roku, a stopień doktora habilitowanego w 2003 r. Jego praca naukowa skupia się na problematyce ekologii ptaków. Ponieważ jednym z gatunków, który zaczął spektakularnie zasiedlać miasta w latach 80. XX wieku była sroka, stała się ona obiektem badań wielu naukowców na świecie. Populacja zielonogórska wykazuje najwyższe zagęszczenia w Palearktyce. Dlatego stała się doskonałą populacją wzorcową do badań nad procesem synurbizacji. Głównym problemem badawczym współczesnej ekologii jest wyjaśnienie czynników i mechanizmów regulujących liczebność populacji roślinnych i zwierzęcych. Dlatego tak cenne są dla badań gatunki, które nagle zwiększają swoją liczebność. Można „łatwiej” zaobserwować czynniki, które pozwalają na „wyrwanie” się gatunkowi spod kontroli. W 1995 roku L. Jerzak zorganizował w Zielonej Górze pierwszą międzynarodową konferencję poświęconą ekologii sroki. W konferencji wzięli udział naukowcy nawet z odległych Stanów Zjednoczonych i Japonii. Brał udział w wielu konferencjach międzynarodowych poświęconych ekologii ptaków.

Jest autorem 2 monografii, autorem rozdziałów w 36 innych monografiach naukowych i skryptach akademickich. Opublikował także wiele artykułów w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Do ważniejszych publikacji należą m.in:

Jerzak L. 2001. Synurbanization of the magpie in the Palearctic. [W:] Marzluf J. M., Bowman R., Donnelly R. Avian Ecology and Conservation in an Urbanizing World. Kluwer Academic Publishers: 403-425, Baeyens G., Jerzak L. 1997. Magpie. [W:] Hagemeyer J. J. M., Blair M. J. [Eds.]: The EBCC Atlas of European Breeding Birds: The Distribution and Abundance.

T&AD Poyser, London.

Ostatnio opublikowane artykuły to m.in.: „Melatonin and thyroxine response to pollution in white stork nestlings (*Ciconia ciconia*): aspects of rhythmicity and age”, L. Jerzak, E. Kulczykowska, M. Kasprzak, H. Kalamarz, M. Kuriata, M. Nie-trzeba, P. Kamiński; *Comparative Biochemistry and Physiology, Part C* .- 2007; „Badania terenowe i ekspozycja Muzeum Bociana Białego w Kłopotcie”, L. Jerzak; *Rocznik Lubuski: Muzea i ochrona dziedzictwa kulturo-*

wego na Środkowym Nadodrzu .- 2006, T. 31 cz. 1; „Innate plasticity of a predatory behavior: nonlearned context dependence of avian flush-displays”, L. Jerzak, P. G. Jabłoński, Sang Don Lee; *Behavioral Ecology* .- 2006; “Migrations of waders (Charadrii) in the middle Odra valley (w Poland)”, L. Jerzak, M. Bocheński, P. Czechowski; *The Ring* .- 2006.

W 2005 roku Profesor Jerzak był współredaktorem książki „Ptaki Krukowate Polski” – Corvidae of Poland (Jerzak L., Kavanagh B., Trojanowski P.; Bogucki Wydawnictwo Naukowe), jak również „International Studies of Sparrows” (L. Jerzak, J. Pinowski, D.T. Parkin, P. Trojanowski). W 2006 roku ukazała się jego książka „Fauna doliny Odry okolic Cybinki”. W tym samym roku (2006) był także współredaktorem innej pozycji „The White Stork in Poland” (L. Jerzak, P. Trojanowski, T.H. Sparks).

Prof. Leszek Jerzak jest obecnie współredaktorem znanego czasopisma *International Studies on Sparrows*, którego wydawanie przeniesiono w 2005 roku do naszej Uczelni.

Brał udział w wielu zagranicznych konferencjach naukowych m.in. w Jokohamie, Manchesterze, Bradford, Pekinie, Chemnitz, Vilm. Prezentował także wykłady na zaproszenie Royal College for Surgeons in Ireland, Trinity University w Dublinie oraz Universitaet Vechta.

Jest wieloletnim Prezesem Zarządu Okręgu Ligi Ochrony Przyrody w Zielonej Górze. Wspólnie z miejscowymi przyrodnikami doprowadził do powstania Muzeum Bociana Białego w Kłopotcie, gm. Cybinka. Zasluga prof. Jerzaka jest też powstanie Krzesińskiego Parku Krajobrazowego i PK „Łuk Mużakowa”. Profesor koordynował też wiele projektów związanych z aktywną ochroną przyrody - we współpracy LOP i UZ prowadził między innymi projekt poświęcony ochronie płomykówki i nietoperzy w obiektach sakralnych woj. lubuskiego.

W 2006 roku za zasługi w ochronie przyrody prof. Leszek Jerzak otrzymał prestiżowy medal im. Wiktora Godlewskiego.

zebrała Anna Urbańska

Konferencje

IV International School of Biology, Computation and Information

Triest, Włochy, 01–06 lipiec 2007

wyłoszone referaty:

- *The topological model, knot theory and DNA.*
Agnieszka Janiak-Osajca
- *Is the establishment of reliable sequence multiple alignment a trivial problem?*
Jacek Leluk

W konferencji uczestniczyli: prof. J. Leluk i dr A. Janiak-Osajca

XXXIX Szkoła Matematyki Poglądowej

Grzegorzewice, Polska, 24–28 sierpień 2007

DOMNIEMANIE - HIPOTEZA - TWIERDZENIE

wyłoszony referat:

Domniemania i hipotezy w zjawiskach przyrodniczych.

Agnieszka Janiak-Osajca

W konferencji uczestniczyła: dr A. Janiak-Osajca

Membrane Science and Technology Conference of Visegrad Countries PERMEA 2007

Siófok, Węgry, 02–06 wrzesień 2007

przedstawione plakaty:

- *Description of cell membranes fusion model. An application of mathematical methods and NMR techniques.*
Agnieszka Janiak-Osajca and Anna Timoszyk
- *Topological methods of description of dna structure – immunoliposome aggregates.*

Agnieszka Janiak-Osajca and Anna Timoszyk

- *2D NMR techniques an application to study of phospholipids model membranes.*

Anna Timoszyk, Agnieszka Janiak-Osajca and Lidia Latanowicz

- *Study on the influence of the so-called filtration enzyme action on the membrane filtration proces of wheat starch hydrolisates.*

Lucyna Słomińska and Joanna Niedbach

W konferencji uczestniczyli: prof. L. Słomińska, dr A. Janiak-Osajca i dr A. Timoszyk

IIIrd Symposium on: NUCLEAR MAGNETIC RESONANCE IN CHEMISTRY, BIOLOGY AND MEDICINE

Warszawa, Polska, 20–22 wrzesień 2007

przedstawiony plakat:

The poly [2,8-(n-acetylneuraminic acid)] structure studied by 1D and 2D NMR.

Anna Timoszyk, Agnieszka Janiak-Osajca and Lidia Latanowicz

W konferencji uczestniczyli: prof. L. Latanowicz, dr A. Janiak-Osajca i dr A. Timoszyk

Agnieszka Janiak-Osajca

IV International School on Biology, Computation and Information, Trieste-Basovizza, Italy

2-6 lipca 2007 r. odbyła się IV Międzynarodowa Szkoła Biologii, Nauk Obliczeniowych i Informatyki. Miejscem zjazdu było Centrum Biomedycyny Molekularnej zlokalizowane w Basovizza koło Triestu (Włochy), znane m.in. z prowadzonych projektów badawczych w biologii molekularnej i biomedycynie. W ośrodku tym rozwijane są techniki badawcze struktur białkowych z wykorzystaniem technik cyklotronowych. Szkoła zorganizowana została w ramach współpracy Konsorcjum Biomedycyny Molekularnej w Basovizza, Uniwersytetu w Trieście oraz Uniwersytetu w Udine. Wśród uczestników byli

przedstawiciele nauk biologicznych, matematycznych, informatyki, bioinformatyki, medycyny z ośrodków akademickich i naukowo-badawczych, głównie z Europy, USA i Kanady. Wśród zaproszonych wykładowców znaleźli się m.in. prof. Nello Cristianini (Uniwersytet w Bristol, Wlk. Brytania) oraz prof. Michael Brudno (Uniwersytet w Toronto, Kanada). Polskę reprezentowało dwoje pracowników Wydziału Nauk Biologicznych UZ - dr Agnieszka Janiak-Osajca oraz prof. Jacek Leluk. Wygłosili dwa referaty naukowe w ramach warsztatów naukowych. Przetawili wyniki teoretycznych prac badawczych z zakresu bioinformatyki i modelowania matematycznego, realizowanych w Zakładzie Biologii Molekularnej Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska UZ. Zaprezentowane wyniki spotkały się z żywym zainteresowaniem uczestników. Nawiązane zostały w tym zakresie nowe współprace naukowe, m.in. z biologami z Uniwersytetu w Kansas.

Jacek Leluk

DR AGNIESZKA JANIAK-OSAJCA

OŚRODEK NAUKOWO-BADAWCZY KONSORCJUM BIOMEDYCYN MOLEKULARNEJ W BASOVIZZA KOŁO TRIESTU

PROF. JACEK LEŁUK

wydział nauk pedagogicznych i społecznych

Nowi doktorzy na Wydziale

Na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się publiczne obrony rozpraw doktorskich. 25 czerwca 2007 roku miała miejsce obrona dysertacji pt. *Nastolatki wobec prokreacji i rodzicielstwa w badaniach eksperymentalnych* autorstwa mgra Krzysztofa Wąży. Promotorem był prof. Zbigniew Izdebski (Uniwersytet Zielonogórski), zaś recenzentami: prof. Alicja Kargulowa (Uniwersytet Zielonogórski) i prof. n. med. Andrzej Jaczewski (Uniwersytet Warszawski). 9 lipca br. przedmiotem obrony była dysertacja *Radzenie sobie współzależniom matek osób narkotyzujących się* napisana przez mgr Ewę Szumigraj. Promotorem pracy była prof. Alicja Kargulowa (Uniwersytet Zielonogórski). Recenzentami dysertacji byli: prof. Olga Czerniawska (Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi) i prof. Zbigniew Izdebski (Uniwersytet Zielonogórski). 10 lipca 2007 roku odbyły się dwie publiczne obrony rozpraw doktorskich nt.: *Dwa poziomy poradnictwa kariery* (mgr Marcin Szumigraj) i *Kariery zawodowe absolwentów elektroradiologii Medycznego Studium Zawodowego we Wrocławiu* (mgr Hanna Świerczyńska). Promotorem pierwszej pracy była prof. Alicja Kargulowa (Uniwersytet Zielonogórski), rozprawę doktorską zrecenzowali: prof. zw. dr hab. Mieczysław Malewski (Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji Towarzystwa Wiedzy Powszechnej we Wrocławiu) i prof. Zdzisław Wołk (Uniwersytet Zielonogórski). Promotorem zaś drugiej pracy był prof. Józef Kargul (Uniwersytet Zielonogórski), natomiast recenzentami byli: prof. Bożena Wojtasik (Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji Towarzystwa Wiedzy Powszechnej we Wrocławiu) i prof. Zdzisław Wołk (Uniwersytet Zielonogórski).

Publiczne obrony rozpraw doktorskich pracowników UZ odbyły się również na innych uniwersytetach. Przedmiotem obrony mgr Anny Szczęsnej była rozprawa nt.: *Wsparcie społeczne a funkcjonowanie profesjonalnej sieci wspomaganie nauczycieli w rozwoju* na Uniwersytecie Opolskim – 31. 05. 2007. Promotorem był prof. Zenon Jasiński (Uniwersytet Opolski), zaś recenzentami pracy byli: prof. Grażyna Miłkowska (Uniwersytet Zielonogórski) i prof. Stanisław Korczyński (Uniwersytet Opolski). Mgr Maria Fudali obroniła rozprawę doktorską nt. *Dynamika grup nieformalnych młodzieży na terenie gimnazjum* na Uniwersytecie Wrocławskim – 27. 06. 2007. Promotorem pracy była prof. Krystyna Ferenc (Uniwersytet Zielonogórski). Dysertację zrecenzowali: prof. Mirosława Wawrzak-Chodaczek (Uniwersytet Wrocławski) i prof. Edward Hajduk (Uniwersytet Zielonogórski). GRATULUJEMY!!!

Justyna Zbączyński

pion prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą

...Dział Nauki

Wyniki XXXIII konkursu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na projekty badawcze

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego poinformowało o rozstrzygnięciach XXXIII konkursu na projekty badawcze. Uczelnia na konkurs zgłosiła 20 wniosków, z tego do finansowania zostało zakwalifikowanych 7 projektów badawczych. Wśród zakwalifikowanych projek-

tów są: 4 projekty własne, 1 projekt własny habilitacyjny i 2 projekty promotorskie:

Projekty własne

- Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Informatyzacji
1. *Sterowanie tolerujące uszkodzenia w nieliniowych układach automatyki*. Kierownik tematu – prof. Józef Korbicz. Środki finansowe – 352.800 zł. Termin realizacji – 2007-2010.
 2. *Efektywne metody obliczeniowe dużej skali w planowaniu optymalnych strategii obserwacji procesów z czasoprzestrzenną dynamiką z zastosowaniem*

UZ, DOKTORAT - MGR KRZYSZTOF WĄŻY, 25.06.2007.
FOT. POLA KULECZKA

UZ, DOKTORAT - MGR ELŻBIETA ŚWIERCZYŃSKA,
10.07.2007, FOT. POLA KULECZKA

UZ, DOKTORAT - MGR EWA SZUMIGRAJ, 9.07.2007.
FOT. POLA KULECZKA

UZ, DOKTORAT - MGR MARCIN SZUMIGRAJ, 10.07.2007.
FOT. POLA KULECZKA

sieci sensorycznych. Kierownik tematu – prof. Dariusz Uciński. Środki finansowe – 317.300 zł. Termin realizacji – 2007-2010.

Wydział Fizyki i Astronomii

3. *Zastosowanie różniczkowej teorii Galois do badania nieliniowych równań fizyki*. Kierownik tematu – prof. Andrzej Maciejewski. Środki finansowe – 222.950 zł. Termin realizacji – 2007-2010.

4. *Radiowe i rentgenowskie promieniowanie związane z obszarem wysokiego napięcia nad czapą polarną pulsarów*. Kierownik tematu – prof. Janusz Gil. Środki finansowe – 345.800 zł. Termin realizacji – 2007-2010.

Projekt własny habilitacyjny

Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

5. *Bariery instytucjonalizacji merytokratycznych reguł doboru kadr kierowniczych w sektorze publicznym w Polsce*. Kierownik tematu – dr Mariusz Kwiatkowski. Środki finansowe – 30.000 zł. Termin realizacji – 2007-2009.

Projekty promotorskie

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

6. *Rozgrywane kolorowanie grafów*. Kierownik tematu – dr hab. Jarosław Grytczuk (doktorant – mgr Tomasz Bartnicki). Środki finansowe – 43.600 zł. Termin realizacji – 2007-2009.

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

7. *Kinematyka wysokościowej sieci pomiarowo-kontrolnej*. Kierownik tematu – prof. Józef Gil (doktorant – mgr inż. Sławomir Gibowski). Środki finansowe – 73.060 zł. Termin realizacji – 2007-2008.

III konkurs na projekty badawcze rozwojowe – rozstrzygnięty

Na III konkurs na projekty badawcze rozwojowe zostały zgłoszone 4 wnioski, z tego do finansowania zakwalifikowano 1 wniosek z Wydziału Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji: *Zintegrowany system monitorowania i sterowania systemami pomiarowymi państwowego wzorca jednostek miar, czasu i częstotliwości*. Kierownik tematu – dr inż. Janusz Kaczmarek. Środki finansowe – 504.400 zł. Termin realizacji – 2007-2009.

Gratulujemy kierownikom tematów zakwalifikowanych do finansowania i zachęcamy wszystkich pracowników naukowych do ponownego składania wniosków na ogłoszone konkursy.

Zgłoszenia na XXXIV konkurs wniosków o finansowanie projektów badawczych

Na XXXIV konkurs na projekty badawcze zgłoszono łącznie 20 wniosków, z czego 14 stanowią wnioski w ramach projektów własnych, 1 wniosek habilitacyjny i 5 jako wnioski promotorskie.

Ilość zgłoszonych wniosków według wydziałów przedstawia się następująco:

Projekty własne

- Wydział Humanistyczny: 5
- Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych: 2
- Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii: 1
- Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska: 1
- Wydział Fizyki i Astronomii: 1
- Wydział Nauk Biologicznych: 1
- Wydział Ekonomii i Zarządzania: 1
- Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii: 1
- Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji: 1

Projekty habilitacyjne

- Wydział Humanistyczny: 1

Projekty promotorskie

- Wydział Humanistyczny: 3
- Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji: 1
- Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych: 1

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji (Instytut Inżynierii Elektrycznej) wspólnie z Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Metrologii Elektrycznej „Metro” w Zielonej Górze zgłosił wniosek o finansowanie projektu badawczego celowego pt.: *Układ zasilania gwarantowanego na bazie napięciowego źródła synchronicznego*. Kierownikiem projektu jest prof. Zbigniew Fedyczak.

Życzymy wszystkim kierownikom zgłoszonych tematów projektów badawczych, pomyślnych rozstrzygnięć.

Dodatkowa dotacja na dofinansowanie podstawowej działalności statutowej w 2007 r.

Z prawdziwą radością informujemy, że Uniwersytet Zielonogórski otrzymał decyzję o zwiększaniu przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotacji na dofinansowanie podstawowej działalności statutowej w 2007 r. Przyznana wstępnie dotacja na działalność statutową w kwocie 2.477.000 zł została zwiększona o kwotę 514.000 zł. Zwiększenie dotacji uzyskały trzy Wydziały: Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Ekonomii i Zarządzania oraz Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

Zgodnie z zasadami, poziom uzyskanej dotacji uzależniony jest od oceny parametrycznej, a w ślad za tym przyznanej jednostce naukowej kategorii, którą ustala właściwa komisja Rady Nauki. Ustalenia komisji Rady Nauki zatwierdza Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Ocena jednostki naukowej (wydziału) dokonywana jest na podstawie informacji zawartych w corocznie składanych ankietach jednostki. Przy ocenie uwzględniane były kryteria w zakresie aktywności jednostki, wyników jej działalności naukowej oraz zastosowań praktycznych wyników badań naukowych i rozwojowych.

Jak wskazano wyżej informacje zawarte w ankietach są podstawą oceny jednostki. Stąd należy dołożyć wiele staranności w ich opracowywaniu i podawaniu poprawnych danych dotyczących zarówno liczby pracowników uczestniczących w badaniach, jak również dorobku naukowego.

Dla wyrównania różnic w poziomie, jednostki o najwyższej efektywności i najniższej dotacji na jednego zatrudnionego w B+R uzyskują dodatkową kwotę dotacji. I tak, uwzględniając powyższe elementy, zwiększona dotacja dla trzech w/w Wydziałów przedstawia się następująco:

Lp.	Wydział	brutto środki dla Wydziału	30% koszty pośrednie	netto środki dla Wydziału
1.	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	4.000	923	3.077
2.	Wydział Ekonomii i Zarządzania	98.000	22.615	75.385

3.	Wydział Elek- trotechniki, Informatyki i Telekomuni- kacji	412.000	95.077	316.923
	Razem	514.000	118.615	395.385

Łączna kwota dotacji podmiotowej na dofinansowanie podstawowej działalności statutowej dla Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2007 r. wynosi 2.991.000 zł.

Dotacja celowa na realizację inwestycji aparaturowej dla Wydziału Artystycznego

Informujemy, że Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznało Wydziałowi Artystycznemu dotację celową w wysokości 41.000 zł na dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji aparaturowej.

Bożena Bieżańska

...Dział Współpracy z Zagranicą

Targi edukacyjne

W dniach 27-28 czerwca 2007 Uniwersytet Zielonogórski uczestniczył w pierwszej edycji targów edukacyjnych we Frankfurcie nad Odrą *Szanse w Regionie Odry 2007*. Targi zostały zorganizowane przez Instytut Rozwoju Talentów przy wsparciu Izby Przemysłowo-Handlowej we Frankfurcie nad Odrą i innych partnerów.

Targi były skierowane do uczniów ostatnich klas gimnazjum i szkół średnich z Polski i z Niemiec. Zachęcić do udziału w imprezie miały liczne spotkania w szkołach po obu stronach Odry, organizowane dla uczniów i kadry nauczycielskiej. Dzięki nim młodzież mogła umówić się na rozmowę z przedstawicielami interesującej ich uczelni.

Uniwersytet Zielonogórski reprezentowali Dział Współpracy z Zagranicą, Biuro Promocji oraz Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości.

Kolejne spotkanie uczniów z przedstawicielami uczelni już za rok.

Katarzyna Błaszkiwicz

Więcej szans na kształcenie za granicą w ramach programu Erasmus

Nowy rok akademicki będzie 9. rokiem realizacji na naszej uczelni programu *Erasmus*. Poprzedni rok 2006/

2007 zaowocował wyjazdami ponad 60 studentów, odbywających część studiów w uczelniach zagranicznych oraz ponad 20 wyjazdami pracowników, którzy przeprowadzali zajęcia dydaktyczne na uczelniach partnerskich oraz negocjowali warunki kolejnych umów bilateralnych. Dzięki programowi *Erasmus* na naszej uczelni mogli także gościć studenci i wykładowcy z zagranicy. Uniwersytet Zielonogórski w tym czasie odwiedzili studenci m.in. z Francji, Niemiec i Czech.

Czym jest Erasmus?

Erasmus jest programem Unii Europejskiej wspierającym współpracę między uczelniami, skierowanym do szkół wyższych, ich studentów i pracowników.

Celem *Erasmusa* jest podnoszenie jakości kształcenia w krajach uczestniczących w tym programie poprzez rozwijanie międzynarodowej współpracy między uczelniami oraz wspieranie mobilności studentów i pracowników szkół wyższych. Do niedawna *Erasmus* był częścią wspólnotowego programu *Socrates*. Od roku akademickiego 2007/08 założenia programu *Erasmus* zostały zmodyfikowane. Rozszerzono jego zadania, dając tym samym więcej możliwości wspierania mobilności w sferze szkolnictwa wyższego.

W perspektywie finansowej 2007-2013 *Erasmus* jest komponentem programu *Uczenie się przez całe życie* (*The Lifelong Learning Programme*), nowego programu Unii Europejskiej w dziedzinie edukacji i doskonalenia zawodowego.

Jakie możliwości oferuje program?

Nowy program *Erasmus* oferuje szerszą gamę możliwości kształcenia się i zdobywania kwalifikacji zawodowych za granicą. Od tego roku, oprócz dotychczas realizowanych wyjazdów na studia, program oferuje studentom możliwość odbywania praktyk w zagranicznych instytucjach. Pracownicy uczelni mają natomiast możliwość dofinansowania pobytów szkoleniowych, które wcześniej nie były finansowane z programu.

Studenci

- **Wyjazdy na część studiów** do partnerskich uczelni krajów uczestniczących
- **Wyjazdy na praktyki** do instytucji, firm, organizacji w krajach europejskich na okres od 3 miesięcy do 1 roku akademickiego

Studenci wyjeżdżający na studia i praktykę otrzymują stypendium, które dofinansowuje koszty pobytu za granicą. Ponadto, studiując na uczelni partnerskiej, każdy stypendysta *Erasmusa* jest zwolniony z opłat za kształcenie, nie tracąc tym samym świadectw uzyskanych na UZ (np. stypendium socjalnego czy naukowego).

Pracownicy

- nauczyciele akademicy
 - wyjazdy do partnerskich uczelni w celu **prowadzenia zajęć dydaktycznych**
 - wyjazdy do partnerskich uczelni oraz do innych współpracujących instytucji, organizacji, przedsiębiorstw **w celach szkoleniowych (doskonalenie własnych kwalifikacji, poszerzanie wiedzy w danej dziedzinie, udział w szkoleniach itp.)**
- inni pracownicy uczelni (np. pracownicy administracji) - wyjazdy pracowników do partnerskich uczelni w celu doskonalenia własnych umiejętności (np. podczas wizyt studyjnych)

Pracownicy, podobnie jak studenci, otrzymują stypendium *Erasmusa* oraz mają możliwość uzyskania zwrotu kosztów podróży.

Oprócz wspierania wymiany, program *Erasmus* dofinansowuje organizację kursów intensywnych, udział w projektach wielostronnych i w sieciach tematycznych.

Warunkiem wyjazdu w ramach programu *Erasmus* jest podpisana umowa bilateralna między uczelniami, dająca podstawy do organizacji wymiany. Obecnie nasza uczelnia współpracuje z blisko 50 uczelniami zagranicznymi, do których organizowane są wyjazdy studentów i kadry.

Wykaz uczelni partnerskich w ramach programu *Erasmus*:

BELGIA	
Haute Ecole Francisco Ferrer	Wydział Humanistyczny
CZECHY	
Univerzita Hradec Králove	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
Zapadoceska Univerzita v Plzni	Wydział Mechaniczny
FINLANDIA	
Jyväskylä Politechnic	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
University of Oulu	Wydział Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji
Lappeenranta University of Technology	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii
FRANCJA	
IUMF del' Akademie de Caen	Wydział Humanistyczny
Université Rennes 2 – Haute Bretagne	Wydział Artystyczny
Université de Savoie	Wydział Humanistyczny
Université de Perpignan	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Ecole Supérieure d'Ingenieurs de Poitiers	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Université de Caen Basse-Normandie	Wydział Humanistyczny
GRECJA	
Aristotle University of Thessaloniki	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
University of the Aegean	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii
HISZPANIA	
Universidad de Extremadura	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii
Universidad de Vigo	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Universitat Politècnica de Catalunya	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Universidad Católica San Antonio de Murcia	Wydział Humanistyczny

Universidad de Cádiz	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
HOLANDIA	
Technische Universiteit Delft	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii
ŁOTWA	
Rezeknes Augstskola	Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska
NIEMCY	
Brandenburgische Technische Universität Cottbus	Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska; Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii; Wydział Ekonomii i Zarządzania; Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji; Wydział Mechaniczny
Fachhochschule Gießen-Friedberg	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Fachhochschule Würzburg-Schweinfurt	Wydział Mechaniczny
Universität Würzburg	Wydział Humanistyczny
Ernst-Moritz-Arndt Universität Greifswald	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii
Hochschule Mittweida	Wydział Mechaniczny
Technische Universität Carolo Wilhelmina	Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska
Technische Universität Dresden	Wydział Humanistyczny; Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii; Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Technische Universität Ilmenau	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Universität Kaiserslautern	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii; Wydział Ekonomii i Zarządzania
Pädagogische Hochschule Karlsruhe	Wydział Humanistyczny
Fachhochschule Vechta	Wydział Humanistyczny
Universität Leipzig	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
Universität Potsdam	Wydział Mechaniczny Wydział Humanistyczny
Hochschule Ravensburg-Weingarten	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
NORWEGIA	
Oslo University College	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
Nesna University College	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
PORTUGALIA	
Universidade do Minho	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Universidade do Algarve	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
Universidade Nova de Lisboa	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Universidade da Beira Interior	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
TURCJA	
Anadolu Universitesi	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

WIELKA BRYTANIA	
University of Hull	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
University of Southampton	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
University of Sheffield	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Sheffield Hallam University	Wydział Mechaniczny
Dartington College of Arts	Wydział Artystyczny
Cambridge University	Wydział Mechaniczny
WŁOCHY	
Universita degli Studi di Milano	Wydział Humanistyczny

Gdzie szukać informacji?

Realizacją programu *Erasmus* na naszej uczelni zajmuje się Dział Współpracy z Zagranicą. Tutaj można uzyskać szczegółowe informacje na temat programu. Informacje dodatkowe znajdują się również na stronie internetowej www.dwz.uz.zgora.pl.

Kontakt

mgr Agnieszka Możejko
Uczelniany Koordynator Programu LLP/*Erasmus*
Dział Współpracy z Zagranicą
Kampus B, al. Wojska Polskiego 69
Budynek Główny, pokój 302R
65-762 Zielona Góra
tel. 068 328 3293
e-mail: DWZ@uz.zgora.pl

Agnieszka Możejko

Nowości wydawnicze

**Monografia Marcina Witczaka
wydana w Niemczech**

W kwietniu br. prestiżowe wydawnictwo Springer-Verlag opublikowało monografię pt. *Modelling and Estimation Strategies for Fault Diagnosis of Non-Linear Systems. From Analytical to Soft Computing Approaches* (tłum. Strategie Modelowania i Estymacji dla Diagnostyki Uszkodzeń Systemów Nieliniowych. Od Metod Analitycznych do Techniki Sztucznej Inteligencji)

autorstwa dr inż. Marcina Witczaka. Książka ukazała się w serii Lecture Notes In Control and Information Sciences, poświęconej prezentacji najnowszych wyników badań z zakresu nowoczesnej automatyki i informatyki. Stanowi ona podsumowanie ośmioletnich oryginalnych badań autora w dziedzinie diagnostyki uszkodzeń dla systemów nieliniowych.

Bieżący rozwój technologiczny rodzi potrzebę konstruowania coraz bezpieczniejszych i bardziej niezawodnych systemów przemysłowych. Niniejsze uwarunkowania przekształciły diagnostykę techniczną ze sztuki projektowania satysfakcjonująco bezpiecznych systemów do nowoczesnej dziedziny nauki, jaką jest obecnie. Z drugiej strony, dynamiczny rozwój urządzeń przemysłowych zmusza naukowców i inżynierów do stawiania czoła problemom o stale rosnącej złożoności. Jediną drogą do przezwyciężenia takich problemów jest wykorzystanie informacji ukrytej w pomiarach związanych ze sterowanym i nadzorowanym systemem. Jednym ze sposobów realizacji tak ambitnego zadania jest wykorzystanie idei, tzw. redundancji analitycznej. Podejście to sprowadza się do porównania działania modelu matematycznego systemu z samym systemem, tzn. na podstawie otrzymanej różnicy określa się czy diagnozowany system pracuje poprawnie czy też nie. Dalszą i bardziej dogłębną wiedzę na temat bieżącego zachowania systemu można uzyskać poprzez zastosowanie technik estymacji stanu i/lub parametrów systemu.

Chociaż większość systemów przemysłowych cechuje typowo nieliniowy charakter, najczęściej stosowanym podejściem do rozwiązania problemu diagnostyki uszkodzeń jest zastosowanie dobrze znanych narzędzi dla systemów liniowych, które są szczegółowo opisane w wielu doskonałych monografiach i książkach. Z drugiej strony, jasnym jest, że takie postępowanie osłabia potencjalne możliwości systemu diagnostycznego. W celu przeciwdziałania takiej sytuacji, w ciągu ostatnich dwóch dekad obserwuje się silny rozwój technik diagnostycznych dla systemów nieliniowych.

Niniejsza monografia przedstawia szerokie spektrum technik modelowania i estymacji dla diagnostyki uszkodzeń systemów nieliniowych ze szczególnym uwzględnieniem, tzw. problemu odporności związanego z niepewnością modeli wykorzystywanych w układach diagnostyki.

Monografia dzieli się na trzy części. Część pierwsza stanowi przegląd istniejącego stanu wiedzy w zakresie diagnostyki uszkodzeń. W szczególności, Rozdział 2 przedstawia najczęściej stosowane techniki analityczne, natomiast Rozdział 3 prezentuje rozwiązania wykorzystujące techniki sztucznej inteligencji, takie jak algorytmy ewolucyjne i sztuczne sieci neuronowe. Wszystkie prezentowane rozwiązania przedstawia się w zunifikowany sposób, co ułatwia ich porównanie oraz krytyczne spojrzenie na możliwości zastosowania w kontekście praktycznych aplikacji. Pozostałe dwie części monografii prezentują oryginalne rezultaty badawcze Autora. W szczególności, część

druga przedstawia efektywne techniki projektowania obserwatorów o nieznanym wejściu umożliwiające odporną diagnostykę uszkodzeń dla dyskretnych w czasie systemów nieliniowych (Rozdział 4). Niniejsza część przedstawia również potencjalne możliwości zastosowania technik planowania eksperymentu pomiarowego i estymacji parametrów do diagnostyki uszkodzeń (Rozdział 5). W szczególności, główną uwagę koncentruje się na planowaniu eksperymentu i estymacji parametrów dla potrzeb pomiaru i diagnostyki uszkodzeń układu impedancji. Przedmiotem części trzeciej jest przedstawienie oryginalnych osiągnięć autora w kontekście zastosowania technik sztucznej inteligencji w układach diagnostyki technicznej. W szczególności, Rozdział 6 prezentuje zastosowania algorytmów ewolucyjnych w kontekście rozwiązywania zadań optymalizacji związanych z procesem projektowania obserwatorów diagnostycznych. Natomiast w Rozdziale 7 prezentuje się odporne techniki detekcji uszkodzeń wykorzystujące statyczne i dynamiczne sztuczne sieci neuronowe. Na szczególną uwagę zasługują również techniki umożliwiające wyznaczenie optymalnego planu eksperymentu pomiarowego dla potrzeb konstruowania modeli neuronowych.

Podsumowując, należy zaznaczyć, że skuteczność działania rozwiązań prezentowanych w niniejszej monografii została odpowiednio zilustrowana za pomocą szeregu praktycznych zastosowań, takich jak: pomiar i diagnostyka układu impedancji, estymacja stanu i diagnostyka uszkodzeń silnika elektrycznego prądu zmiennego, estymacja stanu manipulatora, diagnostyka uszkodzeń zaworu regulacyjnego stanowiącego fragment instalacji pierwszej części stacji wyprawy Cukrowni Lublin.

Andrzej Obuchowicz

**TADEUSZ BILIŃSKI
Terminologia w działalności inwestycyjno-
budowlanej.**

**Wydawca - Izba Projektowania Budowlanego
w Warszawie.**

Z przyjemnością informujemy, że w czasie wakacji ukazała się książka autorstwa prof. Tadeusza Bilińskiego pt. *Terminologia w działalności inwestycyjno-budowlanej*. Wydawcą tej pozycji jest Izba Projektowania Budowlanego w Warszawie. W przedmowie do książki prof. Zbigniew Grabowski Prezes Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa napisał między innymi: „po wejściu Polski do Unii Europejskiej nastąpiły istotne zmiany w ustawach dotyczących szeroko rozumianego procesu inwestycyjnego w celu dostosowania ich do wymagań prawa unijnego. W świetle dokonanych już i zachodzących nadal zmian, konieczne jest pełniejsze przyswojenie pojęć dotyczących działalności inwestycyjno-budowlanej, a także ujednolicenie stosowanej terminologii.

Publikacja prof. Tadeusza Bilińskiego...wspomagać będzie w istotny sposób współdziałanie i współpracę wszystkich uczestników tej działalności.

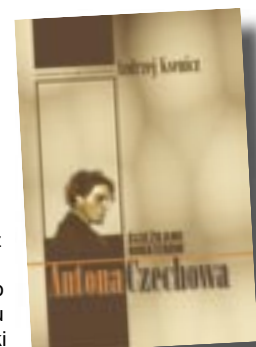
Książka będzie bardzo przydatna dla inwestorów, pracowników urzędów administracji rządowej i samorządowej wszystkich szczebli, projektantów, wykonawców budowlanych, a także innych osób związanych z działalnością inwestycyjno-budowlaną”.

Marek Dankowski

**KSENICZ A.,
Ścieżkami bohaterów Antona Czechowa,
s. 226, oprawa broszurowa, 15 x 21 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007**

Kompletowanie materiału dla niniejszej pracy oraz publikacja wybranych jego fragmentów zapoczątkowane zostały po 2000 roku. Niektóre z nich, w sygnałnej formie, ukazały się w rosyjskiej wersji językowej. Praca pomyślana została jako próba poszerzenia dotychczasowego oglądu spuścizny autora *Czarnego mnicha* o nowe wątki

interpretacyjne. Dlatego znalazło się w niej rozwinięcie założeń i przemyśleń prezentowanych w niektórych publikowanych już tekstach. Przy udanej, zakładamy, realizacji zamysłu taka nowa całość powinna zyskać walor tematycznie zwartej opracowania, stając się tym samym jeszcze jedną próbą spojrzenia na twórczość pisarza. Rozważone w niej zostaną niektóre zagadnienia warsztatu Czechowa-artysty oraz wyróżniające pisarza cechy osobowościowe. W związku z tym ma to być możliwie jednolity wykład o twórcy *Kameleona* i, nade wszystko, o dziesiątkach jego literackich postaci. Zamierzenie nasze nie jest więc wcale proste, tym bardziej, jeżeli przyjmemy, że chcemy iść śladami wytyczonymi przez samych bohaterów, poczynając od najwcześniejszych opowiadań autora *Kaprala Prisybiejewa*, aż do ostatnich jego utworów, pozostawiając nieco z boku utwory dramatyczne. Wspomniane kłopoty sprawić może właśnie próba poprawnego odczytania autorskiej kreacji realnego świata, realizowanej poprzez pokazanie tych wybranych jego fragmentów, w jakich wypadło funkcjonować postaciom literackim Czechowa.

[Ze Wstępu]

**KARSAWIN L.,
Wschód, Zachód i rosyjska idea,
s.138, oprawa broszurowa, 15 x 21 cm, Oficyna
Wydawnicza UZ, 2007**

Prezentowany polskiemu Czytelnikowi przekład eseju filozoficznego Lwa Karsawina *Wschód, Zachód i rosyjska idea* jest drugim (po Włodzimierza Solowjowa *Rosyjskiej idei*, 2004 r.) tekstem, jaki ukazuje się z inicjatywy pracowników Instytutu Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego, podejmującym ważny dla rozumienia fenomenu i osobliwości „duszy rosyjskiej” temat różnic pomiędzy Wschodem i Zachodem, religią katolicką i prawosławną, Rosją i Europą Zachodnią, a

co za tym idzie – specyfiki rosyjskiej kultury.

Jest to tekst niezwykle erudycyjny, naszpikowany wprost wiadomościami i odniesieniami do *Biblii*, innych dokumentów kościelnych, do historii Kościoła oraz do wydarzeń z historii powszechnej, o których jednak Karsawin nie mówił wprost, ale w formie zawołowanej i pośredniej. Z tego powodu przed tłumaczami stało nie lada zadanie: oddać nie tylko samą treść, ale odszukać bazę źródłową, nie tylko dokonać przekładu, ale też zaopatrzyć go w przypisy, mające na celu lepsze, dokładniejsze i odpowiadające zamiarom samego myśliciela zrozumienie utworu. Dlatego dziękujemy szczególnie naszym konsultantom: Profesor Galinie Garajewej, Profesorowi Andrzejowi de Lazari, Profesor Tatianie Rongińskiej i Księdzu doktorowi Piotrowi Przesmyckiemu – za wszystkie uwagi, podpowiedzi, merytoryczną dyskusję, za krytykę. Mamy nadzieję, że polska edycja tej niezwyklej rozprawki okaże się warta zaangażowania nas wszystkich. Praca nad nią dała nam osobiście ogromną satysfakcję intelektualną. Niestety, nie wszystkie cytaty udało się zlokalizować. Kilka z nich pozostało dla nas tajemnicą, z tego powodu ich przekład jest naszą własną propozycją. Mamy nadzieję, że zdołaliśmy oddać szczególny klimat tych wypowiedzi. Pozostawiliśmy też w nawiasach w języku oryginału pewne trudne pojęcia niefunkcjonujące w języku mówionym, aby sam Czytelnik (znający język rosyjski) mógł dokonać stosownych ocen. Tom ten dedykujemy pamięci Profesora Włodzimierza Rydzewskiego – znakomitego znawcy myśli rosyjskiej i człowieka dla wszystkich życzliwego.

[Od Autorów przekładu]

**BELZYT L.C.,
Torgau. Miasto i twierdza 1809-1914,
s. 102 [12], oprawa broszurowa, 15 x 21 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007**

W świetle przedstawionych faktów Torgau jawi się nam jako miasto średniej wielkości o ograniczonym znaczeniu regionalnym, ale bogate w tradycje, zwłaszcza z okresu reformacji. W wieku dziewiętnastym w historii Saksonii, Prus

i Cesarstwa Niemieckiego zasłynęła jako znacząca twierdza, odgrywająca militarną rolę zwłaszcza w schyłkowym okresie napoleońskim. Po przejściu we władanie Prus pozostał długi czas ośrodkiem zdeterminowanym przez czynniki militarne, jako twierdza i miasto garnizonowe. Korzystną stroną tego faktu była stymulacja znaczącego rozwoju kilku gałęzi rzemiosła, pracującego na potrzeby wojska.

Dopiero jednak po likwidacji twierdzy Torgau mógł się swobodnie rozwijać – rozrastać przestrzennie i industrializować na miarę swoich potrzeb i możliwości ekonomicznych. Na przełomie XIX i XX wieku zanotować należy wiele osiągnięć w tej dziedzinie. Miasto zmodernizowało wtedy swoją infrastrukturę i upiększyło swój wygląd. Powstało ponadto kilkanaście fabryk średniej wielkości, z których niektóre posiadały znaczenie ogólnokrajowe i zatrudniały znacznie ponad 100 robotników.

W ośrodku tym kwitło także stosunkowo bogate życie kulturalne, organizowane przez nauczycieli, zwłaszcza gimnazjalnych. Specyficznego kolorytu dodawały miastu stacjonujące w nim oddziały wojskowe, których oficerowie angażowali się w dziedzinie kulturalnej, społecznej i finansowo-ekonomicznej. Wojsku zawdzięcza Torgau ponadto istnienie tam łoża masońskiej, której wpływy i metody oddziaływania na przebieg wypadków w mieście pozostają odkryte jeszcze mgiełką tajemnicy.

Wnioski płynące z niniejszej analizy dokumentują, że życie w Torgau posiadało swój specyficzny, raczej powolny rytm, ale nie ograniczało się „do pieczenia we własnym sosie”. Tamtejsza elita kulturalno-społeczna mogła poszczycić się wieloma osobami znanymi daleko poza granicami miasta dzięki ich osiągnięciom w dziedzinie nauki, kultury, medycyny i wojskowości. Z całą pewnością społeczeństwo Torgau nie zasługuje na określenie „kołtuństwa drobnomieszczańskiego”, jakim obdarzył je historyk lipski Dieter Scholz.

Przedstawione przeze mnie wywody w kilku miejscach odbiegają od norm naukowości, ale nie oznacza to, że są fałszywe. Pozwoliłem sobie na takie drobne odstępstwa od reguł, gdyż moim zdaniem historia jest wciąż dziedziną żywą i trochę esyistycznych stwierdzeń oraz niecodziennych porównań nic nie może jej zaszkodzić, a z pewnością jedynie przynieść korzyści w postaci większej (mam nadzieję) przyjemności odbioru podczas lektury.

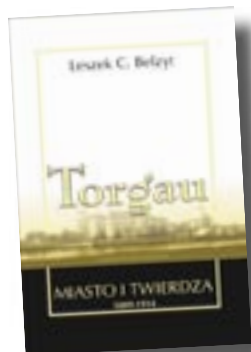
[z Podsumowania]

**LESZKOWICZ-BACZYŃSKI J.,
Klasa średnia w Polsce? Sytuacja
pracy, mentalność, wartości,
s. 330, oprawa broszurowa 17
x 24 cm, Oficyna Wydawnicza
UZ 2007**

Celem swych badań czynię trzy kategorie społeczne – inteligentów, menedżerów i przedsiębiorców, uznając, że charakteryzują je specyfika pracy oraz przekonania. Współcześnie przypisuje się im ważną rolę w kształtowaniu

gospodarki rynkowej w Polsce, ponieważ to właśnie one p o t e n c j a l n i e współtworzą polską klasę średnią. Prezentowane tu analizy nie zmierzają do uchwycenia procesów ich kształtowania się, bezpośrednio widocznych w postaci indywidualnych karier, czy trudniej obserwowalnych „kanałów” rekrutacji do *middle class*. Uznaję bowiem, iż nie są one jeszcze zakończone, a w związku z tym ich rezultatów nie da się w sposób jednoznaczny przewidzieć. Ogólnym celem jest natomiast diagnoza kondycji środkowych kategorii w społecznej hierarchii, osiągniętej po kilkunastu latach polskich przemian. Równocześnie pojawiają się kolejne dylematy teoretyczne, które wzbudzają wątpliwości co do istnienia obecnie polskiej klasy średniej. Stąd tytuł rozprawy przyjmuje postać pytania. Należy sądzić, iż zawarte tutaj analizy umożliwią sformułowanie przynajmniej wstępnych odpowiedzi nie tylko dotyczących istnienia klasy średniej, lecz także będą stanowić krok w wyjaśnieniu jej statusu, zwłaszcza, że ma ona długą tradycję w społeczeństwach rozwiniętych.

[Ze Wstępu]

**KARIERA I SUKCES.
ANALIZY SOCJOLOGICZNE,
red. K.M. Słomczyński,
s.364, oprawa broszurowa, 17 x 24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2007**

Pomysł przygotowania tomu studiów na temat kariery i sukcesu zrodził się w związku z realizacją ogólniejszego projektu, dotyczącego struktury społecznej w okresie transformacji postkomunistycznej w Polsce. Celem tego projektu - pt. „Struktura społeczna w Polsce, 1988-2003: Analiza dynamiczna w kontekście międzynarodowym” - było przedstawienie zasadniczych zmian, jakie dokonują się po 1989 roku w naszym kraju pod względem szeroko rozumianych nierówności społecznych. Tom *Kariera i sukces: Analizy socjologiczne* wszedł w zakres tego ogólniejszego projektu.

Zasadniczym źródłem informacji w projekcie, dotyczącym struktury społecznej, są panelowe badania surveyowe występujące pod nazwą POLPAN 1988-2003, a obejmujące reprezentatywną próbę dorosłych osób w Polsce. Trzon tej próby stanowią osoby, z którymi przeprowadzono wywiady kwestionariuszowe kolejno w latach 1988, 1993, 1998 i 2003. Znaczną część artykułów w tym tomie opiera się na tych wywiadach. Redaktor niniejszego tomu doszedł jednak do wniosku, że problematyka kariery i sukcesu powinna być przedstawiona również z wykorzystaniem innych materiałów - sondażowych i pozasondażowych. Czytelnik otrzymuje więc zbiór artykułów zróżnicowanych zarówno tematycznie, jak i metodologicznie. Szczególne połączenie „tematów” i „metod” wbudowane jest w odmienne perspektywy badawcze.

[Od Redaktora]

**ECKERT W.,
Fortyfikacje nadodrzańskie w procesie
rozwoju nowożytnej sztuki fortyfikacyjnej
w XVII – XIX w.,
s. 484, oprawa twarda, 21 x 21 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2007**

Zazwyczaj w rozważaniach nad historią budownictwa fortyfikacyjnego więcej uwagi przywiązuje się do kryterium czasu, a mniej do kryterium przestrzeni. Wydaje się jednak, że nie jest potrzebne, a nawet możliwe, rozdzielenie i różnicowanie tych kategorii. Rozwijające się fortyfikacje kształtowały przestrzeń zarówno w bezpośrednim swoim sąsiedztwie, jak i w dużo szerszym otoczeniu (np. regulacja rzek, niwelacja terenu, tworzenie zalewów). Ale również przestrzeń miała wpływ na kształtowanie się fortyfikacji jako systemu miejskiego oraz na kształt poszczególnych dzieł (np. położenie miasta przy rzece, topografia terenu, dostępność i rodzaj materiałów budowlanych). Przestrzeń będąca przedmiotem niniejszej analizy została ograniczona do terenu wyznaczonego przez sześć wielkich miejskich systemów fortyfikacyjnych leżących wzdłuż Odry. Przestrzeń tę nazwano „Osią Odry”. Przez włączenie tej przestrzeni w tło historyczne można uzyskać wyznaczniki czasu oraz związek z twórczą działalnością człowieka. Fortyfikacje nadodrzańskie w czasach nowożytnych były ogniwami łańcucha tworzącego cały system twierdz broniących dużych przestrzeni. Były to twierdze usytuowane wzdłuż wschodnich rubieży państwa pruskiego. Twierdze Koźle (Kosel), Brzeg (Brieg), Wrocław (Breslau) i Głogów (Glogau) służyły do utrzymania Śląska tworzącego cypel wysunięty pomiędzy Polskę, Saksonię i Austrię. Kostrzyn (Küstrin) i Szczecin (Stettin) chroniły Prusy wraz z Pomorzem od ataku ze wschodu. W niniejszym opracowaniu fortyfikacje nadodrzańskie widziane są jako zespół budowli inżynierskich służących do obrony miejsca, ale także jako wielki system ufortyfikowania granic.

[Ze Wstępu]

**BORAWSKI S.,
Reguła zakonu świętej Klary. Wyrazy graficzne z lokalizacjami wraz z podobizną zabytku i transliteracją,
s. 218, 17 x 24 cm, oprawa broszurowa,
oficina Wydawnicza UZ, 2007**

Najstarszy polski tekst reguły zakonu klarysek z początku XVI lub przełomu XV/XVI wieku z rękopisu Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, oznaczony w *Inwentarzu rękopisów...* sygnaturą i incipitem: 1874/I „Poczyna sya Reguła Polska panney swyenthei Clarj” został opublikowany dwukrotnie:

1. w transliteracji graficznej jako: *Rękopis ZNIO, sygn. 1874/I: Reguła zakonu świętej Klary. I. Transliteracja zabytku*,
2. w transliteracji uproszczonej, opatrzonej obszernym wprowadzeniem filologicznym jako: *Późnośredniowieczna 'Reguła panny św. Klary*.

Językowa i tekstowa substancja zabytkowego tekstu uzasadniała zabiegi o wprowadzenie go do obiegu naukowego. Zapewne celowe byłoby opublikowanie specjalnej monografii, obejmującej całość materiału i gruntowne jego opracowanie. Przygotowania objęły szereg analiz. Niestety, nie udało mi się ustalić podstawy dla tekstu tłumaczenia, a bez tego książka byłaby ułomna. Jest tak dlatego, że niektóre z wykonanych analiz każą sądzić, że mamy do czynienia z tekstem przepisany pod dyktando przez kilka rąk pisarskich z jakiegoś wcześniejszego. W takiej sytuacji celowe byłoby gruntowne zestawienie tekstu polskiego z podstawą łacińską. Ono jednak musiałoby być wykonane przez dobrego znawcę filologii nowołacińskiej. Takie zadanie przerasta nasze możliwości – nie udało się też dotąd pozyskać odpowiednio wykwalifikowanego współautora.

Gdy więc niemożliwe jest przedstawienie gruntownej książki monograficznej, zdecydowałem się udostępnić zainteresowanym te spośród przygotowanych jej części, które są ukończone, a ich naukowa użyteczność nie jest uwarunkowana znajomością podstawy filologicznej dla zachowanej *Reguły polskiej zakonu panny świętej Klary* i porównaniem przekładu polskiego z łacińską regułą papieża Urbana IV. Opublikowanie kompletnego materiału może okazać się skutecznym sposobem osiągnięcia tego, czego nasza osobista praca nie przyniosła. Takim opracowaniem udostępniającym środowisku badaczy ciekawy materiał językowy i tekstowy jest graficzny słownik wyrazów tekstowych obszernego zabytku z ich lokalizacjami w tekście (konkordancja).

[Z Wprowadzenia]

**KURZĘPA J.,
Socjopatologia pogranicza. Zmiany w życiu społeczności zachodniego pogranicza. Studium socjologiczne
s. 282, oprawa broszurowa, 17 x 24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2007**

W ostatnich latach wyraźne jest szczególne zainteresowanie wielu środowisk, zarówno akademickich, jak i politycznych, kwestiami pogranicza. Pogranicze rozumiane jest tu wieloaspektowo, gdyż współczesność przynosi różne jego konotacje, od administracyjno-terytorialnych przez kulturowo-społeczne do mentalno-świadomościowych. Renesans tego pojęcia wzmacniają tendencje unifikującej się Europy z dominującym w ujęciu politologicznym aspektem regionalizacji oraz zacierania różnic i granic, a tym samym pogranicz. Mimo zaufania do własnych idei konceptualistów i wizjonerów nowego świata zarówno granice (te administracyjne), jak i pogranicza (choćby stanów i aktów świadomości jednostki) wciąż istnieją. Szczególny wymiar badawczy ich kondycji znalazł odzwierciedlenie w szerokiej multidyscyplinarnych analizach dokonywanych w rozmaitych ośrodkach akademickich w Polsce. Korzystając z tego dorobku, będąc pod wpływem rozmaitych inspiracji wypływających z badań tam realizowanych, staram się zarysować jedno z oblicz po-

granica – przejawy jego socjopatologizacji. Praca ma charakter empiryczny. Przedmiotem moich dociekań są przejawy i przyczyny ujawniających się na pograniczach zachowań patologicznych, które próbuję uchwycić w kontekście zachodzących na tym obszarze interakcji, działań i stosunków społecznych. Przyglądałem się im w trakcie badań terenowych, opierając się między innymi na pierwowzorach chicagowskiej szkoły badań terenowych, w szczególności na obserwacji uczestniczącej.

[Ze Wstępu]

niez w tych obszarach naszej rzeczywistości, które bądź to są zapomniane przez badaczy, bądź przemilczane, bądź też wymagają, by je odkryć na nowo.

[Ze Wstępu]

LITERATURY I JĘZYKI WSCHODNIOSŁOWIAŃSKIE Z PERSPEKTYWY POCZĄTKU XXI WIEKU,
red. A. Ksenicz, B. Tichoniuk,
s. 340, 17 x 24 cm, oprawa broszurowa,
Oficina Wydawnicza 2007

Niniejszy tom dedykowany jest Panu Profesorowi Marianowi Ściepurze z okazji 20-lecia pracy na Uniwersytecie Zielonogórskim.

[...] Z Zielonogórskim środowiskiem akademickim prof. Marian Ściepuro związany był od 1985 roku, pracując w ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej (następnie – Uniwersytecie Zielonogórskim) – początkowo na pół etatu, a od roku 1996 na pełnym etacie, pełniąc między innymi funkcję kierownika Zakładu Literatur Wschodniosłowiańskich. Stąd z dniem 1 października 2004 roku odszedł na emeryturę – jak mawia sam Pan Profesor: „z perspektywą na świetlaną przyszłość...”.

Specjalizacja naukowa prof. Mariana Ściepury to współczesna literatura rosyjska, polsko-rosyjskie i rosyjsko-polskie stosunki kulturalne, problematyka genologiczna oraz białorutenistyka. Dorobek naukowo-badawczy Pana Profesora jest nader pokaźny – obejmuje około 90 publikacji, w tym – trzy monografie: *Poetyka Eugeniusza Jewtuszenki (1911)*, *Włodzimierz Ługowski (1901-1957)*, wydana w 1983 roku, oraz *Współczesny poemat rosyjski. Typologia gatunku* z roku 1993.

W ciągu wieloletniej pracy dydaktycznej prof. Marian Ściepuro prowadził wszystkie właściwe rodzaje zajęć z zakresu historycznoliterackiej specjalności: wstęp do literaturoznawstwa, wykłady i ćwiczenia z historii literatury rosyjskiej, wykłady monograficzne i historycznoliterackie seminaria magisterskie, jak również z dyscyplin pokrewnych – poetyki, teorii literatury czy polsko-rosyjskich stosunków kulturowych i literackich. Ogromnym zainteresowaniem wśród studentów cieszyły się w szczególności seminaria magisterskie prowadzone przez Pana Profesora, czego wymiernym rezultatem jest ponad 200 napisanych pod Jego kierunkiem prac magisterskich. Prof. Ściepuro wypromował ponadto 4 doktorów, co stanowi świadectwo jego troski o rozwój młodej kadry naukowej.

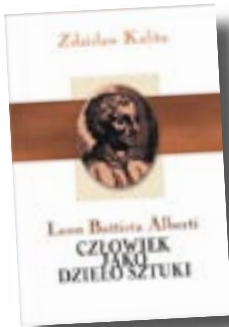
Za swoje osiągnięcia profesor Marian Ściepuro był dwukrotnie wyróżniany Nagrodą Ministra III°, został ponadto odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Edukacji Narodowej. Żywiąmy głęboką nadzieję, że odejście prof. Ściepury na emeryturę nie oznacza rezygnacji z dalszego aktywnego udziału w życiu polskiej slawistyki i rusycystyki, że jeszcze nie raz będziemy mieli przyjemność i zaszczyt wysłuchać gościnnych wykładów Pana Profesora na Sympozjach Slawistycznych, organizowanych cyklicznie przez nasz Instytut.

[Ze słowa wstępnego]

SZÓSTAK A.,
W poszukiwaniu tożsamości. Liryczne horyzonty mitu dzieciństwa w poezji polskiej drugiej połowy XX wieku,
s. 300, 15 x 21 cm, oprawa broszurowa,
Oficina Wydawnicza UZ, 2007

Przedmiotem zainteresowania badawczego mojej pracy są teksty, w których kategorie dzieciństwa i dziecka nie będą wiązały się ani z ich adresatem, ani nawet tematem czy sposobem obrazowania i widzenia świata, będą natomiast kluczem do wyjaśnienia różnych aspektów osobowości dojrzałej. Dzieciństwo materializuje się więc nie w wierszach dla młodego czytelnika, lecz w poezji bez przymiotnikowego wskazania jej odbiorcy („dziecięca”), funkcjonując na różnych planach i poziomach dzieła, spełniając jako temat rozmaite funkcje i manifestując się w różnorodny sposób, zawsze jednak pozostając próbą podporządkowania doświadczeń w procesie samopoznania, identyfikacji i autokreacji.

[Ze Wstępu]

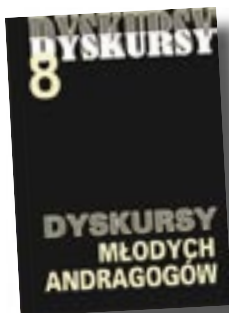

KALITA Z.,
Leon Battista Alberti. Człowiek jako dzieło sztuki,
s. 224, 14 x 21 cm, oprawa broszurowa, Oficina Wydawnicza UZ, 2007

Leon Battista Alberti to jedna z najbardziej interesujących postaci Odrodzenia. Uosobił ideał człowieka piętnastego stulecia (Paul-Henry Michel); był prawdziwie uniwersalnym człowiekiem wczesnego Renesansu (Jacob Burckhardt, Joan Gadol), uosobieniem ducha Renesansu, jego humanistycznych ideałów i nowego modelu człowieka (Giovanni Gentile i Giuseppe Saitta), pierwszym, najwybitniejszym i najwszechstronniejszym z renesansowych autorów, piszących o sztuce, pierwszym, który dał wyraz estetycznym poglądom Odrodzenia (Władysław Tatarkiewicz). To tylko niektóre z entuzjastycznych opinii o florenckim humaniście XV w.

Rzeczywiście, pierwszy, przed Leonardem da Vinci, uosobił ideał epoki – *uomo universale*. Wszechstronne zainteresowania intelektualne potrafił połączyć z zaletami konstytuującymi pojęcie *homo faber* – człowieka aktywnego i twórczego w rozmaitych dziedzinach życia. Wyraźnie przewyższał wielu swoich współczesnych talentem, wielorakością uzdolnień, ogromną żądzą wiedzy, a także wyteżoną pracą nad kształceniem swego umysłu i kształtowaniem charakteru.

[Ze Wstępu]

DYSKURSY MŁODYCH ANDRAGOGÓW 8,
red. M. Olejarz, s. 306, 24 x 17 cm, oprawa broszurowa, Oficina Wydawnicza UZ, 2007

Kolejny tom *Dyskursów młodych andragogów* jest rezultatem ósmego już spotkania badaczy w Letniej Szkole Młodych Andragogów, jak też efektem współpracy młodych ludzi, która od kilku lat ma miejsce w ramach swoistej wspólnoty akademickiej, spontanicznie powstałej i skupionej wokół, obok i za przyczyną Zielonogórskiej Szkoły Andragogów. W skład tej nieformalnej wspólnoty wchodzi młodzi naukowcy z całego kraju – byli i obecni słuchacze Szkoły, jej obserwatorzy, sympatycy, a nade wszystko zwolennicy idei prowadzenia otwartych, aktualnych, odważnych i interesujących dyskursów naukowych w obszarze szeroko rozumianej edukacji dorosłych.

[...] Tradycyjnie w *Dyskursach*, w tym również w niniejszym tomie, pojawiają się teksty autorów reprezentujących różne ośrodki akademickie w kraju. Różne też są wątki, tematy i obszary dyskursów przez nich prowadzonych, które podzieliłam – wprawdzie w sposób arbitralny, sędzę jednak, że porządkujący i ułatwiający lekturę – na odpowiednio zatytułowane części tematyczne. W każdej z tych części znaleźć można zarówno teksty oryginalne, teksty nowatorskie i odwołujące się do mniej znanych publikacji i opracowań naukowych, teksty bazujące na badaniach własnych prowadzonych nieraz rzadko stosowanymi metodami badawczymi, wskazujące na pewne problemy i dylematy natury metodologicznej, podejmujące nowe wątki w andragogice, czy też ujawniające nieodkryte dotychczas aspekty poradnictwa, bądź zwracające uwagę na nowe zjawiska w naszej codzienności oraz ich kulturowe i społeczne konteksty, jak też teksty systematyzujące pewną znaną już wiedzę. Wydaje się, że lektura zamieszczonych tu opracowań daje również szansę na szerszy ogląd tego, czym zajmują się młodzi badacze – andragodzy wywodzący się z różnych środowisk akademickich w kraju (i za granicą), co ciekawi ich w świecie i jak zajmują się tym, co ich ciekawi? Mam też nadzieję, że lektura ta może być inspiracją bądź pretekstem do stawiania nowych pytań problemowych, rów-

MARCIN BERDYSZAK „KULTUROWY STEREOTYP ROZUMIENIA TWORCZOŚCI BEUYSA” - 2006, GALERIA MIEJSKA WROCŁAW

